

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

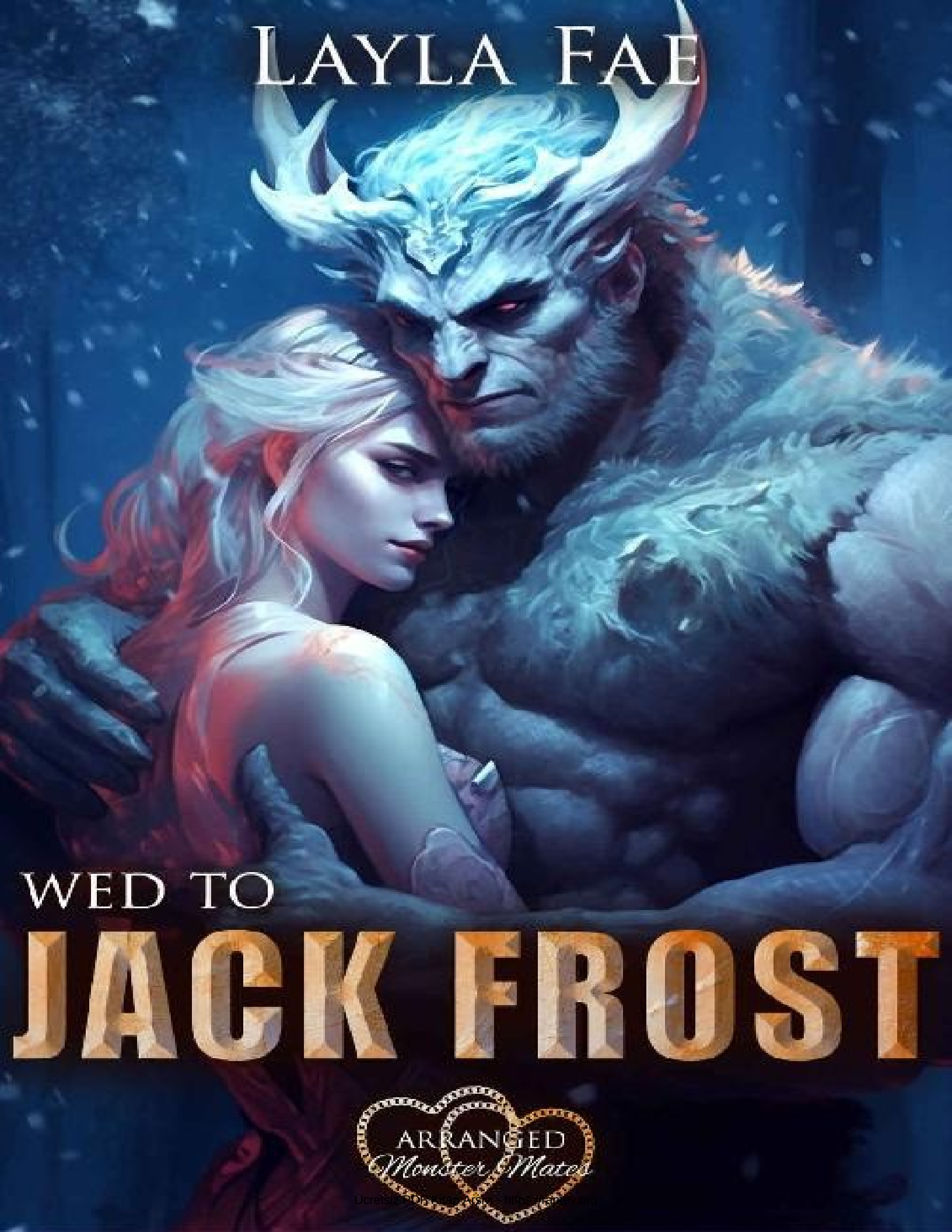
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LAYLA FAE

WED TO

JACK FROST

Urethra

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Jack Frost ile evlenin

Düzenlenmiş Canavar Eşler

Layla Fae

Tüm hakları saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

İçindekiler

Başlık	
Sayfası	
Telif Hakkı	
İthaf İçerik	
Notu Bölüm	
1 Bölüm 2	
Bölüm 3	
Bölüm 4	
Bölüm 5	
Bölüm 6	
Bölüm 7	
Bölüm 8	
Bölüm 9	
Bölüm 10	
Bölüm 11	
Bölüm 12	
Bölüm 13	
Bölüm 14	
Bölüm 15	
Bölüm 16	
Bölüm 17	
Bölüm 18	
Bölüm 19	
Bölüm 20	
Bölüm 21	
Bölüm 22	
Bölüm 23	
Bölüm 24	
Bölüm 25	
Bölüm 26	
Bölüm 27	
Bölüm 28	
Bölüm 29	
Sonsöz Son	
Söz	
Bu Serideki Ücretsiz	
Canavar Romantik	
Kitaplar Bu Yazara	
Ait Kitaplar	

Adanmışlık

Çıkmiş 24 kitabım var ve bunlardan hiçbirini harika, çalışkan, destekleyici kocama adanmış değil. Bu korkunç hatayı düzeltiyorum.
Sevgili kocacığım, bu senin için.

İçerik notu

Kitaplarım için tetikleyici uyarılar yazmaya çok alışkınım, buraya ne ekleyeceğimi uzun uzun düşündüm, ama gerçek şu ki, Wed to Jack Frost'ta çok fazla tetikleyici içerik olduğunu düşünmüyorum. Kitap sıcacık bir samimiyet, müstehcenlik ve Noel tüyleriyle dolu.

Bununla birlikte, kahramanın geçmişinde kısaca bahsedilen sözlü taciz ve ebeveyn ihmali var.

Şimdi sıra sapkınlıklarda ve diğer leziz şeylerde! Bu kitap şunları içerir: femdom, pegging, kuyruk oyunu, övgü, nazik aşağılama, darbe oyunu, kürk fırçalama, düğümlleme, düğümlleme sarılmaları, penetratif seksin yanı sıra penetratif olmayan seks, sihirli bir kayganlaştırıcı kullanımı, boyut farkı, bakire kahraman, kahraman tarafından kendi sperm tüketimi ve ork sağım pornosu.

Umarım bu Noel canavarı romantizmini beğenirsiniz! Diğer tarafta görüşmek üzere.

Bölüm 1

Jack

"Son kez söylüyorum anne, ben evlenmiyorum," dedim, sesimi sakın ve saygılı tutarak, her ne kadar ciddi şekilde sinirlenmiş olsam da. "Oraya bu karmaşayı düzeltmek için gidiyorum. Hepsi bu kadar."

Annem homurdandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Benden yaklaşık üç baş daha kısaydı, çobanpüskülü işlemeli şenlikli önlüğü gövdesini ve bacaklarını kaplıyordu, kollarındaki gümüş kürk fırçalamaktan parlıyordu. Sivri bir bakışla haftalardır fırçalanmamış olan kürküme baktı ve cık cık etti.

"Düğünde bunu mu giyeceksin?" diye sordu, yüzü kibar bir hoşnutsuzlukla kırışarak. "Evlat, o kadın seni gördüğünde tepelere kaçacak."

Deri pantolonumun nesi var diye merak ederek aşağıya baktım. Önemli kısımları örtüyordu, önemli olan da buydu. Ve mavimsi, *belki* biraz karışık ama çok sıcak bir kürkle dolu bir göğüs varken kimin gömleğe ihtiyacı vardı ki?

"Güzel," dedim sıkılmış dişlerimin arasından. "Çünkü ben evlenmeyeceğim. Daha çok gencim! Ayrıca ne giyersem giyeyim kaçacak anne. İnsanlar nasıldır bilirsin."

Turuncu gözleri yenilenmiş bir kararlılıkla parıldamadan önce yüzünde sıkıntılı bir ifade belirdi. Annem endişelerin omuzlarına çökmesine asla izin vermezdi. Tıpkı kürkündeki düğümleri fırçaladığı gibi onları da fırçalardı.

"Peki, ne yapman gerekiyorsa yap," diye kabul etti ve büyük, pençeli yumruklarını baharat ve bal kokan büyük bir hamur parçasına vurmak için döndü. Kuyruğu telaşla sallanıyordu ama bana baktığında gözleri kibardı. "Ve eğer onunla evlenirsen, sokağın aşağısındaki ikinci ev senin olacak. Tıpkı söz verdiğim gibi."

Boynuzlarıma dikkat ederek dikkatlice eğildim ve tüylü yanağına bir öpücük kondurdum. "Merak etme anne. Henüz benim zamanım gelmedi."

İçini çekti ama hiçbir şey söylemedi, duygularını hamurdan çıkarmak yerine. Geniş mutfağa son bir kez baktım; ocakta kükreyen neşeli ateş, düzgün sıralar halinde asılı duran pırl pırl bakır ve çelik tencereler ve tavanın altından sarkan kuru ot çelenkleri. İnsan gelinimi buraya getirmeyeceğimi bilsem de -onunla evlenmeyecektim- evimize taze gözlerle bakmaktan kendimi alamıyor, bir insanın burası hakkında ne düşüneceğini merak ediyordum.

Oda genişti, tavanı yüksekti, tıpkı Frost ailesinin oturduğu evdeki tüm tavanlar gibi. Ailemizdeki erkekler uzun boyluydu, boynuzları da dahil olmak üzere boyları iki metreye kadar ulaşırdı.

Yerler ahşaptan yapılmıştı, yıpranmıştı ama temiz ve cilalıydı; pencere kenarlarında ve duvarları kaplayan raflarda güzel peri mumları duruyordu. Turuncu, pembe ve sarı tonlarında yanıyor, büyümlü ateşleri büyüleyici bir şekilde titriyordu.

Resmi Yule kutlamaları iki gün içinde başlayacaktı. Yule Delikanlıları Geçit Töreni küçük dağ kasabamızdan geçecek ve ondan sonra Yule sezonu resmen açılacaktı. Ama annem her zaman o zamandan çok önce süslemeye ve pişirmeye başlardı. Renkli peri ışıkları da buradan geliyordu.

Mutfak, günün her saatinde kükreyen ateşiyle evin en sıcak odasıydı, bu yüzden rahat bir nefes alarak dışarı çıktım ve koridorda hızla serinledim.

Bu devasa evi kışın sıcak tutmak kolay değildi ve sadece kilit odalarda çoğu zaman ateş yanardı. Mutfak, oturma odası ve uzun zaman önce de çocuk odası. Artık ben ve kardeşlerim büyümüştük ve evli ve çocuklu olan en büyük iki kardeş ana evin yanındaki iki evde yaşıyorduk. Beş kişiydik ve 54 yaşında en gençlerden biri bendim, benden küçük sadece Cris vardı. Evli olmayan iki erkek kardeşim de aile evinde yaşıyordu.

Kurallar böyleydi. Bekar erkekler aileleriyle yaşardı. Evli olanların kendi evleri vardı.

Ailemle yaşamaktan rahatsız değildim. Birincisi, zamanımın çoğunu eski aile yöntemlerini kullanarak mobilya yaptığım marangoz atölyesinde geçiriyordum, bu yüzden yollarımız sadece yemek zamanlarında kesişiyordu. Evli kardeşlerim Ruslan ve Ivo bile çoğu zaman ailelerini bizimle yemek yemeye getiriyorlardı, yani ayrı yaşamak gerçekten ayrı *olmak* anlamına gelmiyordu. Aile birbirine bağlıydı.

Soren ve Cris ailemizin evinde yaşıyordu ve şu anda içinde bulunduğum çıkmazda olmam çoğunlukla onların ve Ivo'nun suçuydu. Yani, çöpçatanlık tapınağı aracılığıyla bir yabancıyla nişanlanmışım.

Palto giyme zahmetine girmeden evden çıktım, ön kapıyı süsleyen yirmiden fazla Yule çanı kapattığımda şiddetle çalışıyordu. Gün aydınlıktı, tertemiz kar zayıf kış güneşini kör edici bir beyazlıkla yansıtıyordu. Bu sabah bir yol açmışım, bu yüzden kapıya doğru yürüdüm, iki yanımdaki kar yığınları kalçalarıma kadar uzanıyordu.

"Jack Amca!" diye seslendi küçük Mary, kardeşiyle oynadığı komşu bahçeden bana el sallayarak. "Nereye gidiyorsun? Bize hediye getirecek misin?"

Ben de el salladım ve sırtımdan başımı salladım. "Sadece bir işim vardı ve henüz sana hediye getirmedi, küçük şeytan."

Beklemek zorundayım

Ole Frost da herkes gibi."

Suratını astı, tüylü yüzü sevimli bir şekilde seğiriyordu ve ben de sırtarak geçidin bulunduğ ana meydana doğru ilerledim. Onlara biraz şeker bile getirebilirdim ama tapınaklar şeker satmıyordu. Sattıkları da çocuklar için uygun değildi. Eşleşme onayımıyla birlikte bana gönderilen broşürleri düşündüğümde yanaklarım tüylerimin altında ısındı.

Daha büyük ırkların bir üyesi olarak, görünüşe göre "gelinimin yaralanmadan bana uyum sağlamasına yardımcı olacak" özel bir yağ temin etmem gerekiyordu. Bu da halk dilinde, muhtemelen onun için çok büyük olduğum ve aletimle onu parçalayacağım anlamına geliyordu. Homurdandım. İnsanlarla uğraşmamak için bir neden daha.

Bizimle baş edemediler.

Öfkeyle ofladım ve ayaklarımın altında çıtırdayan kar sesiyle hızlandım. Kardeşlerimle Yule cesaret oyununu kabul etmemeliydim. Gerçi dürüst olmak gerekirse, Ivo'nun bana böyle çirkin bir cesaret vereceğini hiç beklemiyordum.

Çöpçatanlık tapınaklarını hepimiz biliyorduk ve diğer ırklardan giderek daha fazla erkek, insan eşler almak için bu tapınakların hizmetlerinden yararlanıyordu. Ama bizim kasabamızda hiç kimse böyle bir şey yapmadı. Biz geleneksel bir halktık ve normal nedenlerle evlenirdik: aşk için, kız hamile olduğu için ya da kan davalı aileleri barışa zorlamak için.

Bir gelin için para ödemek, bu para ailesini destekleyen bir tür çeyiz olsa bile, saçmaydı. Ve sadece bir damla kan kullanarak biriyle eşleşmek de saçmaydı.

Bu yüzden Ivo, resmi bir kan alma kiti üreterek tapınağa bir örnek göndermem için beni cesaretlendirdiğinde, bunun bir şaka olduğunu düşündüm. Çünkü bir insan gelin için başvurma fikri bile gülünçtü. İnsanlar korkak, zayıf ve gülünç derecede kırılğandı. İnsan tüccarların topraklarımızdan geçtiği nadir durumlarda, çoğu zaman yaralanırlar, mükemmel düzlükteki zeminde kayarak ince bacaklarını kırarlardı.

Onlar da bakakaldı. Biz Frostlar dost canlısı bir gruptuk, yabancılara her zaman selam verirdik ama çoğu insan cevap vermek yerine ağızları açık bakakalırdı. Annem, onların küçük, kürksüz ve sıcak kalmak için kat kat giysilere ihtiyaç duyan bedenlerinin aksine bizim iri, boynuzlu ve tüylü olmamızdan korktuklarını söylerdi.

Dediğim gibi. Korkunç, kırılabilir yaratıklar.

Mantıklı olan, kendi başıma bir insan gelin için başvurmaya asla karar vermezdim. Ama Ivo beni cesaretlendirdiğinde, tabii ki yaptım. Cesareti reddetmek korkak olmak demektir.

Parmağımdan kan örneğini aldık, mühürledik ve Ivo gönderdiğimden emin olmak için beni portala kadar takip etti. Ertesi gün ayıldığımda ve tam başvurumu geri çekmeye hazırlanırken, tapınaktan bir haberci geldi ve bana bir eşleşme bulunduğumu bildirdi.

Şimdi, iki gün sonra, düğün tarihim gelmişti. Gelinim beni tapınakta bekliyordu ve ben oraya evlilik yeminimi etmek için değil, onu kibarca reddetmek için gidiyordum.

Çünkü bir insanla evlenmektense donmayı tercih ederim.

Bölüm 2

Scarlett

Geç kalmıştı. Boş düğün salonunun bir ucundan diğer ucuna volta attım, ayak seslerim mermer duvarlarda gittikçe daha yüksek sesle yankılanıyordu. Ne kadar da tipik bir erkek, diye düşündüm, çenemi öyle bir sıktım ki canım acıdı. Müstakbel karısına daha en başından saygısızlık etmek.

En azından ondan ne bekleyeceğimi biliyordum. Kendimi hazırlayabilir ve kesinlikle yapacağı tüm aşağılama ve saygısızlıklara katlanabilirdim, çünkü buna alışkındım. Babam beni iyi eğitmişti.

Yün elbisemin ağır etekleri her öfkeli adımda etrafımda sallanıyordu ve parmaklarımı uzun sarı saçlarımın arasında gezdiriyordum. Bu sabah taramak için büyük özen göstermiş olmama rağmen saçlarım çoktan kabarmış, yolculuğum sırasında karın eridiği yerlerde küçük bukleler oluşmuştu. Ortaya çıkan görüntü muhtemelen iğrençti ve bunun beni rahatsız etmesine izin vermeyerek dişlerimi sıktım.

Öyle oldu ama. Bir örgü takmam gerektiğini düşünmeden edemedim. Annem olmasaydı yapardım.

Sabah hazırlanırken, "Saçlarını açık bırak," dedi. "Bu saçlar senin tek kadınsı özelliğin. Çocuksu görünüşünle onu korkutup kaçırmak istemezsin, değil mi?"

Ve o hap çok acı olsa da, boğazımı yaksa da, zorlukla yuttum ve dediğini yaptım. Çünkü doğrudu. Müstakbel canavar kocamın, ne kadar itici, saygısız ve geç kalmış olursa olsun, beni reddetmesini istemiyordum. Beni benden alması için her şeyi yapardım. Annemin dırdırından, beni her gördüklerinde alay eden köy halkından ve babamın borçlarının her gece beni nefes alamayacak kadar ezen ölümcül yükünden kurtulmayı umutsuzca istiyordum.

Babam ölmüştü ama hayatının son yıllarında annemle kazandığımız son kuruşa kadar içmeyi başarmıştı. Goblin tefecilerden dağ gibi borç biriktirmişti ve goblinler bir şeyle tanınırdı; paralarını her zaman geri alırlardı.

Annem ve ben çoktan hakarete uğramış ve kundakçılıkla tehdit edilmiştik. Sadece birkaç gün önce, goblinler tekrar geldi ve yaşadığımız eski, bakımsız kulübeyi ateşe vermeden önce ödeme yapmamız için bize son bir şans verdi.

Goblinlerin borçlusu olmak, babamın sarhoşluğu yüzünden zaten sallantıda olan annemin ve benim sosyal konumumuzu derhal altüst etti. Dışlanmıştık ve kimse bize yardım etmek istemiyordu.

Başvurumu gönderdikten bir yıldan fazla bir süre sonra tapınaktan eşleşmemi aldığımda, genelde ağlamamama rağmen sevinçten ağladım. Canavar kocamın benim için ödeyeceği para babamın borçlarını kapatmaya yetecekti. Annemi onun gölgesinden kurtaracak ve onu ve düşmanca köyümüzü vicdanım rahat bir şekilde geride bırakmama izin verecekti.

Bir canavarla evlenmekten korkuyor muydum? Belki, ama faydaları dezavantajlarından çok daha ağır basıyordu. Çünkü çöpçatanlık tapınaklarının iyi yanlarından biri, canavar damatları insan kadınlarla eşleştirmeleri karşılığında onlardan istedikleri cömert ödemelerdi.

Yıkılan umutların ve küçümseyen bakışların mekânı olan köyümden uzaklaşmak da cabasıydı. Ama tüm bunların gerçekleşmesi için o canavarla evlenmem ve sonra da onunla seks yapmam gerekiyordu. Sadece tamamlanmış evlilikler geçerliydi.

Odanın dışındaki koridora açılan yaldızlı kapının önünde durdum. Ellerim titredi ve sinirlerimin dışı vuran belirtilerini kontrol etmeye çalışarak onları yumruk haline getirdim. Çünkü damadıma sadece geç kaldığı için kızgın değildim. Öfke, açıkçası, bir kılıftı. Öfke, içimdeki korku deniziyle başa çıkmanın olağan yoluydu.

Yeni kocamla tanışmaktan gerçekten çok korkuyordum.

Eşleşmemi inceleyen rahibe bana onun ne olduğunu söylemiş olsa da - dağlardan gelen eski Frost soyundan bir erkek - neye benzediği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Dişleri ve pençeleri var mıydı? Yarasa gibi kanatları? Sırtında dikenler mi vardı? Aptal ve vahşi miydi yoksa nazik ve zarif mi?

Hiçbir fikrim yoktu. Bugüne kadar Frost'ları hiç duymamıştım, bir trol, vampir ya da bir tür şekil değiştiren gibi daha yaygın bir şeyle eşleştirilmeyi bekliyordum.

Ya da hiç kimse, eğer kendime karşı tamamen dürüst olsaydım. Babam bana istenmeyen, şirret ve evliliğe uygun olmayan bir sürtük olduğumu aşılarmıştı. Bazen sözleri o kadar derinime işliyordu ki onlara inanıyordum. Ama mantiken yanıldığını da biliyordum. Nazik ve arkadaş canlısı olabilirdim. Belki. Bazen. Çoğunlukla kadınlara ve çocuklara karşı.

Bana hiç şans vermedi, çünkü çok sinirliydi, onunla başa çıkmanın tek yolu hırlamak ve dikenli hakaretler etmektir.

Kendime sarıldım, kollarımı gergin parmaklarımla sıktım ve çaresizce etrafıma bakındım. Düğün odasında saat yoktu. Rahibenin beni burada bırakıp on dakika içinde damadımla birlikte döneceğini söylemesinden bu yana ne kadar zaman geçtiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Tek bildiğim söz verilen on dakikanın uzun zaman önce geçtiği idi.

Sadece geç mi kaldı? Yoksa evrak işleriyle uğraşmak zorunda mı kalmıştı? Belki de öylesine başvurmuştu ve şimdi ödeme

yapamıyordu?

Oflayıp puflayarak kapıyı açtım ve tapınağın ana bölümüne giden koridora çıktım. Bir köşede sabırla oturmakta iyi değildim ve şimdi de öyle yapmayacaktım. Eğer çoktan tapınağa girmişse, bu ihtimal beni ne kadar korkutursa korkutsun, onunla kafa kafaya çarpışacaktım.

Öfkemi savaşçı düşüncelerle körükleyerek hızla yürüdüm. *Yani bana saygısızlık edebileceğini mi düşünüyor? Büyük, korkunç bir canavar olduğu için onu uysalca bekleyeceğimi mi sanıyor? Kötü şans, canavar çocuk. Senin için geliyorum ve gerekirse seni çıplak ellerimle o sunağa sürükleyeceğim.*

Ana alana ulaştığımda durdum ve aydınlık salonun etrafına bakındım. Büyüktü, damarlı mavi mermerden yapılmış etkileyici sütunlarla desteklenen kubbeli bir tavanı vardı. Mermer zemin üzerine eşit aralıklarla yerleştirilmiş dairesel istasyonların her birinde bir rahibe görev yapıyordu. Salonun uzak tarafında, mavi ve yeşil ışıkla parıldaayan bir geçit vardı ve altın kemerin yanında sıkılmış bir operatör duruyordu.

Çok kalabalık değildi; sadece çeşitli istasyonlarda duran altı canavar erkek vardı. Gözlerimi kısarak onları inceledim. Bir ogre, bir kara elf, geniş, çırpınan kulakları dışında insan görünümünü rahatsız edici bir erkek, başının etrafında bir sıra parıldaayan gözleri olan bitki benzeri bir yaratık, bir dizi tüylü, pembe ve altın kanatlara sahip büyük, garip bir canavar ve...

Bir adım öne çıktım, midem bulanıyordu. Nasıl olduğunu bilmiyordum ama biliyordum. Bu oydu. Uzun boylu ve kaslı olan erkek, insana benzer bir yapıya sahipti ama tanıdığım insanlardan daha iri ve omuzları daha geniştir. Vücudu, başının tepesinden kör siyah pençelerle biten çıplak ayaklarına kadar, mavi bir parlaklığa sahip uzun, gri bir kürkle kaplıydı.

Şakaklarından bir çift kısa boynuz filizlenmiş, tabanlarından kıvrılan simetrik kemikli bir yapı alnının üzerinde durarak taca benzeyen bir şey oluşturmuştu. Yüzü insana benziyordu, yanaklarını kaplayan kürkü kısaydı, sadece çenesinde ve çenesinde daha uzundu.

Gözleri turuncu yanıyordu, ağzı yüzünü buruşturmuştu. Belki de bu mutsuz ifade üzerinde duracaktım ama dikkatim anında deri kaplı kalçalarının arkasındaki harekete çekildi.

Baldırının ortasına kadar inen uzun, kürksüz kuyruğu arkasında telaşla sallanıyordu. Kuyruk griydi ve güçlü görünüyordu, bir o yana bir bu yana hızla sallanıyordu, bu sırada canavar bıkkın bir ifadeyle *rahibenin* -benim rahibemin- ona bir şeyler açıklamasını dinliyordu. Birdenbire tezgâhtan geriye doğru savruldu, kuyruğu dondu ve inanılmaz bir hareket alanı göstererek bükülmeden önce havaya kalktı.

Bir köpeğin kuyruğu gibi değildi, bu çok açıktı. Bir şeyleri yakalayabilir, etraflarında hassasiyetle dolanabilir gibi görünüyordu. Başka bir uzuv gibi.

"Bay Frost, lütfen, kurallar böyle! En azından gelinle tanışmadan önce..."

Rahibe sesini alçalttı ama sorun değildi. Çoktan müstakbel damadıma doğru adım atmaya başlamıştım, korkum küçük bir topa dönüşmüş, öfke ve sabırsızlık katmanlarının altına gömülmüştü. İşte karşımdaydı, hayatta kalmam ona bağlıyken benimle görüşmeyi bile reddediyordu. Bu çok *tipikti*.

Yanında durdum, benden ne kadar uzun olduğunu fark ettiğimde bir tedirginlik dalgasını yuttum. Yüzü o kadar yukarıdaydı ki, dikkatini çekmek için boğazımı temizlediğimde başımı geriye eğmek zorunda kaldım.

Rahibe sustu ve canavar bana baktı, öfkeli ifadesi içime bir korku dalgası gönderdi. Bu ani yükselişi hemen öfkem için yakıtla dönüştürdüm, çünkü korkuyla her zaman yaptığım şey buydu.

Kendimi olabildiğince yukarı çektim ve parmağımı onun tüylü göğüs kafesine soktum. "Sen oradaki! Furball! Neredeydin lan sen?"

Bölüm 3

Jack

Az önce bana tüy yumağı diyen dişiye baktım ve ilk düşüncem "Ne kadar kaba bir insan" oldu. Ama yanaklarının öfkeyle kızarmasını, kalın sarı kaşlarının altında şimşek gibi parlayan soluk mavi gözlerini izlerken, bu ilk yargıya gerçekten bağlı kalamadım.

Çünkü onun ince bedenini, uzun bacaklarını, sarı saçlarını ve dar kalçalarının üzerinde öfkeyle duran ellerini gördüğümde, ikinci bir düşünceye kapılmadan edemedim. O da şuydu: "*Dur bakalım oğlum. Bunu toplum içinde yapmak için çok yaşlıyız.*" Ona cevap vermek için ağzımı açtım, ama beynim, öfkeyle büküldüğünde bile güzel olan dolgun pembe dudakları karşısında kamaştı. Bu yüzden ağzımı kapattım, boğazımı temizledim ve ne sorduğunu tamamen unutarak ona aptalca göz kırptım. "Bay Frost, gelininizle tanışın," dedi rahibe yardımsever bir şekilde ve sesinde belli belirsiz kakhaha yankıları duyduğumu sandım. Ama ona baktığımda, yüzünde ağırbaşlı bir kibarlık ifadesi vardı. "Bu Scarlett. Scarlett, bu Jack Frost, seninle eşleşen damadın."

"Ya da tüy yumağı," diye ağzımdan kaçırdım ama beynim ağzıma yetişemedi, çünkü Scarlett'in canlı yüzüne bakmaya geri dönmüştüm. Bu düşüncelerimin dağılmasına neden oldu. "Bana furball diyebilirsin."

Ofladı, başını yana eğdi, çakmak çakmak gözleriyle beni değerlendirdi. "Az önce sordum. Ayrıca sana bir soru sordum." Başımın arkasını ovuşturdu, yanaklarımdaki kısa kürkün altında tenim kızararak ısındı. "Ah, evet. Demek bilmek istiyorsun..."

"Neden geç kaldın?" diye tersledi, ayağı sabırsızlıkla yere vuruyordu.

Aşağı baktım, gözlerim yumuşak deriden yapılmış ve o kadar yıpranmıştı ki neredeyse parçalanıyorlardı. Ayakkabılarının bağcıkları bile o kadar yıpranmıştı ki, hâlâ bir arada durmaları mucizeydi.

Bu yeni ayrıntıya odaklanarak gözlerimin ince bedeninde gezinmesine izin verdim, sıcak görünen ama birçok yerinden yamalı olduğu belli olan elbisesinin yırtık eteklerini inceledim. Hâlâ otoriter bir şekilde kalçasına kenetlenmiş olan sağ elinin eklemleri çiğdi ve derisi kıpkırmızıydı.

Uzanıp elini tuttum ve hasarı incelemek için yukarı kaldırdım. Scarlett'in nefesi ve ardından öfkeli bir tıslaması beni olduğum yerde durdurdu. Ona ihtiyatla baktım, yüzüm gerçekten sıcaktı, eli hala benim elimdeydi.

"Ne yapıyorsun, canavar çocuk?" Sesi öncekinden daha keskindi, soğuk bir öfke dökülüyordu ve aletimin kılıfında hevesle seğirme şeklini yanlışlamak mümkün değildi.

Oh, lanet olsun.

"Neden yaralandın?" Bu sözlü karşılaşmaya ısınarak bir soruyla karşılık verdim. Her kelimesi keskin ve ölümcül bir bıçak darbesi gibiydi ve bu benim hayallerimi yıktı. Hâlâ gözlerim kamaşmış ve rahatsız edici derecede azmışken en azından yeniden düşünebilirdim.

Aptalca göz kırpma sırası ondaydı, bana bakarken dudakları aralandı. Ofladım ve avucuna baktım, başparmağımı avucunun arkasında, kırık derinin hemen altında gezdirdim. "Bu nasıl oldu?" Tekrar ona bakarak sordum. "Birine yumruk mu attın?"

Dudağını ısırды, başka tarafa baktı ve elini tuttuğum yerden çekti.

"Tren istasyonunda bir yankesici," diye mırıldandı, düşük kaşlarının altından bana bakarak. "Biletimi çalmaya çalıştı."

"Oh, hayır," dedi rahibe sempatik bir sesle ve beni sarsarak. Scarlett'e o kadar odaklanmışım ki, onun hâlâ orada olduğunu ve etkileşimimizi izlediğini neredeyse unutuyordum. "Sen iyi misin? Sana zarar verdi mi?"

Scarlett başını salladı, rahibeye tatlı yüzüne hiç yakışmayan, ama yine de bana bir şeyler yapan acımasız bir gülümseme takındı. Kendimi tutmazsam, yakında pantolonuma bakan herkes için acı verici bir şekilde aşık olacak şeyler.

Neden bu kadın bana hormonları tavan yapmış genç bir delikanlıymışım gibi davranıyordu? Utanç vericiydi.

Scarlett, "Benden çalmaya çalıştığı için onu ne kadar incittiğimi sorman gerekir," dedi, sesi hırçın ve alçaktı. "Sanırım bir dişini kırdım. Ne zaman bir parça et ısırmaya kalksa beni hatırlayacak. Piç kurusu."

Kıkırdadım, tepkimi gizlemeye bile çalışmadım, çünkü sikimin serbest kalmasını engellemeye odaklanmışım. Scarlett bana sert bir bakış attı, acımasız gülümsemesinin yerini öfkeli bir kaş çatma aldı. "Neden orada durmuş bana gülüyorsun? Gitmemiz gereken bir yer yok mu? *Neden geç kaldın?*"

Son soruyu soruş şekli beni duraksattı. Bir an için sadece kızgın değil, aynı zamanda korkmuş görünüyordu. Yine de bu ifade yüzünde bir belirip bir kayboluyor, bana sadece hayal ettiğimi düşündürüyordu. Her iki durumda da bunun üzerinde duramazdım, çünkü ilk şaşkınlığım mantığımın geri gelmesi için yeterince azalmıştı.

Ve ona söylemek zorundaydım. Bundan kaçış yoktu.

"Şey, uh, görüyorsunuz..." Dudaklarını büzüp kollarını kavuşturarak arkasına yaslanan ve bana yardım etmeyeceğini belli eden rahibeye çaresizce bakarak başladım. "Ben... Yani... Ben başvurmak bile istemedim!" diye patladım.

Scarlett'in yüzü soldu, ama hiçbir şey söylemedi, o kızgın kaşlarını çatarak beni izledi. Eve gidebilmek için bu işi çabucak halletmeye kararlı bir şekilde devam ettim.

Onsuz. Nedense onu gerçekten gördüğümde bu düşünce o kadar da çekici gelmiyordu. Yüzsüz bir insan gelirken, onu hiç düşünmeden bir kenara atabilirdim. Ya şimdi? Bir isteksizlik hissettim.

Ama yapılması gerekiyordu, ben de devam ettim.

"Bunu bir cesaretle yaptım ve geri alamadan bana bir eşim olduğunu söylediler. Ama ben... Ben evlenmek için çok gencim!" Scarlett başını yana eğip bana hızlıca bir göz atarken şaşkın görünüyordu. "Kaç yaşındasın?" diye sorarken sesi boğuk çıkıyordu.

İçimi çektim ve başımın arkasını kaşıdım, kendimi çok utangaç hissediyordum. Cevabımın ona nasıl geleceğini biliyordum. Ama insan ömrünün bizimkine kıyasla bu kadar kısa olması benim suçum değildi.

"Elli dört. Ama," diye derin bir nefes aldığında parmağımı kaldırdım, muhtemelen bana bağırırmaya hazırlanıyordu, "bu benim ömrümün ancak dörtte biri! Sanki... sanki... İnsanlar ne kadar yaşar?" Rahibeye dönerek sordum.

"Şanslıysak seksen yıl," dedi kaşları seğirerek. Bu noktada eğlendiğini mi yoksa hoşnutsuz mu olduğunu anlayamadım.

"Teşekkür ederim. Sanki yirmi yaşında evlenmişsin gibi," dedim, zafer kazanmış bir parmakla Scarlett'i göstererek. Nedense, onu bir daha hiç görmeyecek olsam bile, ne demek istediğimi anlamasını ve hakkımda kötü düşünmemesini sağlamak istiyordum. Ki bu *çok saçmaydı*.

"Yirmi altı yaşındayım," dedi kulağa sakın gelen ama aslında öyle olmayan alçak bir sesle. Kuyruğumun dibindeki tüyler bu sesi duyunca diken diken oldu. Bu... yırtıcıydı.

Ayrıca acayip ateşli. Ve korkutucu.

"İnsan standartlarına göre hâlâ genç, ha?" Bana yaşımı söyleyerek ne demek istediğinden emin olamadığımı söyledim.

Scarlett bana buz gibi bir bakış fırlattı ve daha da dikleşti. Lanet olsun, ondan çok daha uzun boyluydum, ama bana dik dik bakarken birden kendimi küçük hissettim. "Ben evlenmemiş olsam bile pek çok insan yirmi yaşında evleniyor. Evlilik için uygun bir yaş, o yüzden başka bir şey olmalı. Çıkar ağzındaki baklayı *damat*. Sadece söyle."

Dudaklarımı birbirine bastırırken kuyruğum tedirginlikle titriyordu, "tükürmek" konusunda çok isteksizdim. Zamana oynayarak gözlerimi bir kez daha vücudunda gezdirdim ve sıkı yumruklar haline getirilmiş ellerinin titrediğini bir sarsıntıyla fark ettim. Sağ eli kanıyordu, avucunun arkasından küçük bir kan damlası süzülüyordu.

"Seninle evlenemem. Üzgünüm."

Titreyen eline baktım, bir damla kanın bükülmüş parmak eklemine ulaşip tehlikeli bir şekilde sarkmasını izledim. Kırmızının altındaki derisi, avucunu ne kadar sert sıktığından dolayı bembeyazdı ve bu manzara göğsümü keskin bir acıyla deldi. Yüz ifadesinden korktuğum için Scarlett'in yüzüne bakmayı reddettim.

Çünkü rahatlamış olmalı, değil mi? Akli başında hiçbir insan büyük, tüylü bir canavar istemez. Bana tüy yumağı bile dedi, ki bu açıkça görünüşüme karşı olduğu anlamına geliyordu. Zaten iyi bir koca adayı da değildim.

Mutlu olmalıydı, ama bir insanın olabileceği kadar mutlu olmaktan uzak olduğunun heyecan verici farkındalığıyla sırtımdaki tüyler diken diken oldu ve bu beni şaşırttı.

Scarlett'in narin yüzüne bir öfke ifadesinin yerleştiğini görmek için tam zamanında başımı kaldırdım. "Bunu kabul etmiyorum," dedi burun delikleri keskin nefeslerle alevlenerek. "Tekrar dene, tüy yumağı."

Kaşlarımı çattım ve gözle görülür bir şekilde titreyen vücuduna baktım. O kadar gergindi ki, çenesindeki bir kasın zıpladığını görebiliyordum, omuzları korumacı bir şekilde kamburlaşmıştı, duruşu benimle dövüşmeye hazırmiş gibi öne eğilmişti.

"Tekrar dener misin?" Gözlerim vücudunun sert hatlarını takip edip görüntüyü ezberlerken bile şaşkınlıkla tekrarladım. Beni *en iyi* şekilde terletiyordu ve bu beni hem şaşırtıyor hem de heyecanlandırıyordu. "Denenecek bir şey yok. Bak, üzgünüm ama dediğim gibi. Bir cesaretle başvurdum ve..."

"Tekrar dene dedim, çünkü bunu kabul etmeyeceğim!" diye tısladı, o kadar yaklaştı ki kokusu bana kadar geldi ve aptal bir şaşkınlıkla göz kırpmama neden oldu.

Kahretsin, çok güzel kokuyordu. Serin ve ekşi bir şey gibi, kokusu bana kırılmış buz üzerinde kızılalık düşündürdü. Çaktırmamaya çalışarak bir nefes çektim ve boğazımın arkasına yerleşen kokusunun tadını çıkardım. İçinde bulunduğum durumla tamamen çelişen hoş bir beklentiyle vücudumun uğuldamasına neden oldu.

Belki de tapınaklar kan uyumu konusunda bir şeyler bulmuşlardı. Çünkü Scarlett'e verdiğim tepki tesadüf olamayacak kadar yoğundu.

"Nasıl..." Zihnim şehvet ve ona yakın olmanın verdiği basit zevkle bulanıklaşırken başladım.

"Tek dizinin üzerine çöküp geç kaldığın için özür dilemeye ve bana karın olmamı teklif etmeye ne dersin?" dedi, ellerini kalçalarına koyup meydan okuyan gözlerle yukarı bakarken. "*Bununla* başa çıkabilir misin canavar çocuk?"

Kafamı salladım, temizlemeye çalıştım. Bu kız evlenmemi mi emrediyordu? Kahretsin, bu çok seksiydi. Ama yapamazdım. Yapamaz mıydım?

"Sana zaten söyledim..." Başladım ama yaklaştığı anda bıraktım, vücudu neredeyse benimkine baskı yapıyordu. Çenem itti

Köprücük kemiklerimin arasındaki çukurda, onun kalkık yüzüne bakmaya devam etmeye çalışıyordum.

"Ne oldu? Ödeyemiyor musun?" diye sordu, bana öylesine acımasız bir şiddetle bakıyordu ki, tüylerim diken diken oldu.

"Bu kadar değil," dedim, çünkü ödeyebilirdim. Son işim olan karmaşık bir şekilde oyulmuş yemek takımının ödemesini cebimde taşıyordum. Tapınağın ücreti ve hatta almamı istedikleri özel yağ için fazlasıyla yeterliydi. "Ama benim için çok erken! Bak, eğer beş yıl sonra hâlâ ilgileniyorsan..."

Acı bir kahkaha attı ve keskin bakışlarıyla beni derinden yaraladı. "Beş yıl içinde öleceğim. Benimle bugün evlenmelisin."

Bölüm 4

Scarlett

Orada durup tüylü canavarın benimle evlenmesini talep ederek kendimi aptal durumuna düşürdüm ama duramadım. Panik karnımda çalkalanıyordu çünkü geri dönüp annem ve goblinlerle yüzleşme düşüncesi, devasa, tüylü bir yabancıyla evlenme ihtimalinden çok daha korkutucuydu.

Bu yüzden boşuna olduğunu bile bile kaybetme savaşına devam ettim, çünkü o istemezse onu benimle evlenmeye zorlayamazdım. Gitmek ve kendime olan saygımın kırıntılarını kurtarmak istesem de olduğum yerde kaldım ve onun kıvranışını izledim.

Gerçekten de telaşlı ve tedirgin görünüyordu ve bu bana acımasız bir zevk verdi. En azından bu saçma durumda acı çeken tek kişi ben değildim.

"Ne demek ölü?" diye sordu ve boynumda bir sancı hissedince geri çekildim. Neden bu kadar gülünç derecede uzun olmak zorundaydı? Yüzüne ulaşmak istesem ona bir ağaç gibi tırmanmam gerekirdi.

Bu da nereden çıktı şimdi?

"Babam geride borç bıraktı," dedim omuz silkerek. Dürüsttüm, çünkü kendimi zaten onurumu kurtaramayacak kadar küçük düşürmüştüm. "Ve alacaklıları benim kanımı istiyor. Ve annemin. Bu maç için bir yıldan fazla bekledim, çünkü benim için tek çıkış yolu bu."

Gözyaşlarımı yutarak başka tarafa baktım çünkü burada ağlamaya başlarsam bu bardağı taşıran son damla olacaktı. Goblinlere koşar ve beni bırakmaları için yalvarırdım. Ancak bu kadar aşağılanmayı kaldırılabildim.

"Ben... Bunu duyduğuma üzıldüm," dedi, derin, gürleyen sesi sırtıma inen bir sıcaklık darbesi gibi hissettirdi. Kısa bir an için, derin bir rahatlık özlemi beni ele geçirdiğinde savunmamı çökertti, kendimi zayıf ve acınası hissetmeme neden oldu. Çenemi sıktım ve amacımı yeniden belirledim, rahatsız edici düşüncelerin içeri sızıp kendime hakimiyetimin kalıntıları parçalamasına izin vermemek için elimden geleni yaptım.

Yine de zorladılar, çünkü onları tutamayacak kadar sarsılmış, zayıf düşmüştüm. Babamın iğrenç sesi kulağıma fısıldadı, neşeli ve zaferle kıkırdıyordu. *"Gördün mü? Seni istemiyor. Sana söylemişim, kızım. Akli başında hiçbir erkek böyle otoriter bir cadalozla evlenmez. Bir canavarla bile. Sen onun mükemmel eşisin ve o hala seni istemiyor. İşte haklı olduğumun kanıtı, çünkü ben her zaman haklıyım. Sen hiçbir işe yaramazsın, bir erkek için bacaklarını bile açamazsın."*

Genellikle Sevgili Babacığım'ın yankılarının düşüncelerimi zehirlemesine izin vermezdim, bu yüzden bugün onları durduramamam ne kadar huzursuz hissettiğimin bir göstergesiydi. Ama pes edecek değildim. Babam hayattayken beni sık sık zalim sözleriyle eziyordu ama bu beni daha öfkeli ve savaşmaya hevesli yapıyordu. Ve böylece derin bir nefes aldım, canavar damadıma baktım ve son atışımı yaptım.

"Üzgün olman hiçbir şeyi çözmiyor," dedim siyah gözbebekleri olan, insan gözbebeklerinden biraz daha dar turuncu gözlerine bakarak. "Bak Jack. Tapınak bizi eşleştirdi ve onlar asla yanılmazlar. İster inan ister inanma, biz birbirimiz için mükemmeliz ve umarım bunu göremeyecek kadar kalın kafalı değilsindir. Yetişkin olduğun sürece kaç yaşında ya da genç olduğun umurumda değil. Sana tek söylediğim, benimle ya bugün evlenirsin ya da hiç evlenmezsin ve eğer evlenmezsen pişman olursun. O yüzden erkek ol ve kararını ver."

Umutsuzca yaptığım son konuşmanın ardından gelen kısa süreli şaşkın sessizlikte fısıltılar duydum. Yan tarafa baktığımda, tapındaki herkesin bize baktığını utançla fark ettim. Çünkü, tabii ki. Biz bir gösteriydik. Bir an için gözlerimi kapattım ve kendimi Jack'in son reddine hazırladım.

Benimle işinin bittiğini söyledikten sonra, bu küçük sahneyi gören herkes gidene ve ben fark edilmeden sıvışana kadar kaçıp bir yere saklanırdım. Ve sonra, ben... Bilmiyordum bile. Sadece bunun bitmesini istedim.

"Özür dilerim," diye başladı Jack ve ben dudaklarımı birbirine bastırarak yenilgi iniltimi içime hapsettim. Ama dürüst olmak gerekirse, ne bekliyordum ki? Babamın her zaman söylediği gibiydi. Beni istemesi imkânsızdı.

Jack boğazını temizledi ve tekrar konuştu. "Geç kaldığım için özür dilerim," dedi ve ben ona sert bir bakış fırlatırken kalbimin acıyla çarpmasına neden oldu. "Lütfen beni affedip benimle evlenir misin? Lütfen?"

Ona bakarken ağızım açık kaldı. Zemin ayaklarımın altında sallanıyordu ve izleyenlerden kahkahalar ve tezahüratlar gelirken dengemi korumak için mücadele ettim. Ancak sesler çarpıtılmıştı, omurgamdan aşağı akan rahatlama o kadar güçlüydü ki, görüşümü bulanıklaştırdı ve işitme duyumu bulandırdı.

"Sanırım sana diz çökmeni söylemişim," dediğimi duydum, sesim sanki uzaktan geliyordu. Sonra irkildim, çünkü bunu neden yapıyordum? Şimdi geri dönmesini istemiyordum. Öyleyse neden onu ittim?

Jack homurdanarak tek dizinin üzerine düşerek beni bir kez daha şoke etti. Başı artık çok olmasa da nihayet benimkinin

altındaydı ve ben

Yüzüne yakından bakabildim, turuncu gözlerinin etrafındaki ince kırmızı halkaları, geniş, düz burun deliklerinin genişlemesini ve bana belirsiz bir gülümseme verirken üst dudağının altından çıkan bir dişi fark ettim.

Oh, Tanrım. Diz çöktü. Bir adam seyircilerin önünde benim için diz çöktü ve ben hiç bu kadar... bu kadar... istendiğimi hissetmemiştim. Sanki gerçekten önemsiyordu.

"Benimle evlenir misin, Scarlett?" diye sordu alçak ve samimi bir sesle, vücudumun zevkten vızıldamasına neden olarak. Çok güzel bir sesi vardı. Sert ve erkeksi, biraz da melodik bir aksanı vardı.

"Evet, teşekkür ederim," dedim ve bu onun gülümsemesini iki beyaz dişinin ucu görünene kadar genişletti.

Ardından bir alkış daha geldi ve yanaklarım öfkeyle yanarken etrafıma bakmaya bile cesaret edemedim. Kendimi gevşemiş ve çözülmüş hissediyordum, içimdeki tüm o gerginlik gitmiş ama tamamen yok olmamıştı. Çünkü evlenmek sadece birinci adımdı. Jack'in bu gece benimle yatmasını sağlamalıydım ve bir şekilde bunun için başka bir savaş gerekebilirmiş gibi görünüyordu.

Ne de olsa beni reddetmişti, her ne kadar sonunda bu maçı kabul etmesini sağlamış olsam da. Muhtemelen beni çekici bulmuyordu, ki bu anlaşılabilir bir şeydi. Kadınsı bir figürüm yoktu, tatlı tatlı gülümseyemiyordum ve çoğu zaman sinirliydim. Babamın benimle ilgili görüşlerinin çoğuna katılmasam da bunlar gerçeklerdi.

Yani bu dövüş bitmemişti.

Tapınağın gerektirdiği tüm evrak işlerini hallederken Jack'in yanında durdum. Altın bir kâsenin içindeki pırıl pırıl paraları sayarken, bir madeni para metale her çarptığında yıldızlara şükrediyordum. Tapınağın ücretin belli bir yüzdesini aldığını biliyordum ama geri kalanı anneme gönderilecekti. Parayı aldığı anda ne kadar mutlu olacağını hayal ederek içim burkuldu. Tüm yükleri, yani borçları ve otoriter cadaloz kızı bir günde gitmişti.

Hem de Noel'den hemen önce. Annem şanslı bir kadındı. Oysa ben.

"Kayıtlarımızda Frost evlilik ayını var," dedi rahibe ve beni endişeli düşüncelerimden uzaklaştırdı. "İsterseniz bunu kullanabiliriz. Diğer seçenek ise standart evlilik yeminlerimizi kullanmak olabilir. Hangisini tercih edersiniz Bay Frost?"

Kararsız bir ifadeyle boynuzunun arkasındaki kürkü kaşıyan Jack'e baktım. Yere bakıp gözleri benimkilerle buluştuğunda nefesimi tuttum. Artık savaş modundan çıktığıma, en azından geleceğimin bir kısmını güvence altına aldığıma göre, onun ne kadar yabancı görüldüğünden dikkatimi dağıtacak panik ve korku kalmamıştı.

Yine de gözleri, rahatsız edici renklerine rağmen, zekâ ve nezaketle parlıyordu.

"Aile törenlerimiz çok şiirseldir," dedi ve bir sarsıntıyla benimle konuştuğunu fark ettim. "Dürüst olmak gerekirse, bir Frost düğünü çoğunlukla törenden sonra günlerce devam eden yeme, içme ve dansla ilgilidir... Ki ailem burada olmadan bunu yapamayız. O yüzden... aile yeminimizi kullanmak ister misin?"

Ailemiz. Beni oraya dahil etmediğini, sadece Frost'lardan bahsettiğini biliyordum ama yine de bu sözler kalbime acı verici bir darbe indirdi. *Aile.* Elbette bir ailesi olmalıydı. Anladığım kadıyla Frost'lar daha çok bir klan gibiydi. Sadece ben ve ailemden oluşan işlevsiz ailemden sonra, bir klanın parçası olmak... farklı olurdu. Bunun düşüncesi göğsümde garip bir özlemin yükselmesine neden oldu ve beni tüketmeden önce onu engellemek için elimden geleni yaptım.

Ayrıca... benim fikrimi sordu. Gelinlerin bu konularda söz hakkı olmadığını biliyordum. Onlar sadece düğün odalarında canavar damatlarının gelip onları almasını ağırbaşlı bir şekilde beklerdi ama ben... ben zaten protokolü bozmuştum. Düğünümün nasıl olacağına dair bir söz hakkım olabilirdi.

"Evet, tabii ki," dedim. "Ben... Benim için bir zevk olur."

Yanağımın içini ısırardım, bunun söylenecek doğru şey olup olmadığından emin değildim. Belki de düğünü mümkün olduğunca resmi tutmak daha iyi olurdu? Ne de olsa bu bir alışverişti ve Jack'in yabancı gelini için sevecen bir koca olacağına dair hiçbir hayalim yoktu. Ama o şiirsel yeminleri merak ediyordum ve gerçekten duymak istiyordum.

Jack sırtarak dişlerini gösterdiğinde, bunun doğru bir karar olduğunu biliyordum. Çünkü benden hoşlanmasını istiyordum, en azından sevişene ve evlilik mühürlenene kadar. Ondan sonrası hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bırakın hakkında hiçbir şey bilmediğim bir ırktan gelen bir canavarı, herhangi biri için bile iyi bir eş olabilmem imkânsız görünüyordu.

Yine de elimden geleni yapardım. Umarım o da elinden geleni yapar ama ben nefesimi tutmazdım.

Rahibeye baktığımda bana cesaret verici bir gülümseme verdi ve Jack'e başını salladı. "Pekâlâ o zaman. Her şey ayarlandı. Scarlett, Bay Frost'a düğün odasına kadar eşlik eder misin? Ben de yeminlerin bir kopyasını getireyim."

Ona sertçe başımı salladım ve Jack'in beni takip edip etmediğini görmek için arkama bakmadan yola koyuldum. Ellerimin titremesini kontrol altına almak ve parmak eklemlerimin kanamasını durdurmak için tam bir dakikam vardı ki bu imkânsız görünüyordu. Kanamayı durdurmak için yumruklarımı sıkmayı bırakmam gerekecekti... ama bu da titremelerini acı verici bir şekilde belirginleştirecekti.

Bu yüzden derin nefesler alarak yürüdüm, ta ki sıcak ve ağır bir el omzuma düşüp beni yolumda durdurana kadar.

"Bekle." Jack'in derin gürlemesi beni tedirgin etti, çünkü fikrini değiştirmek üzere olduğunu düşünmeden edemiyordum.

Ama arkamı döndüğümde bana nazik bir ifadeyle baktı, konuşurken gözleri koridorun karanlığında parlıyordu. "Bana elini ver."

Bölüm 5

Jack

Tereddüt etti, gözleri bir o yana bir bu yana gidip geliyordu. Artık onunla evlenmeyi kabul ettiğime göre -düşünme yoksa delirirsin, sadece yap- tavrı çok daha az hırçınlaştı ve şimdi kararsızlığa dönüştü.

Bu çok garipti. Scarlett'in bana yaklaşma ve taleplerini dile getirme tarzından dolayı kendine son derece güvenen, hatta kibirli biri olduğunu düşünmüştüm, ama şimdi o kadar emin değildim.

"Sadece yaranla ilgilenmek istiyorum," dedim, belki de daha fazla bağlama ihtiyacı olduğunu fark ederek. Ne de olsa birbirimizi tanıımıyorduk, bedenim her kalp atışında onu tanıdığını ve arzuladığını haykırırsa da.

Şimdi rahibenin onu reddetmeden önce en azından Scarlett'le tanışmam konusunda neden bu kadar kararlı olduğunu anlıyordum. Karşı koyamayacağımı biliyordu.

Oh, sevgili tanrılar ve Ole Frost, evleniyorum. Siktir, siktir, siktir.

Scarlett dudağını ısırdı ve sonra, uzun parmakları titreyerek kanayan elini bana uzatırken yüz hatları yeniden düzenlendi, şüpheli bir bakışla keskinleşti. "Ceplerinde sargı bezi falan mı taşıyorsun?" diye sordu, kısık gözlerle beni dikkatle izliyordu.

"Hayır," dedim, birden emin olamadım. Sihrim onu korkutur muydu? Merak etmek için çok geçti, bu yüzden parmak uçlarını pençelerimle hafifçe kavradım ve açıkladım. "Tüm Frost'lar belirli büyüler yapabilir. Tesadüfe bakın ki ben iyileştirme konusunda ustayım. Bir ısırık soğuk hissedeceksin ve sonra cildin bütün olacak. Uh... Umarım sakıncası yoktur?"

Bir süre beni izledi, dudaklarını büzdü, sonra ifadesi yumuşadı ve bana küçük bir gülümseme verdi. Aslında gülümseme sayılmazdı. Daha çok üst dudağını yarım kıvrarak yanağını yukarı çekti ve bir gamzenin ipucunu ortaya çıkardı.

İçim beni tamamen şaşırtan bir sevgi seliyle doldu ve boğazımı temizleyerek tam bir ahmak gibi ağzım açık ona baktım.

Küçük çeyrek gülümseme kayboldu ve Scarlett bana öyle bir bakış fırlattı ki, bu bakış sevgimi soğutmak yerine, karnımın daha derin bir sıcaklıkla gerilmesine neden oldu. Vücudumun uygunsuz tepkilerine lanet okuyarak çenemi sıktım.

"Eee? Neyi bekliyorsun?" diye sordu ve ben konsantre olmak için elimden geleni yaparak aceleyle

nefes verdim. "Özür dilerim. Dediğim gibi, bir an için soğuk hissedeceksin. Hazır mısın?"

Başını salladı ve ben de buz gibi büyümü serbest bırakarak avucuna akıttım. Duvarları kaplayan meşaleler titredi ve Scarlett'in yaralı derisi mavi renkte parladı, nefesi kesildi, parmakları nazıkçe tuttuğumda seğirdi. Ama geri çekilmedi, parıltı kaybolana ve avucu benimkinde, tamamen iyileşmiş ve kandan arınmış bir şekilde durana kadar iri gözlerle onu izledi.

Başını kaldırdı, gözleri hayretten fal taşı gibi açılmıştı, yüzü yumuşak ve kırılıyordu. Gözlerimi kaçıramadan baktım, gözlerimiz hayatımın en samimi ve romantik anına kilitlemişti.

Scarlett dehşete kapılmış bir halde arkasına yaslanıp kaşlarını çatarak bana öfkeyle bakınca, sabun köpüğü gibi patladı. Mavi gözlerindeki tüm buzul öfke bana odaklanmıştı ve her şeyden sonra bu çok fazlaydı.

Öfkeli bakışı, istekli horozumun, geri tökezleyene kadar kılıfından umutla bakmasına neden oldu, ıslak kafa iç çamaşırlarıma sürtünüyordu. *Uh-oh. Oraya geri dön.*

"Uh. Gidelim mi?" diye sordum, umutsuzca yarı ereksiyonumu gidermeye çalışarak. Neden, *neden* Scarlett'in öfkeli tavrı beni bu kadar azdırıyordu? Yoksa sadece kokusu muydu? Artık bunu bile bilmiyordum, sadece onun istediği her şeyi yapacağımı biliyordum, ki bu çok açıktı... çünkü onunla evlenmek üzereydim.

Bu beni varoluşsal bir korkuyla dolduruyordu ve hâlâ bunu yapıyordum. Tapınağın büyülü çöpçatanlık sistemine ya da burada her ne yapıyorlarsa lanet olsun. Derin dondurucunun yedi cehennemine kadar lanet olsun, çünkü bana hayatımda en çok korktuğum şeyi yaptırdı. Bir yabancıyla, her şeyin ötesinde.

Scarlett bana sert bir bakış attı ve topuklarının üzerinde dönerek, etekleri bacaklarının etrafında sallanarak yaldızlı bir kapıya doğru yürüdü. Başımı yana eğerek yürürken kalçalarını seyrettim. Hareketle birlikte, kumaş kısa bir an için neredeyse kıvrımlarına yapıştı ve ben daha ne olduğunu anlayamadan, yarı erik pantolonumun içinde sürtünerek geri döndü.

Ren geyiğinin kıcı. Bu utanç verici.

"Burada," diye seslendi omzunun üzerinden ve kapıyı açtı.

Onu takip ettim, tam içeride durdum ve ortasında sonsuz mavi ateşten büyük bir metal kase bulunan geniş, mermer odayı inceledim. Scarlett kasenin yanında durdu ve bana baktı, ellerini birbirine kenetlemişti, parmakları birbirine dolanıyor ve çözülüyordu, ta ki kaşlarını çatarak aşağıya bakana ve ellerini yumruk yapıp yanlarına bırakana kadar.

Artık gergin olduğundan emindim. Acaba benden korkuyor muydu? Ya da belki de benim tuhaf biri olduğumu ve

Bu düğünü kabul etmem için bana neredeyse zorbalık yapmak zorunda kaldığından beri. İçim yine şüpheyile doldu, evlenme düşüncesi içime korku saldı, bu yüzden dikkatimi dağıtmak için söyleyecek bir şeyler aradım.

Çünkü bunu yapıyordum. Yapmazsam ölecekti ve şimdi bunun olmasına izin veremezdim, değil mi? Yüce Tanrım, çok güzel kokuyordu.

"Bizim bir düğün gecesi geleneğimiz var," diye ağzımdan kaçırdım, artık endişelerimle savaşmakla meşgul olduğum için, görünüşe bakılırsa sikim kontrolü ele almıştı. Scarlett adım adım ilerliyordu, kokusu hareket ettikçe daha da güçleniyordu, sonra bana düz bir bakış fırlattı. Ellerini iyice sıkmış olmasına rağmen hâlâ titriyordu. Duyarsızlığıma lanet ettim, ama geri çekilmenin bir yararı yoktu; gözleri bana devam etmemi söylüyordu.

"Ah, evet. Yani bizim -Frost'ların- kürkümüz var. Gördüğünüz gibi, tabii ki," diye mırıldandım, utanarak. Kaşlarını kaldırdı ama bir şey söylemedi, ben de devam ettim. "Ve yeni evlilerin birbirlerinin kürklerini fırçalamaları gelenekseldir. Düğün gecelerinde."

Onun tepkisini beklerken içten içe ürperdim ama en azından artık yaklaşan düğün için paniğe kapılmıyordum. Sonunda Scarlett bana çeyrek gülümsemesini verdi ve ben de rahat bir nefes aldım. "Ama benim kürküm yok," dedi kendini göstererek. "Çok güzel saçların var," dedim hemen, yüzünü çevreleyen, omuzlarından ve sırtından aşağı dökülen uzun sarı saçlarına bakarak. "Ben... Ben tarayabilirim. Eğer istersen. Gerçi yapmak zorunda değiliz... Yapmak zorunda değilsin..." Çaresizlikle ona baktım, çünkü artık dayanma gücümün sonuna gelmişim.

Neden tekrar evleniyordum? Hem de elli dört yaşında? Delirmiş miydim? Beni büyüledi mi?

Ama sonra Scarlett'in çeyrek gülümsemesi yanağındaki gamzeyi derinleştirerek yarım gülümsemeye dönüştü ve ben *neden* hâlâ burada olduğumu hatırladım. *Bunun için*. Doğrusu, bana günde bir kez gülümsemesini sağlayabilseydim, buna değerdi. Yüzüne baktım, gülümsemesi onu yaramaz ve peri gibi yapmıştı. Sadece bir gamzesi vardı, bu çok sevimliydi ve eğilip onu öpmek istememe neden oldu.

"Ben... Kulağa hoş geliyor," dedi bir süre sonra, eğlenenin yerini temkinli bir bakış aldı. "Bilmem gereken başka... gelenekler var mı?"

Scarlett'i eve getirdiğimde annemin mutlu yüzünü şimdiden hayal ederek, "Annem uygun bir düğün kutlaması için ısrar edecektir," diye onu uyardım. Bir gelini daha olduğu için çok sevinecekti. "Ve neredeyse Yule olduğu için, muhtemelen Yule başlayana kadar bekleyeceğiz. Yule düğünlerinin uğurlu olması gerekir. Doğurganlık ve benzeri şeyler için iyidir."

Başka tarafa baktım, yüzüm *yine* yanıyordu. Ole Frost aşkına, normalde kadınlara karşı utangaç değildim. Doğru, iki yılı aşkın süredir kimseyle birlikte olmamıştım ama hormonlarımın tavan yaptığı otuzlu yaşlarımda kızlar arasında popülerdim. Birkaç iltifat ve bir gülümsemeyle bir dağ kızının aklını başından alabilirdim ama şimdi yüzüm kızarmadan *doğurganlık* kelimesini bile söyleyemiyor muyum?

Ciddi bir sorun vardı.

Scarlett, "Ah," dedi, yüzü gergin bir ifadeye bürünmüştü. "Şey, sanırım akrabaların bir kutlama istiyorlarsa, kutlama yapmalılar."

Doğurganlıktan bahsettiğim *için mi - sanki hamile kalmasını istiyorsun, aman tanrım, bunu düşünmedim bile, ya kalırsa - yoksa* ailemle kutlama *yapmaktan* bahsettiğim için *mi* huzursuz olduğunu merak ettim. İlk ayının gözüne sokmak istemediğim için ikincisinde karar kıldım.

"Akrabalarını da davet edebiliriz," dedim, neşelenerek. "Annenden mi bahsettin? Ben..."

"Hayır," diye araya girdi Scarlett, omuzları gerilmişti. "Kutlama yapmak istediğim hiçbir akrabam yok. Ya da bir daha görmek istediğim."

Ona bakakaldım, çünkü bu benim için anlaşılmaz bir şeydi. "Hiç ailen yok mu?" Sesimdeki inanmazlığı gizlemeye bile çalışmadan sordum. "Ama eminim annen..."

Scarlett yine sözümü kesti, çenesi çalışarak benden yüz çevirdi, "Annem gittiğime seviniyor," dedi. "O zaten gelmezdi. Ve benim başka kimsem yok. Babam öldü. Kardeşim yok. Bildiğim kadarıyla kuzenim de yok. Hiç kimsem yok."

Ona bakakaldım, bu ifadenin katıksız yalnızlığı şaşırtıcı bir güçle karnıma vurdu. *Kimsesi yok* muydu? Ve annesi onun gitmesine *seviniyor* muydu? Kulağa mantıksız ve çok acı verici geliyordu, içim onun adına acıyordu. Bir insan nasıl bu kadar yalnız ve hâlâ hayatta olabilirdi? Nasıl deli olmazdı?

Onu kollarımın arasına alıp bir daha asla yalnız kalmayacağını, çünkü bana ve aileme sahip olacağını söyleme dürtüsüyle ona doğru bir adım attım. Ama ben daha harekete geçmeden kapı açıldı ve rahibemiz elinde kırmızı püsküllü süslü bir parşömenle içeri girdi.

"Buldum! Pekâlâ, başlayalım çünkü programın ciddi anlamda gerisindeyiz."

Scarlett içimi daha da acıtan küçük bir gülümseme ile karşımda durdu, aramızda sonsuz ateşin mavi alevi vardı.

"Hadi evlenelim," dedi bana bakarak, ateşin mavisi gözlerini buz gibi parlatıyordu. "Pekâlâ."

Sırıttım, paniğimin ve şüphelerimin kaybolduğunu şaşkınlıkla fark ettim.

Artık resmleşmişti. Bu insan kızla evleniyor ve onu eve götürüyordum. Aileme.

Bölüm 6

Scarlett

Canavar bir yabancıyla evlenme ve onun istediği gibi davranma çilesi içinde, yeminlerin bir sorun olabileceğini hiç düşünmemiştim bile. Üzerime düşeni kolaylıkla yapacağımı düşünmüştüm, çünkü bu gerekliydi. Ne de olsa bunlar sadece kelimelerdi. Asıl sorun daha sonra, evlilik yatağımızda ortaya çıkacaktı.

Yeminim yine boğazımda düğümlendiğinde, gözyaşlarımı tutmaktan gözlerim yanarken, sinirle tepindim. Bu kelimeleri söylemek neden bu kadar *zordu*?!

"Belki de sadece bir dakikaya ihtiyacın vardır, tatlım," dedi rahibe sempatiyle. "Ve ben sadece... İzin ver tekrar okuyayım, tamam mı? Böylece alışabilirsin."

Sessizce başımı salladım, dilim dişlerimin arasındaydı, ısırığının acısı gözyaşlarımın dökülmesini engelliyordu.

"Pekâlâ. İşte başlıyoruz." Rahibe yemini tekrar okumak için boğazını temizledi ve ben de hazırlanmak için dilimi daha sert ısırdım.

"Ben, Scarlett, seni, Jack, kocam, koruyucum ve çocuklarımla babası olarak kabul ediyorum. Gecenin karanlığında mumun, kışın kalbinde sığınma, gelecek acı ve kayıplarda tesellin olacağıma yemin ediyorum. Buzlu rüzgarları uzak tutan sıcaklığın olacağıma."

"Ayakta dururken ailenize giriyorum, kalbim değer verdiğiniz herkesi ağırlamak için açık, sesim değer verdiklerinizle birlikte şarkı söyleyerek yükselmeye hazır. Büyüklerinize saygı göstereceğime, erkek ve kız kardeşlerinizle dost olacağıma, yeğenlerinize rehberlik edeceğime ve onları yatıştıracağıma yemin ederim. Beni Frost klanına kabul ettiğiniz ve bizden öncekilerin, şimdikilerin ve ışığımız yok olduktan sonra gelecek olanların sevgi dolu kollarıyla sardığınız için teşekkür ederim. Senin ailen artık benim ailem. Ve kalbim sonsuza dek senin."

Rahibe yemini okumayı bitirdikten sonra çalan sessizlikte yüksek sesle burnunu çekti. Açıkça bir damla gözyaşını sildi ve titrek bir gülümsemeyle bana baktı. "Bu konuda sorun yaşamana şaşmamalı. Bu çok güzel bir yemin. Sizin türünüz çok aile odaklı, değil mi Bay Frost?"

Jack'e baktım, gözlerimdeki yanma artık kontrol edilebiliyordu, omurgam kararlılıkla sertleşiyordu. Jack'in tüylü yanağındaki bir damla gözyaşını sildiğini ve rahibeye gülümserken yüzünün yumuşadığını görünce hâlâ şaşkınlıkla irkildim. "Öyleyiz. Aile her şeydir."

Sonra o nazik, ısıltılı gözlerini bana çevirdi ve göğsüm özlemle sıkışarak titrek bir nefes aldım. Onu nasıl da istiyordum. Ya da sadece *onu* değil. O yeminde belirtilen her şeyi istiyordum, yani aileyi, atalarımın köklerini, sıcaklığı ve rahatlığı... O kadar çok istiyordum ki, kalbim içgüdüsel bir özlemle ağrıyordu.

Ama bu sadece bir evlilik yeminiydi, diye hatırlattım kendime. Benim ailem de çok uzun zaman önce yemin etmişti. Bu babamın annemi dövmesini ve aşağılamasını engellemiş miydi? Evliliğinin gidişatı yüzünden beni suçlamasına engel oldu mu?

Bu düşünce sakinleşmeme yardımcı oldu ve Jack'in gülümsemesine kendi soğukkanlı gülümsememle karşılık vererek rahibeye başımı salladım. "Ben hazırım. Senden sonra ben söyleyeceğim."

Bu sefer yeminin tamamını söyledim, ancak yarısında sakinliğim kayboldu. Saygı duyma, dost olma ve yatıştırma sözleri dilime dolanıyor, duygusuz yalanlar gibi geliyordu. Bunları yapabilecek kapasitede miydim?

Kalbim küt küt atarken ve avuçlarım ter içindeyken sonuna kadar zorladım ve son sözler dudaklarımdan döküldüğünde rahat bir nefes aldım. Jack'e baktığımda bana nazik bir ifadeyle baktı ve bu sadece göğsümün daha da gerilmesine neden oldu.

Yeminini etmekte hiç zorlanmadı ve tüm bu süre boyunca beni izledi. Benimkine benziyordu ama onu aileme kabul ettiğim için bana teşekkür etmedi, beni kendi ailesine kabul etti ve bu sırada bana o yumuşak gözlerle baktı. Bu bir söz gibi geldi ve işte yine gözyaşlarımla savaşıyordum.

Bu düşün beni ne kadar duygusal bir karmaşaya dönüştürdü.

"Pekâlâ, bu iş tamam," dedi rahibe parlak bir sesle ve parşömeni tekrar yuvarladı. "İsterseniz öpüşebilirsiniz ve geriye sadece özel satın alma işleminiz kalıyor, Bay Frost."

Jack yüzünü buruşturdu ve ben de geri çekildim, beni öpmekten bahsetmesi bile böyle bir tepki vermesine neden olduğu için yaralandığımı hissettim. Utanç içinde başının arkasını kaşıdı, hâlâ rahibeye bakıyordu.

"Bu... özel şey... talimatlarla birlikte mi geliyor?"

"Cinsel ilişkiden önce uygun bölgelere bolca uygulayın," dedi rahibe parlak bir şekilde ve ona düz bir gülümseme verdi.

"Ben sizi yalnız bırakayım. Burada işin bittiğinde tezgâha gel."

"Doğru," diye mırıldandı Jack, rahibe giderken bana döndü. "Buraya gel Scarlett Frost. Sana bir öpücük verelim."

Yani irkilmenin nedeni beni öpmek değildi. Yanlış bir ifade takınmaktan korktuğum için yüzümü soğuk tuttum. İçimde savaşılan çok fazla tuhaf duygu vardı ve bazıları beni şaşırtan sıcak ve çırpınan duygulardı.

"Ben... Eğer istersen," dedim, sesim boğuk çıkarken öne doğru küçük bir adım attım ve ona önseziyle baktım.

"Tabii ki gelinimi öpmek istiyorum," dedi kaşlarını çatarak.

Karnım hevesli kelebeklerle dolup taşarak yaklaştığımda, Jack sabırsızca homurdandı ve beni hiç çaba harcamadan kaldırdı, bir ön kolu popomun altına yerleşti, diğer eli sırtımı sabitledi.

"İşte böyle. Tüy kadar hafifsin. Annem seni beslemek isteyecek," dedi sırtarak, yüzü bir anda tam önümdeydi, parlayan turuncu gözleri benimkileri delip geçiyordu.

Verdiği nefesin sıcaklığı tenimde gezinirken nefesim kesildi ve derin bir nefes aldım, çünkü şaşırtıcı derecede hoş kokuyordu. Bir miktar karanfil, nane ve karabuğday balı gibi tatlı ama koyu bir şey vardı... Gözlerimi kapadım, tekrar nefes aldım ve aniden hissettiğim sadece havadaki koku değil, aynı zamanda ağzımdaki bir tattı.

Jack'in sıcak dudakları dudaklarımı yapışmıştı, yüzündeki tüyler tenimi okşuyor, dili dilime sürtünüyordu.

Gençken birkaç erkekle öpüşmüştüm ve hâlâ umutluydum. Öpüşmenin ne demek olduğunu biliyordum. Ve yine de... Hiç *böyle* hissetmemiştim. Sanki tüm bedenim sıcaklık ve ışıkla sarılmıştı, her şey unutulmuş ve bu... bu yakınlık karşısında bir kenara itilmişti.

Jack'in ağzı yumuşak ama ısrarcıydı, dili benimkine geniş ve sert bir şekilde bastırıyordu, yanağımı gıcıklayan tüyler kıldan ziyade yumuşaktı. Beni yavaşça ama göz kamaştırıcı bir titizlikle öptü, dili benimkini yönlendiriyor, dudakları tüketiyordu.

İlk başta, onu sadece öptüm, bir parça koyu tatlılık içeren temiz, baharatlı tadının tadını çıkardım. Omurgamdan aşağı keskin karıncalanmalar akıyor, vücudumda farkındalık artıyor ve Jack'in dilinin her sert kayışı alevleri daha da körüklüyordu, ta ki ben hareketsiz kalamayana kadar.

Sadece cevap vermek yeterli değildi. Hızı onun belirlemesine izin vermek doğru gelmiyordu. Bu yüzden dilimi onunkine bastırdım, omuriliğimi yalayan ateşte pus dağıldığı için kontrolü ele geçirmeye hevesliydim.

Yüzüne uzandığımda homurdandı, parmaklarımı sıcak kürküne gömdüm ve kontrolü ele alabilmem için onu yakınımnda tuttum. Alt dudağını emdim ve dilimi ağzına kaydırdım, dengemi sağlamak için kolunun üzerinde kıpırdandım ya da belki de sadece iyi hissettirdiği için...

"Scarlett," dedi boğuk bir sesle, ağzını yırtarcasına. "Lanet olsun, küçük kardelen. Dur yoksa kendimi utandıracağım."

Dondum kaldım, yanlış bir şey yaptığım için utandım. Ona baktım, nefes nefese kalmıştım, belirsizlik karnımda çalkalanıyordu. Öfkeye dönüşmeden önce, Jack yüzüm boynunun tüylü kıvrımına gömülene kadar beni daha yakın tuttu ve göğsünün derinliklerinde alçak, memnun bir ses çıkardı. Reddedilince gerilen bedenim, rahatlayarak iç çekene kadar ona doğru yumuşadı.

"Ne demek istedin?" Sesim kısık çıkmıştı. "Kendini utandırmak... nasıl?"

Jack usulca güldü ve saçlarını okşadı. "Diyelim ki... Vücudum o öpücüğün daha fazla bir şeye dönüşmesini istedi ama burası bunun yeri değil."

Ne demek istediğini anladığımda gözlerim büyüdü ya da en azından anladığımı sandım. Çünkü gerçekten tahrik olduğunu söyleyebilir miydi? *Beni* öptüğü için mi? Daha da önemlisi, onu öpmemden... Sanki kontrol bendeymiş gibi? Bu çok mantıksız görünüyordu ve birden, gerçekten de iddia ettiği kadar *utanıp utanmadığını* görmek için kasıklarına uzun uzun bakmak istedim. Bir erkek üzerinde böyle bir etkim olduğuna inanamıyordum.

Ama Jack beni yere bıraktığında, deri pantolonunu dolduran büyük bir şişkinlik yoktu. Bu hayal kırıklığı yaratmıştı ve kendi kendime kararlı bir şekilde, sakinin pantolonunu zorladığını görmek istemediğimi söyledim. Sadece bana yalan söyleyip söylemediğini görmek istiyordum. Sadece bunu. Jack'in kuyruğu sıkı, gergin hareketlerle sallanıyordu ve bir an için onu izledim, ruh halinin ne kadarını ortaya çıkardığını merak ediyordum. Kesinlikle gözüm üzerinde olacaktı. Belki de kuyruk beni uyartabilirdi... Jack ne zaman... kendini kaybederse, örneğin.

Bu düşünce yumuşak, uğultulu bedenime sertçe düşen bir kova soğuk su gibiydi. Doğrudum, omuzlarım gerildi ve ona sıkı bir gülümseme verdim. "Gidelim mi?"

Başını salladı ve elimi uzatıp sıkıca kavradı. "Sadece bir şeyler almam gerekiyor, sonra eve gidebiliriz."

Bölüm 7

Jack

Memleketim Svålgörg'deki kapıdan çıkarken o yağ şişesi cebimde bir delik açıyordu. Scarlett durdu ve yerin adının yazılı olduğu küçük tablete gözlerini kısarak baktı. "Sval... gorg?" diye sordu kararsızca ve ben de onun sevimli çabasına sııttım. "Zvolgerg," diye düzeltiltim onu, yuvarlanan r'yi net bir şekilde telaffuz ederek. "Daha sert seslerle. Biz dağlılar sert insanlarız." Bana etkilenmemiş bir bakış attı, derin bir nefes aldı ve tekrar denedi, bu sefer neredeyse doğru söylüyordu. Damarlarımda kan dolaşıyordu, çünkü Scarlett'in atalarımın dilindeki sesleri konuşması beni etkileyen bir başka şeydi. O kadar çelişkilerle doluydu ki. Uzun kirpikli mavi gözleri nazlı bakışlar için yaratılmış gibiydi ama bunun yerine öfkeyle parlıyor ve keskinleşiyordu. Pembe ve yumuşak dudakları tatlı gülümsemeler ve nazik öpücükler için yaratılmıştı ama bunun yerine taleple düzleşiyor, dilimin sert seslerini telaffuz ediyor ve ateşle öpüyordu ki...

Herkesin bizi görebileceği bir yerde durmamam gerektiğini.

Ayrıca, Scarlett titriyordu ve bu bana insanların dağ iklimine ne kadar uygun olmadıklarını hatırlattı. İnce ayakkabılarının içinde üşüdüğü her halinden belli olan Scarlett bir adım attığında iç geçirdim. Tapınağın bütün paramı elimden almamış olması iyi bir şeydi.

"Gel hadi. Sana uygun kıyafetler almalıyız."

Kollarını göğsünde kavuşturarak bana ters ters baktı. "Kıyafetlerimin nesi var? Senin zevkine göre çok mu kalitesiz?"

"Huh," diye mırıldandım, kaşlarımı çatarak ona baktım. Bu sonuca nasıl vardığını bile anlamamıştım, ama bu kesinlikle bir şeyi ortaya çıkarıyordu. Yani Scarlett gururluydu. Ayak parmakları düşmeden önce bunu azaltabildiği sürece bu kötü bir şey değildi.

"Elbisenin ne kadar yamalı olduğu umurumda değil," dedim yavaşça, kolumu omuzlarına doladım, böylece birinin geçme ihtimaline karşı portaldan uzaklaşabilecektik. "Gerçi sana iyi bir kıyafet almazsam komşularımızın konuşacağı kesin, bu da göz önünde bulundurulması gereken bir şey."

Burnumun kenarını sıktım, insanlar onu, topraklarımızdaki ilk tapınak gelinini gördüklerinde tüm kasabada patlamak üzere olan *konuşmaları* düşündüğümde şakağımda biraz baş ağrısı toplanıyordu. "Düzgün kıyafetlerden kastım kürkle kaplı kışlık botlar ve sıcak tutan bir palto. Ve eldivenler. Ve yün bir şapka. Çünkü donuyorsun."

Scarlett utancından kızarmak nezaketini gösterdi. "Oh, iyi o zaman. Ama... hiç param yok."

Homurdandım. Demek hâlâ gururunu korurken bile mantıklı davranabiliyordu. Bu gelecekteki müzakereler için iyiye işaretti.

Kısa bir süre düşündüğümde şakağıma bir acı daha saplandı. Bir ömür boyu pazarlık yapmak ve uzlaşmak. Her şeyi onunla tartışmak, her kararda onu göz önünde bulundurmak ve eğer çocuklarımız varsa onları da denkleme eklemek... Evlilik hayatının gerektirdiği her şeyin muazzamlığı bir çığ gibi üzerime düşerken irkildim.

Tüm bunlara hazır değildim. Kendimi bu gerçekliğe hazırlamak için bir saatim bile olmamıştı.

Yavaşça. Önce donarak ölmediğinden emin ol. Ya da ölmesin. Onu dışarıda bırak ve bir insanın ne kadar sürede buz saçağına dönüştüğünü gör.

Scarlett'e iri gözlerle baktım, insanların büyüğü olmadığına ve zihin okuyamadıklarına şükrettim. Bu ciddi bir düşünce bile değildi, sadece bir şakaydı. Açıkça görülüyordu ki olan biten her şeyden bunalmıştım.

"Doğru. Botlar ve bir palto," dedim huysuzca, elini tuttum ve onu portaldan sokağa doğru yönlendirdim.

Öğle vaktiydi ve beyaz örtülü dar sokaklar çoğunlukla boştu. Yine de, Yule Lads Geçit Töreni'ne sadece iki gün kaldığı için her zamankinden daha kalabalıktı. Mum ve sabun dükkânının önüne yaslanmış bir merdivenin üzerinde duran ve girişe peri ışıklarından oluşan renkli bir çelenk asan Patrick'e el salladım. Kahverengi kuyruğu sallanıyor, el sallarken çevik bir şekilde dengede durmasına yardımcı oluyordu.

Sokağın ilerisinde, Alva ve Lucia ağzına kadar şarapla dolu büyük bir sepet taşıyorlardı, kil şişeler her adımda şingirdiyordu. Beni fark ettiklerinde onlara selam verdim ve cevap verirken bile turuncu gözlerini Scarlett'ten ayıramadılar.

Kaba olduğunu biliyordum ama onu tanıştırmak için durmadım çünkü... Ne diyecektim ki? *"Merhaba, ikinci dereceden kuzenim Alva! Merhaba, Alva'nın kız arkadaşı, Lucia! Karımla tanış. Kendisi yepyeni. Onu bu sabah tapınaktan yeni aldım!"*

Sevgili Ole Frost'un buruşuk top çuvalı. Hayır. Asla olmaz. Eş kelimesi ağzımdan çıkmayacaktı. Hazır değildim.

Scarlett, eğimli caddede yürürken başka kimse görünmeyince kısık bir sesle, "Çok bakıyorlar," dedi. Dirseğini tuttum, ayakkabılarının tabanlarının kaymayı önleyecek şekilde yapıldığından kuşkuluydum ve ayaklarımızın altındaki dolu kar tehlikeli olabilirdi.

"Şey... Burada çok fazla insan göremiyoruz," dedim ve kolumda bir kadın görmenin *muhtemelen* başka bir şey olduğunu eklemedim.

Alva'nın neden bu kadar dikkatle baktığını anlamaya çalışıyordum. Yıllardır kimseyle çıkmamıştım ve en son iki yıl önce sıradan bir ilişki yaşamıştım.

Belli bir yaşa geldiğinizde insanların ilişkilerinizle ilgili beklentileri oluyordu. Bu beklentiler arasında düğünler ve püsküllü, kıkırdayan bebekler vardı, bu yüzden... Bitiremeyeceğim hiçbir şeye başlamadım.

Ve yine de evlendim. Şimdi, kader komik bir şey değil miydi?

"Buyurun," dedim ve tüm Frost'ların kışlık kıyafetlerini aldıkları saygın bir kürk ve deri mağazasının uzun kapısını açtım.

"Merhaba, Bay Schmidt."

Bir kobold olan dükkan sahibi, ince bedenini saygılı bir selamla eğdi. Yaklaşık Scarlett'in boyundaydı, sırtı kamburdu, bir çift iri mor göz çarpık bir burnun üzerinde düşünceli düşünceli kırışıyordu. Derisi kösele gibi ve soluk kahverengiydi ve o kadar kırıksıktı ki, kırıksıklıklarının bile kırıksıklıkları vardı.

"Hoş geldiniz, hoş geldiniz, Bay Frost. Bugün size nasıl hizmet edebilirim?"

"Benim... Yani... Ben..." Scarlett'e karısı olmayan bir kelime, *herhangi bir* kelime söylemeye çalışırken dilim düğümlendi ve başarısız oldum. Boğazımı temizledim, yanaklarım kızarıırken ona baktım ve onu kaşlarını alaycı bir tavırla kaldırmış, dudakları seğirirken buldum.

Küçük şıfırtının rahatsızlığımdan hoşlandığını öfkeyle fark ettim ve bu beni cesaretle konuşmaya itti.

"Benim aşüftenin bir paltoya ihtiyacı var. Yani... Bayan Frost! Bayan Frost'un bir paltoya ihtiyacı var. Ve botlara. Ve... bir şapka. Evet. Teşekkür ederim."

Bay Schmidt'in hakkını yemeyelim, benim patlamam karşısında gözünü bile kırpmadı, sadece çeşitli renklerde boyanmış kürklerle kaplı küçük kışlık paltoların bulunduğu rafı karıştırmaya başladı. Onun dikkati dağıldığında Scarlett yanıma sokuldu, tatlı bir gülümsemeyle bana baktı ve sonra ayak parmaklarıma sertçe bastı.

Tısladım ve ayağımı onunkinin altından çektim, tekrar yapmasını engellemek için kuyruğum içgüdüsel olarak bacağının etrafına dolandı. "Ah," diye fısıldadım öfkeyle. "İnsanların ayaklarına öylece basamazsın!"

Gözlerini bana dikti, sahte gülümsemesi kayboldu. "Bana isim takmak istiyorsan, tüy yumağı, en azından orijinal bir şey uydur. Ahmaklar ve kabadayılar bana aşüfte diyor. Bundan hoşlanmıyorum."

Öfkem ve -evet, *tekrar merhaba*, bunun için *hâlâ doğru zaman değil- artan* uyarılmışlığımla, içgüdüsel olarak kuyruğumu bacağının etrafında sıktım ve uyluğundan yukarı doğru hareket ettirdim. Scarlett'in gözleri şok içinde açıldı ve aşağıya bakarak, kuyruğumun altına girdiği yerde elbisesinin kıvrılmasını izledi.

Dikkatli ve tamamen masum bir araştırmayla çorap giydiğini gördüm. Ama çoraplar sadece dizlerinin üstüne kadar uzanıyordu. Kalçaları çıplak ve soğuktu, teni tüylerle kaplıydı.

"Nesin sen... Ne..." Scarlett konuşmaya çalıştı, yüzü alev alev yanıyordu.

Bay Schmidt'in sesini duyar duymaz kuyruğumu ondan çektim. Scarlett'in denemesi için bir şeyler seçtiğini ve kendisi de onun numarasına göre bot aramaya çıktığını söyledi.

"Lütfen siparişimize birkaç çift sıcak tutan tayt ekleyebilir misiniz?" Scarlett'in alev alev yanan yüzüne bakarak sordum. "Bir dişi insan için uygun bir şey."

Yani, kuyruğu olmayan biri için.

Dudağını ısırdı ve bana zehirli bir bakış attı, ama ben sadece sııttım, baş ağrım dağıldı. Küçük kardelenimle her şey o kadar da kötü değildi, diye düşündüm artan bir beklentiyle. Bu konuda ben ve kuyruğum hemfikirdik.

Scarlett onca renkli seçenek arasından seçtiği paltoyu -siyah- ve botları giydi, ama dükkânda tayt giymenin özel bir yolu olmadığı için bir süre daha acı çekmek zorunda kaldı. Kürküne rağmen soğuğun nasıl bir his olduğunu biliyordum.

Dağlarda kış geceleri aşırı düşük sıcaklıklara ulaşırdı, bu yüzden her Frost'un ekstrem durumlarda giymek için tam bir kış kıyafeti seti vardı. "İyi misin?" Ana meydana oldukça yakın olmasına rağmen yokuşun aşağısında kalan Frost Sokağı'na doğru ilerlediğimizde sordum.

Scarlett bana ters ters baktı, ama en azından şimdi titremiyordu.

"Bak, sana öyle dediğim için özür dilerim," dedim bir süre sonra, çizmelerinin altındaki karın öfkeli çıtırtısı beni rahatsız ediyordu. "Bir dil sürçmesiydi. Sanırım her şeye alışmam gerekiyor."

Küçük bir iç geçirdi ve tekrar başını kaldırdığında yüz ifadesi biraz daha yumuşaktı. "Bir daha yapmadığın sürece," dedi kibirli bir şekilde, sonra durakladı ve daha sakin bir sesle ekledi. "Ve teşekkür ederim. Kıyafetler için."

Omuz silktim, dirseğini tekrar tuttum, artık düzgün botları olduğu için kaymasını önlemek için değil, sadece... Nedenini bile bilmiyordum. Sadece iyi hissettirdi.

"Daha fazlasına ihtiyacınız olacak. Baldızlarımdan seni alışverişe götürmelerini isteyeceğim, eminim çok sevineceklerdir. Alışverişe ve kıyafetlere bayılırlar. Gerçi hiç valizinin olmamasına şaşırdım. Sizi oraya gerçekten de sırtınızdaki giysilerden başka bir şey olmadan gönderiyorlar, değil mi?"

Scarlett uzun, sinirli bir nefes verdi ve başını kaldırıp baktı, gözleri biz yürürken hafifçe süzülen kardan daha soğuktu. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu, gerçekten de bu öfkeli bakışların beni bu kadar tahrik eden yanı *neydi*?

"Bazı gelinlerin bavulları olur," dedi kısık bir sesle. "Benim almaya değer bir şeyim yoktu."

İçimden küfrederek yüzümü buruşturdum. *Biraz daha çok sözünü biliyordum* ve sözlerimin nasıl karşılanabileceğini pek düşünmemiştim. Şimdi Scarlett'in yanında dilime dikkat etmek zorunda kalacağım düşüncesi baş ağrımın şiddetle geri

dönmesine neden oldu. Neyse ki neredeyse varmıştık.

Ailemin evinin önünde durduğumuzda Scarlett gözlerini kocaman açarak, "Vay canına," dedi.
"Frost ailesinin koltuğuna hoş geldin," diye gürledim ve gelinimi evin içine taşıma geleneğini ihmal edersem annemin çok mutsuz olacağını bildiğimden onu kucağıma aldım. "Evine hoş geldin."

Bölüm 8

Scarlett

Ev çok büyüktü ve beni gülümseten bir şekilde dağınıktı. Birden fazla eklenti ve uyumsuz mimari unsurlarla genişleyen ev, kırmızı tuğla, gri taş ve ahşaptan oluşan hantal ama rahat bir yapıydı. Pencereler donmuş eğrelti otlarıyla boyanmıştı, altı bacadan üçünden dumanlar yükseliyordu ve evi çevreleyen avlu uzun, çıplak ağaçlarla doluydu.

Temizlenmiş geniş bir yol, tuhaf bir şekilde süslenmiş bir kapıdan evin önünü saran ahşap verandaya kadar uzanıyordu. Ön kapı uzun ve maviye boyanmıştı; kapıyı çam dalları ve gümüş çanlardan oluşan pırlıtlı bir çelenk süslüyordu.

Jack beni kollarına aldığı anda bir an bocaladım, telaşlandım ve kararsız kaldım. Ama beni evine davet eden derin, gürleyen sesi beni sakinleştirdi ve uzun, düzgün adımlarıyla sallanarak onun kucağında kaldım.

Verandaya varmadan önce ön kapı büyük bir gürültüyle açıldı ve Jack'e benzeyen, ancak daha kısa, daha yuvarlak ve boynuzları olmayan bir yaratık kapıda durdu, ağzı bir sıra keskin dişi ortaya çıkaran bir gülümsemeyle gerildi.

"Ole Frost'un dualarımı duyacağını biliyordum!" diye haykırdı, kollarını işlemeli bir yeleğin örttüğü geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak. "Eş fobisi olan oğlum sonunda evlendi! Ayaza ve soğuk olan her şeye şükürler olsun!"

Memnuniyetle ofladı ve Jack homurdanarak ama hiçbir şey söylemeden verandanın basamaklarını tırmanırken yolundan çekildi. Kafamı kaldırdığımda gözlerini kaçırmıştı ve utangaç görünüyordu.

Annesi az önce ona *eş fobisi* olduğunu söylediğine göre buna *şaşmamalı*. Omzundaki kürkü kavrayarak gözlerimi kısa süreliğine kapattım. Kendimi neyin içine sokmuştum?

"Peki, içeri gir, içeri gir!" Jack'in annesi terlikli ayaklarının üzerinde neredeyse zıplayarak onu içeri soktu. "Yeni karınızı eşikten geçirmek büyük bir şans. Çok, çok torun!"

Jack inledi ama dediğini yaptı, ben ise irkildim, sadece bir değil *birçok* çocuk düşüncesi beni ürpertti. Bu fikre tamamen karşı değildim ve yakında hamile kalabileceğimi biliyordum ama eğer seçme şansım olsaydı, bir tane yeterli olurdu.

Jack beni vestiyerler ve yerde duran sıra sıra botlarla dolu giriş holüne bırakırken, "İşte böyle," diye mırıldandı.

Paltomu ve ayakkabılarımı çıkardığımda Jack köşedeki havlunun üzerinde durdu ve üzerinde J harfi olan bir fırçayla çıplak ayaklarındaki kar ve kiri temizlemeye başladı. Bir an bakakaldım, çünkü bu manzara tuhaf bir şekilde sevimliydi, sonra yeni kayınvalidem tam kulağımın dibinde boğazını temizledi.

"Ah, merhaba," dedim ona dönerek. Benden biraz daha uzundu, gümüş gibi parlayan ve o kadar yumuşak görünen bir kürkle kaplıydı ki okşamak istedim. Yüz ifadesi nazikti ama sert görünüyordu, gözleri Jack'inkiler gibi turuncuydu. "Ben... Tanıştığımıza memnun oldum. Benim adım Scarlett."

Tüylü yüzü dişlek bir sırıtışa daha büründü ve ben daha ne olduğunu anlayamadan sıcak, pofuduk bir kucağa sıkıca sarıldım.

"Evine hoş geldin kızım," dedi hafifçe titreyen nazik, gürleyen bir sesle. "Sonunda aramıza katıldığın için çok mutluyum."

Tereddütle kucaklamaya karşılık verirken boğazım düğümlendi ve gözlerim yandı, parmaklarım kolundaki yumuşak kürke battı. En son ne zaman annem -ya da herhangi biri- bana gerçekten sarılmıştı? Yıllar, hatta on yıllar. Bu, içimin neden aniden pelteye döndüğünü ve ağlamamak için gözlerimi hızla kırpmak zorunda kaldığımı açıklıyordu.

Jack'in annesi sonunda beni bıraktığında gözlerim ıslaktı, boğazım hâlâ sıkıydı ve konuşmaya cesaret edemiyordum çünkü sesimin kısılacağını biliyordum.

"Bana anne, anne ya da anne diyebilirsin," dedi ve ben çaresizce hıçkırıklara boğulurken beni hıçkırıklara boğdu. "Vay, vay, şu haline bak. Ne kadar güzel bir kızsın. Bir insan için uzun, değil mi? Ve şu gözler. Jack, bu kadar mavi gözleri olan bir Frost bebeği hayal edebiliyor musun? Ya da kürkü bu kadar hafif olan?"

Saçımın bir tutamını yakaladı ve parmaklarıyla hafifçe okşadı. "Çok güzel, canım. Bu gece kutlama yapmalı ve ailemize hoş geldin demeliyiz! İyi ki içime doğdu. Fırında bir yaban kazı pişiyor ve Cris'i de kızarmış jambon almaya göndereceğim. Seni şışmanlatmalıyız. Çok zayıfsın, kızım!"

"Ben... teşekkür ederim. Yemek için," dedim, sesim kalın ve gırtlaktan çıkınca irkildim.

Jack'in annesi kolumu okşadı ve bana gözyaşlarını serbest bırakmakla tehdit eden bir başka sıcak bakış attı. "Yakında herkesle tanışacaksın. Şimdilik Jack sana evi gezdirsin, sonra da mutfığa gel. Bir fincan sıcak şarap eşliğinde bana kendini anlatırsın, ha?"

Başka bir odaya açılan geniş bir kemerin altında kayboldu, geçtikten sonra mutfak olduğu ortaya çıktı. Jack önden gitti, kuyruğu bileğime dolanmıştı, sanki takip ettiğimden emin olmak ister gibiydi.

Bana kısa bir tur attırdı, biri misafirler, diğeri aile için olmak üzere iki oturma odası, bir yemek odası, alt katta büyük bir küvet ve şöminesi olan büyük bir banyo gösterdi ve sonra üst katta aile üyelerinin veya misafir yatak odalarına açılan çeşitli kapıları işaret etti.

Ev eskiydi, yüzyıllar boyunca yeniden inşa edilmiş ve eklemeler yapılmıştı ve Jack temellerinin Değişim öncesi olduğunu iddia ediyordu. Vardiya efsaneleri klanı boyunca aktarılmıştı, ancak atalarının dili gibi onlar da yıllar içinde kısmen unutulmuş ve çarpıtılmıştı, ta ki kimse neyin gerçek neyin kurgu olduğundan emin olamayana kadar.

"Tüm kasabanın, üzerinde bulunduğu dağla birlikte yeryüzünden sökülüp dünyalar arasında taşındığını söylüyorlar," dedi üst kattaki başka bir odaya açılan bir kapıyı açarak. "Ve burada yaşayan insanlar bunu hemen anladılar, çünkü manzara değişti. Açık bir günde, buradan kilometrelerce uzağı görebilirsiniz. Size başka bir gün gösteririm. Burası da çocuk odası."

İçeri girmesini işaret etti ama girmedi, ben de sadece eşikten baktım. Oda rahattı ama soğuktu; şöminesi yanmıyordu, bir tarafta sıra sıra duran üç karyola, diğer tarafta oyuncaklarla dolu birkaç tahta sandık vardı. Şöminenin önündeki alanı çevreleyen küçük bir çit vardı.

"Ağabeyim Ivo altı yaşındayken şöminenin içine düştü," dedi Jack gözlerimin takıldığını görünce. "Bu yüzden ailem onu kurdurdu. Yine de kimse bakmadığında ona tırmanırdık."

Kıkırdadı ve kapıyı kapatabilmesi için geri çekildik. "Ve şimdi, benim yatak odam. Şey... bizim yatak odamız, sanırım. En azından evimiz hazır olana kadar."

Durdum ve kuyruğuyla bileğimi çekiştirmesi beni harekete geçirmeyince döndü. "Evimiz mi? Burada yaşamayacak mıyız?" Baharatlı kokular, gürül gürül yanan ateşler, atalarımızın efsaneleri ve mutlu çocukluk anılarıyla dolu bu sıcak ve geniş yerden ayrılma ihtimali içimde bir pişmanlık hissi uyandırdı.

"Ah, evet. Evlendiğim zaman için hazır bir ev var. Sokağın hemen aşağısında, yani her zaman ziyaret edeceğiz. Ruslan ve Ivo, ağabeylerim, ikisinin de bu evin yanında evleri var. Onlar ve çocukları sürekli buraya girip çıkıyorlar. Görürsünüz. Evi daha sonra görmeye gideceğiz. Benim hala... atölyeme gitmem gerekiyor."

Yatak odasının kapısını açtı ve bana eğimli tavanı, açık mavi duvara gömülü oymalı başlığı olan kocaman bir yatağı ve güzel, süslü oymaları olan uyumlu bir mobilya takımı olan geniş, rahat bir odayı gösterdi. Bir duvarı kaplayan şöminenin önüne, ızgaraya çok yakın olmamak kaydıyla büyük, kabarık bir halı serilmişti. Büyük bir pencere karanlık gün ışığını içeri alıyordu. Saat henüz üçü geçmemiş olmasına rağmen alacakaranlıktı.

Kapı aralığında duran Jack'e baktım, artık beni bıraktığı için kuyruğu seğiriyordu, gözleri ayaklarımın altındaki halıya odaklanmıştı. "Atölyen mi? Ne iş yapıyorsun?"

"Ben bir marangozum," diye açıkladı. "Şey, bir bakıma da heykeltıraşım. Dekoratif mobilyalar yapıyorum. Ve Yule'den önce bitirmem gereken bir sipariş var... Gitsem iyi olacak. Mutfağa giden yolu bulabilir misin?"

Hâlâ bana bakmıyordu ve ben de yanağımın içini ısırdım, derimin altında bir kızgınlık sızısı dolaşıyordu. *Eş fobisi* şarkı söyleyen bir sesle zihnimde tekrarlardı. Bununla yaşayabilirdim. Bu gece beni becerdiği ve anlamayı mühürlediği sürece.

"İyi olacağım," dedim yavaşça, kısılmış gözlerle onu izliyordum. "Ve birlikte geçireceğimiz ilk gecede beni yalnız bırakmasan iyi edersin, yoksa bugün bana söylediğin sözü annene söylerim."

Bu bir kumardı, ama Jack'in tepkisi bunun doğru seçim olduğunu anlamamı sağladı.

Sonunda yüzüme baktı, turuncu gözleri şok içinde genişledi. "Hayal bile edemezdim... Ben... Oh, ren geyiğinin kıcı. Bu dürüst bir dil sürçmesiydi! Ve beni zorlamak zorunda değilsin! Lütfen, bugün gecemizi dünyada kaçırmayacağımı söylediğimde bana inan. *Özellikle de* sen bana öyle bakarken. Akşam yemeğinden önce işim bitmiş olacak. Söz veriyorum."

"Peki," dedim ayağımı yere vurarak. "Bekliyor olacağım. Gidebilirsin."

Bana ürkmüş bir bakış attı, başını salladı ve kapıyı kapatarak çıktı. Odasının yanındaki banyoda saçlarımı düzene sokmak için elimden geleni yaptım ve Jack'in annesini cesaretlendirmek için yola koyuldum. Acaba gözyaşlarına boğulmadan ona anne diyebilecek miydim?

Muhtemelen hayır.

Bölüm 9

Jack

Tahta bir kapı kasasına karmaşık bir desen işlerken, Scarlett'in doğaüstü yeteneklere sahip olup olmadığını merak ettim. Çünkü düğün gecemizi atlamayı düşündüğümü başka nasıl bilebilirdi ki?

Bu sadece zihnimin arkasında dolaşan bir düşünceydi. Gerçek bir plan bile değildi. Yine de kokusunu aldı.

Eğer evliliği tamamlarsam, kaderim mühürlenmiş olacaktı. Bu gerçekleşene kadar, yine de bir çıkış yolu vardı. Eğer onunla yatmazsam, onu tapınağa geri gönderebilirdim ve evliliğimiz geçersiz olurdu. Özgür bir adam olurum.

Ve her nasılsa, Scarlett'in delici mavi gözleri bu korkakça düşüncelerin içini gördü. Açıkçası, bunu gerçekten yapmayacak ve onu dünyada yapayalnız bırakmayacaktım ama... Cazibesi güçlüydü. Bir an için, Scarlett'in nefis kokusunun ve öfkeli huff'larının cazibesinden bile daha güçlüydü.

Ama sonra bana ters ters baktı, dilinden en tatlı söz gibi bir tehdit döküldü ve işim bitti. Artık onu terk etmeyi düşünmüyordum. Buz gibi fırtınalar, yatakta altımda uzanırken bana öfkeyle bakarsa, saçları altın ihtişamıyla yastığıma yayılırsa, bir dağ trolleri sürüsü bile beni bacaklarının arasından çekip alamaz.

Yani... Gerçekten evli bir adam olacaktım. Ve o da benim *karım* olacak.

Keskiyi tutuşum kayarak başparmağıma saplandığında inledim. Ağzımın içine çekerek ağrıyan noktaya küçük bir iyileştirici büyü patlaması gönderdim ve lanetli kelimeyi kişisel sözlüğümden çıkarmaya karar verdim.

İşte oldu. Bitti. Artık sosis ile peruk arasında hiçbir şey yoktu ve hangi kelimenin beni bu kadar rahatsız ettiğini bile bilmiyordum.

Ha. Sanki.

Ayağa kalktım, sırtımı gerdim ve aletlerimi kaldırmadan önce odun talaşlarını topladım. Şimdi tek düşünebildiğim Scarlett'ti, çıplak ve pembeydi, çıplak kalçasının bir dokunuşu kuyruğumu öylesine yakıyordu ki, karıncalanıyordu.

Aletim bir *kez daha* dışarı kaymaya çalıştığında inleyerek dışarı çıktım ve karanlık, yıldızlı gökyüzünün altında buz gibi havanın beni serinletmesine izin verdim. Kar yağışı bir süre önce durmuştu ve akşam açık ve gevrekli, dağda küçük bir yürüyüş için mükemmeldi.

Ki böyle bir şey olmayacaktı. Yürüyüşe çıkma isteğinin Scarlett'i görmeyi ertelemenin bir yolu olduğunu fark ettim ve şimdi düşünmek için biraz zamanım olduğuna göre, bunun benim için boktan bir şey olacağını biliyordum. Evet, biz yabancıydık. Onunla evlenmem için bana resmen zorbalık etmişti. Ama sonunda karar bana aitti ve yeminimin sözlerini isteyerek söyledim.

Ayrıca... Onun nasıl yalnız büyüdüğünü, ailesinin kulağa hiç de hoş gelmeyen sesler çıkardığını düşündükçe içimi bir hüznün kaplamadan edemiyordum. Buradayken kendini hiç bu kadar yalnız hissetmesini istemiyordum. Annemin Scarlett'e hoş karşılandığını ve sevildiğini hissettireceğini biliyordum, çünkü onun yaptığı buydu, ama bu yeterli olmayacaktı. Bir koca olarak, küçük kardelenimden sorumluydum.

Şurada. Aşufteden bin kat daha iyi. Ve *eşten* milyon kat daha iyi.

İçimi çektim, kararlılığımı topladım ve eve geri döndüm. Ayaklarımı temizledikten sonra mutfakta bulduğum manzara bu zor seçime değdi ve sıcak odaya daha hafif bir kalple girdim.

Çünkü annemi okuma koltuğunda oturmuş, ayaklarını bir tabureye dayamış, elinde bir fincan sıcak şarapla buldum. Yüzünde mutlu bir ifade vardı ve Scarlett'in yemek hazırlıklarıyla meşgul olmasını, yemekleri tatmasını, karıştırmasını ve garnitürleri küçük, dekoratif kaselere koymasını izliyordu.

Annemin mutfağında kendini evinde hissediyor gibiydi ve bu göğsümün şefkatle sıkışmasına neden oldu.

"Et suyu mükemmel hanımefendi," dedi ben içeri girerken, sesi canlı ve mutluydu. "Çok lezzetli! Bunu nasıl yaptınız?"

Annem parmağını şakacı bir şekilde sallayarak, "Hanımefendi tam olarak anne değildir, sevgili çocuğum," dedi. "İşin sırrı pişirme süresinde. Ben kalkar kalkmaz et suyunu ocağa koyuyorum. Bay Frost yatağımızda horlamaya devam ederken et suyu fokurdamaya başlıyor bile. Ve fazla kaynamamalı. Tam kıvamında olmalı, o küçük, tembel baloncukları yapmalı. Şimdi bir iyilik yap ve Jack için biraz sıcak şarap koy."

Scarlett arkasını döndü, beni görünce gözlerindeki ışık söndü ama yine de bana gülümsedi. Bir an sonra, Scarlett ocağın yanındaki yerine geri dönerken, ben sıcak ve baharatlı şarapla dolu toprak bir fincanı yudumluyordum.

"Karınız bir handa aşçı ve temizlikçi, hatta zengin bir şekil değiştirenin malikânesinde seysis olarak çalıştı," dedi Anne memnun bir gülümsemeyle. "Zor işlerden korkmuyor ve bir general gibi bir alana hükmedebiliyor! Elimden kaşığı ne zaman aldığını, beni bu sandalyeye ne zaman oturttüğünü ve yönetimi ne zaman devraldığını bile bilmiyorum. Tek bildiğim bu kızdan hoşlandığım. Yani, Jack. Bunu berbat etmesen iyi olur, ha?"

"Elimden geleni yapacağım."

Fincanımı birkaç büyük yudumda boşalttım ve masayı hazırlamak için ayağa kalktım, masayı almak için arkasında durduğumda Scarlett'in kalçasını sıktım.

tabakları. Omzunun üzerinden bana delici bir bakış attı ve ben yine rahatsız edici derecede sıcak hissederek oradan uzaklaştım.

Ole Frost ve kuzey rüzgarı, sevişirken bana böyle bakmasına izin ver.

Çok geçmeden babam ve kardeşlerim iştene eve döndüler ve Scarlett yüzünde kibar bir gülümsemeyle herkesin elini sıkarken annem mutfığa geçti. El üstüne el sıkarken, babamın öpmesi için yanaklarını uzatırken ve refah ve sağlık dileklerini kabul ederken çok duyulduğu belliydi.

Sonra Ruslan ve Ivo aileleriyle birlikte ellerinde hediyelerle içeri girdiler. Ivo'nun karısı Tatiana bize paketlenmiş bir kutu uzattı ve bana şuh bir göz kırptı. "Bu geceki kürk fırçalama için," dedi yüksek sesle fısıldayarak ve inlemek istememe neden oldu. Ona teşekkür ettim ve Scarlett'in gülümsemesi her şeyden çok bir yüz buruşturma gibi görüne kadar sabitleşti.

Akşam yemeği gürültülüydü, tüm şamatacı akrabalarım yemek odasında toplanmıştı, çocuklar masanın altına dalıp ciyakhıyor, kaçabileceklerini düşündüklerinde kuyruklarımızı çekiştiriyorlardı. Bu çılgınlıktı ve Scarlett'in yanında otururken sabrının tükenmekte olduğunu fark ettim. Çok geçmeden bacağı masanın altında zıplamaya başladı ve herkesin ona yönelttiği sorulara cevaplar verdi - *Tapınağa neden başvurdun? Eğlenceli örgü modelleri biliyor musun? Bir gün saçını örebilir miyim?"* gibi sorulara verdiği cevaplar, akşam ilerledikçe daha da kesik kesik olmaya başladı.

Elini tuttum ve kuyruğumu kaval kemiğine dolayarak ona destek olmaya çalıştım, Scarlett de bana doğru eğilerek parmaklarını parmaklarımın arasından geçirdi. Sonunda, yemeklerin çoğu bittiğinde ve babam piposunu tüttürmek için oturma odasına gittiğinde, partiyi dağıtma zamanı gelmişti.

Annem tabakları toplamaya başladığında Scarlett, "Ben yardım ederim," dedi.

"Oh, pish! Yapma canım," diye azarladı annem onu. "Yukarı çıkın ve sabaha kadar ikinizi de görmek istemiyorum. Gidin hadi! Kışt!"

O geniş geniş sıırıttı, ben de içimi çektim, günün olaylarından dolayı çok yorgundum ve Scarlett'le bu gece ne yapacağımızı bütün ailemin bilmesinden utanıyordum. Annem bizi durdurduğunda, kardelenimin elinden tutarak onu merdivenlerden yukarı çıkardım.

"Bekle! Bir scrying yapmama izin ver."

Gözlerimi devirdim ama itiraz etmedim çünkü bunu önceden bilmek gerçekten yararlı olacaktı. Scarlett şaşkın görünüyordu, ben de açıkladım.

"Her Frost'un bir sihir yeteneği olduğunu söylediğimi hatırlıyor musunuz? Annem bir dişinin gebe kalmaya hazır olup olmadığını anlayabilir."

Annem Scarlett'in önünde durdu, iki elini tuttu ve gözlerini kapatarak gülümsedi. Scarlett büyüünün etkisiyle titredi ve annemin gülümsemesi hafifçe azaldı.

Scarlett'in yanağını okşayarak, "Bu gece değil," dedi. "Ama bunun seni durdurmayacağından eminim. İyi geceler!"

Kıkırdayarak arkasını döndü ve ben de bu haber karşısında neşelenerek derin bir oh çektim. Scarlett'in yüzüne dikkatle bakarak, "Demek ki bu gece hamile kalamayacaksın," diye mırıldandım. Rahatladı, gözlerinin etrafındaki gerginlik çizgileri kayboldu ve onu üst kata çıkarmadan önce elini sıktım.

Yani en azından bu konuda aynı şekilde hissediyorduk. Bu iyiye işaretti. Ve aletim kılıfında dikleşirken, başımın üzerinde gelecekteki yavrulara dair bir hayal asılı olmadığına onu elde etmek ve tutmak için çok daha kolay bir zamanım olacağını fark ettim.

Yatak odasının kapısı arkamızdan kapandığında Scarlett hiç konuşmadan, "Önce duş almak istiyorum," dedi.

"Elbette," dedim başımla banyoyu işaret ederek. "Sepette temiz havlular var. Yeni diş fırçaları lavabonun üzerinde olmalı. Neye ihtiyacın varsa kullan."

Yüzü yumuşadı ve banyo kapısını kapatmadan önce minnetle başını salladı. Şöminede ateş yakmaya koyuldum, sonra etrafıma eleştirel bir gözle baktım. Kitap rafında duran porno dergi yığınımı fark ettiğimde gözlerim fal taşı gibi açıldı ve onları yatağın altına saklamak için acele ettim. Çok ustaca bir saklanma yeri değildi ama işimi görürdü.

Açık saçık edebiyattan hoşlandığımı bildiği için Scarlett'e karşı değildim. Ama beni en çok tahrik eden şeylerin doğasından ürkmüş olabilirdi ve tapınak gelinlerinin bakir olması gerektiğini bildiğimden, biraz... işleri kolaylaştırmaya ihtiyacı olabileceğini düşündüm.

Pornomdan kurtulduktan sonra birkaç mum yaktım ve Tatiana'nın hediyesini ve tapınaktan gelen yağı ortaya koydum. Aslında talimatlarla birlikte gelmişti, ancak rahibenin bana söylediklerinin aynısını söylüyorlardı.

Banyodan gelen su sesi kesilince yerimden sıçradım ve etrafta toparlanacak başka bir şey var mı diye telaşla bakındım. Buz gibi fırtınalar, gergindim. Belki de son iki yıldır bu kadar bekâr kalmamalıydım.

Scarlett birkaç dakika sonra ortaya çıktı ve üzerinde hiçbir giysi olmadığını, sadece gövdesine sarılmış bir havlu olduğunu görünce çenem düştü. Onu zar zor örtüyordu ve hiç de ürkek görünmüyordu. Dik ve gururlu bir şekilde durmuş, niyetli ve kararlı gözlerle bana bakıyordu.

Aletim zonkluyordu ve kendime en azından ayaklarımı yıkamam gerektiğini hatırlattım. Irkımızın çoğu gibi ben de kürkümü haftada bir yıkardım ve hala tazeydi, bunun için minnettardım. Yıkandıktan sonra kürkümün tamamı ıslanırsa geleneksel fırçalama olmazdı. "Ben, uh... Sen rahatına bak. Uzun süredir," dedim, artem uyarılmışlığımla sesim kısılmıştı.

Scarlett sadece başını salladı ve yatağa oturdu, uzun, ince bacakları ateş ışığında altın gibi parlıyordu.

Küçük kardelenim son derece büyüleyiciydi ve bugün ilk kez kendimi evli olduğum gerçeğine tamamen teslim ettim. İşte buradaydı ve benimdi.

Bölüm 10

Scarlett

Tatiana bize oymalı ahşap sapları ve doğal kılları olan iki güzel fırça almıştı. Biri daha büyüktü, belli ki Jack içindi, diğeri ise tam bir saç fırçasına benziyordu. Bu hediye aldığında henüz tanışmamıştık bile ama o benim insan olduğumu ve bana ne alacağını çoktan biliyordu. Çok etkileyiciydi.

Frost ailesinden gördüğüm sıcak ve tamamen kabullenici karşılama açıkçası akıllara durgunluk vericiydi. Sanki Jack'in başka bir ırktan tamamen yabancı biriyle evlenmesi ve onu eve getirmesi son derece doğalmış gibi davrandılar. Beni tanımadıkları halde ailenin bir üyesiymişim gibi davrandılar ve bu kalbimin göğsümde acıyla çarpmasına neden oldu.

Her nasılsa, her şey beklediğimden çok daha fazlasıydı. Çok *daha iyiydi*. Ya da buna alışır alışmaz ve her dakika ağlama isteği duymayı bırakır bırakmaz öyle olacaktı. Acınası bir durumdu.

Jack banyodan çıktı ve hemen bana odaklandı. Turuncu gözleri sıcaklıkla parlıyordu ve bu karnımda hoş bir sıcaklık yarattı. Bu da çok iyi hissettirdi. Her nasılsa, belirsizliğine ve neredeyse isteksizliğine rağmen, beni en azından fiziksel olarak istediğini söyleyebilirdim.

Daha önce hiçbir insan bana böyle bakmamıştı.

Yine de havlumu kendime sımsıkı sarmış, düşmesine izin vermek zorunda kalacağım andan korkuyordum. Çünkü saçlarım güzel olsa bile - annemin dediği gibi tek kadınsı özelliğim - geri kalanım oldukça çocuksuydu. Uzun, zayıf, küçük göğüslü ve dar kalçalıydım. Kesinlikle bir bereket tanrıçası *değildim*.

"Hadi ateşin önüne oturalım," dedi Jack alçak ve hırıltılı bir sesle, havlusunu kalçalarından çekerek. "Önce saçını tarayayım." Cevap vermedim, çünkü bakmakla meşguldüm. Bugün pantolon giymişti, bu yüzden orada saklayacak bir şey olmasını bekledim... Ve hiçbir şey görmemek, sadece daha fazla kürk görmek kafamı karıştırdı.

Gözlerimi kıstığımda bacaklarının arasında şişkin bir şekil fark ettim, ama yine de her yeri mavimsi gümüş kürküyle kaplıydı, uzun ve hafifçe karışık. Ve ıslaktı. Yıkamış gibi görünüyordu.

"Yakında göreceksin kardelen," dedi, sesi hoş bir gürültüye dönüştü ve ben gözlerimi kaçırdım, yüzüm utançla ısındı.

"Buraya gel."

Şöminenin önündeki yumuşak halıya uzandı, ben de fırçaları alıp peşinden gittim, havlum hâlâ sımsıkı sarılıydı. Jack bacaklarını açmış, halının üzerine yayılmıştı, sadece kuyruğunun titremesi görüldüğü kadar rahat olmadığını gösteriyordu.

"İşte," dedi, bacaklarının arasındaki yeri göstererek. "Otur."

Nefes verdim, omuzlarımı dikleştirdim ve onun tüylü bacaklarının arasına oturdum, tenim onun yakınlığından ve vücudunun sıcaklığından karıncalanıyordu. Bana dokunduğunda gerildim ama Jack sadece saçlarımı okşadı ve sesli bir şekilde nefes aldı.

"Gerçekten çok güzel kokuyorsun," dedi yüzünü saçlarıma gömerek. "Kokunda bağımlılık yapan bir şey var. Büyüleyici bir şey."

Parmaklarını saçlarımda gezdirip uçları sırtımdan aşağı inerek havluyu aşağı çektiğinde sarsıldım. Nefesim kesildi ve sırtım açıkken havluyu önüme doğru tuttum. Jack yorum yapmadı, sadece tüylerim diken diken olan tenimi okşadı.

Keskin pençeler hissetmeyi bekliyordum ama tırnakları körelmişti. Onları törpülemiş olmalıydı ve bu beni biraz rahatlatmıştı. Jack düşünceliydi. Bu bir insanın ilk ve muhtemelen tek sevgilisinde kesinlikle iyi bir özellikti.

Parmaklarını omurgamda gezdirirken, "Tenin çok yumuşak," diye gürledi. "Ne kadar güzel bir şeysin sen, Scarlett."

Elimde değildi. Homurdandım ve omzumun üzerinden ona kızgın bir bakış fırlattım. "Beni yumuşatmak için bana yalan söylemek zorunda değilsin. Ben buradayım. Bunu yapacağız."

Durakladı, elleri kaburgalarının üzerindeydi, parmaklarının açıklığı o kadar büyüktü ki, böyle açıldığında neredeyse gövdeyi çevreleyebilirlerdi. "Sana yalan mı söyleyeceğim?" diye tekrarladı, sesi şaşkıncı. "Ben öyle bir şey yapmam. Frost erkekleri kadınlara asla yalan söylemez. Bence sen gerçekten çekicisin. Ve seni yumuşatmak zorundayım, küçük kardelen. Yoksa canın yanar."

Bu beni biraz yenilgiye uğrattı. Acı çekeceğimi biliyordum ve bunu bekliyordum. Bırakın keyifli olmasını, bunun katlanılabilir olması için yeterince rahatlamak bile imkânsız görünüyordu. Ama iyiydi. Olması gerekiyordu ve ben kaçmayacaktım.

"Deneyebilirsin," dedim sert bir şekilde, başarabileceğini düşünmediğimi belli ederek.

Jack kısık bir kahkaha attı ve parmaklarını tekrar saçlarımda gezdirdi. "Böyle konuştuğunda bana ne yaptığını biliyor musun?" diye sordu. "Dur sana göstereyim."

Beni koltuk altlarından kavradı ve geriye doğru çekti, böylece ona yaslandım, belim kasıklarına bastırıldı, kalın, tüylü

kalçaları beni çevreledi. Bir şey olduğunu hemen anlayabiliyordum. Kaygan, sert ve pürüzsüz bir uzunluk.

Kürksüzdü, belime ve yukarıya doğru bastırıyordu. Sadece test etmek için daha sert bastırduğımda Jack'in nefesi kesildi ve sert kayganlık bana çarptı.

"Bana göstereceğini söylemiştin," dedim, arkamı dönmeye çalışırken ağzım kurudu, karnım eşit derecede sıcaklık ve korkuyla dolup taşı. İnanılmaz derecede büyük görünüyordu.

"Henüz değil," dedi Jack kıkırdayarak ve dönmemi engellemek için omuzlarımdan tuttu. "Hadi kardelen. Önce fırçala. Ama böyle yakın oturabilirsin. Senin ne kadar çekici olduğunu düşündüğümün bir kanıtı ve hatırlatıcısı olsun."

Saçlarımı toplayıp omzuma attı ve havluyu hâlâ parmaklarımın ucunda tuttuğum önümden aşağı dökülmesine izin verdi. Jack bu konuda bir şey söylemedi ve yavaşça parmaklarımı teker teker gevşettim, sırtımdaki ağır uzunluk bana cesaret verdi. Eğer bu gerçekten benim hakkımda ne hissettiğinin bir göstergesi olsaydı, en azından bilirdim. Ona küçük göğüslerimi gösterdiğimde siki büzüşseydi, o zaman bilirdim.

Havlu kucağımda birikti ve Jack aceleyle nefesini verdi, siki o kadar sert sarsılıyordu ki beni bir an için uzaklaştırdı. "Lanet olsun, kardelen. Bir dahaki sefere beni uyar, yoksa beni sırtına boşaltacaksın."

İlgimi çeken bir ses çıkardım ve tekrar kalkmakta olan ereksiyonunu ittim. Neredeyse... Sanki onun üzerinde bir tür gücüm varmış gibi görünüyordu. Sanki ona o kadar büyük bir zevk hissettirmiştim ki kontrolünü kaybetmişti ve ben hiçbir şey yapmamıştım bile, sadece vücudumu göstermiştim.

Karnım heyecan verici bir telaşla ısındı ve Jack'in siki sırtımda zonklarken, dudaklarından alçak bir inilti dökülürken, aniden korkmayı bıraktım. Sadece orada yatıp onu almam gerektiğini düşünmüştüm ama bu... Bu şimdiden çok daha iyi hissettiriyordu. Sanki ben de karar verebilirmişim gibi.

"Seni küçük sürtük," diye homurdandı Jack, beni sabit tutmak için kolunu gövdemden etrafına, göğüslerimin hemen üstüne doladı. "Oynayabiliriz ama lütfen, Ole Frost aşkına, bugün olmaz. Zaten aptalca azmış durumdayım."

"Neden bugün değil?" Bacaklarının arasında kıvranarak sordum. Kalçalarımın arasında hoş bir gerilim oluştu.

"Çünkü bugün yavaş gitmek zorundayız. Yani, lütfen. Bir dahaki sefere beni yatağa bağlayabilir ve istediğin kadar kızdırabilirsin ama bu gece işleri doğru yapmalıyım."

Ağzım kurudu, amım onun sikinin zonklamasına uygun olarak güçlü bir şekilde zonkluyordu. "Seni yatağa bağlayayım mı?" Tekrarladım, çıtırdayan ateşe bakarken gözlerim kocaman olmuştu.

Jack durdu ve sinirli bir nefes verdi. "Yani, eğer bu bir şey değilse... Eğer istemiyorsan... Özür dilerim. Bu sadece bir fikirdi. Aptalca bir fikir."

Kaşlarımı çatarak ellerimi kalçalarına koydum ve sıcak kürkünü belki biraz fazla sıkıca kavradım. Jack'in nefesi kesildi ve siki bir kez daha seğirdi. Sırtıma bastıracağı için sırtım gerçekten kayganlaşmıştı ama bu beni istediğinin bir başka kanıtı ve hatırlatıcısı gibiydi, bu yüzden iyi hissettirdi.

"Seni yatağa bağlamak istiyorum," dedim, tırnaklarım derisini çizene kadar parmaklarımı kürkünün içinde yavaşça gezdirdim.

"Bu insanların yaptığı bir şey mi?"

"Oh, Tanrım. Evet, biraz."

Jack başka bir şey söylemedi, sadece fırçayı aldı ve saçlarımın uçlarını yavaş hareketlerle taradı. Tekrar kıkırdandım, küçük karıncalanmalar kafa derimi sarıyordu. Saçlarımı sessizce taradı, çekiştirmemeye dikkat etti ve kısa süre sonra vücudum yumuşadı ve ısındı, boynum ve omuzlarım gevşediğinde karnımdaki hoş vızıltı daha da güçlendi.

"İşte böyle," diye mırıldandı, fırça şimdi yavaş, lüks hareketlerle saçlarımın köklerinden uçlarına kadar tüm uzunluğunu okşuyordu. "Belki de karnının üzerine uzanmak istersin? O zaman daha iyi bir iş çıkarabilirim."

Başımı sallayıp yumuşak halının üzerine yayılmadan önce sadece bir an tereddüt ettim. Havluyu altımdan çektim, Jack ağır bir nefes verip duyamayacağım kadar sessiz bir kelime mırıldandığında dudaklarımı ısırđım.

"Sırtına boşalmamayı başardım," dedi bir süre sonra, sesi boğuk çıkıyordu. "Ama sanki yapmışım gibi. İzin ver..."

Havluyu aldı ve nazikçe sırtımda gezdirerek beni gülümsetti. Uyarılmışlığının kayganlığını umursamıyordum ama beni temizlemeyi seçmesi içime sıcak bir zonklama daha gönderdi. Seksin böyle şımartmakla ilgili olabileceğini bile bilmiyordum ve bu şaşırtıcı derecede iyi hissettirdi.

"İşte," diye fısıldadı havluyu kaldırırken. "Gözlerini kapat, kardelen."

Emir almaktan duyduğum rahatsızlıkla dudaklarımı büzđüm ama sonunda fırça saçlarımın arasından süzıldüğünde dediğini yaptım. Jack'in telaşsız fırçalamasının yumuşaklığında kayboldum, artık uzandığım için vücudum daha da dalgalanıyordu. Vücudumun halının içinde eridiğini hissettiğimde, Jack saç fırçasının arkasını başımdan ve sırtımdan aşağı, sonra daha aşağı, daha aşağı, kalçamın kıvrımını izleyene kadar gezdirdi. Gerilmedim ama göbeğim sıkıştı ve boğazımdan sert bir ses çıktı. "Bu çok lezzetli görünüyor," dedi Jack yumuşak bir sesle, tekrar yaparak. "Bana kıcına taparak saatler geçirmemi emredebilirsin ve ben de yaparım."

Yüzüm alev alev yanıyordu ve ona emretme fikri kalçalarımın arasından ıslaklık fişkırmasına neden olsa da hiçbir şey söylemedim. Ama bu bağlamda "tapınmanın" ne anlama geldiğini bile bilmiyordum ve belirsizlik beni engelliyordu.

"İyi hissettiriyor mu?" Jack bir süre sonra, parmakları fırçayla birlikte saçlarımda, omurgamda ve kıcımda gezinirken "İyi hissettiriyor mu?" dedi.

"Mmm. Evet," diyebildim, büyük bir çabayla. Ona ve dokunuşuna karşı tetikte olduğum için her yerim karıncalandı. "Belki... Sıra sende?" İçimde bir tür aciliyet toplanırken sordum. Orada öylece yatmaya devam edemezdim. Bir şeyler yapmak istiyordum.

"Eğer istersen," dedi alçak bir sesle.

Ellerimin üzerinde yükseldim, o kadar rahatlamıştım ki tamamen çıplak olduğumu unuttum ve Jack'e bakmak için döndüm. Gözlerim büyüdü ve birbirimize baktık, sıcak, güzel kokulu havada aramızda çatırdayan bir enerji geçiyordu.

"Buz gibi fırtınalar," diye fısıldadı Jack. "Çok güzelsin."

Bölüm 11

Jack

Scarlett'in benim hayret dolu sözlerimi duyduğunu sanmıyordum. Bunca zamandır dışarıda ve acı verecek kadar sert olan sikime bakmakla meşguldü. Ateş ışığında parlıyordu ve ona dokundukça dökülmeye devam eden prekumla tamamen kaplanmıştı.

Elimde değildi. Çok güzel kokuyordu, çok çarpıcı görünüyordu ve sonra beni bağlamak isteyebileceğini söyledi ve bu her şeyi başka bir seviyeye taşıdı.

"Jack," dedi Scarlett dudaklarını ıslatarak, sesi boğuklaşmıştı. Gözleri hâlâ aletime takılıydı, aletim istekli bir şekilde seçiyor, ilginin altında kıvranıyordu. "Hiçbir şekilde... Hiçbir şekilde içime giremez. Bu imkânsız. Beni geri göndermek zorundasınız." Sesi korkmuş gibi gelmiyordu, sadece dehşete düşmüştü. Yağı almak için uzandığımda bu bana umut verdi. "Bunu tapınaktan almıştık. Hatırladın mı?" Ona şuruplu, altın rengi sıvıyla dolu cam şişeyi göstererek sordum. "Büyüklikte önemli bir fark olduğunda bunu satıyorlar. Yardımcı olacaktır. Merak etme kardelen. Hazır olduğundan emin olacağım." Önce yağa, sonra yüzüme baktı, yutkunurken boğazı düğümlendi. "Ama Jack... Bu... Bu çok uzun. Ve kalın. Ve... garip." Başımı salladım. Aslında koleksiyonumda bazı insan pornoları vardı, bu yüzden horozumun görüntüsünü neden bu kadar şok edici bulduğunu biliyordum.

"Peki nerede... Normalde nerede saklıyorsun?" diye tekrar sordu, büyülenmiş gibi bakıyordu. Aletim tekrar sarsıldığında, büyülenmiş bakışları bir okşayış gibi hissettirdi, boğazında yumuşak bir ses çıkardı ve parmakları seğirerek yaklaştı.

"Burada," dedim, aletimin kökünü saklayan tüylü kılıfı görebilsin diye bacaklarımı açarak. "Sadece azgın olduğumda çıkıyor."

Gırtlaktan gelen sesi taşaklarımın karıncalanmasına neden oldu. Vücudumun içinde gizlenmişlerdi ama derimin içinden hafifçe kabarıyorlardı. Eğer oramı okşarsa, onları hissedebilirdi ve eğer biraz sıkarsa...

İnledim ve Scarlett bana meraklı bir bakış fırlattı. "Bu beni öldürüyor, küçük kardelen. Lütfen endişelenme, tamam mı? Tapınaktakiler işlerini bilirler. Sana bir şey olmayacak. Ve sana zarar vermeyecek kadar kendimi kontrol edebilirim."

"Neden tabanı daha kalın?" diye sordu, gözleri sikime dönmüştü.

"İçine gireceğinden şüpheliyim," dedim üzülen, çünkü düğüm atmak seksin en sevdiğim kısımlarından biriydi. "Ama madem sordun... Bu bir düğüm. Boşaldığımda şişebilir ve bizi birbirimize bağlayabilir."

"Köpek gibi," dedi, kaşlarını çatarak yoğun bir konsantrasyon havası verdi.

Yüzündeki sevimli ifade aletimde yeni bir uyarılma titremesine neden olsa da bu karşılaştırmadan rahatsız olarak homurdandım. "Köpek siklerinin bu şekilde olduğundan şüpheliyim."

Başını salladı, gözleriyle sikimin kıvrımlarını izledi. Gri renkteydi, kuyruğumla aynı renkteydi, çıkıntılı, mavimsi damarlar kıvrımlı gövdesine doğru dolanıyordu. Vücudumdan uzağa doğru kıvrılıyordu, şaftı düzgün, simetrik bir yay şeklindeydi. Başı yoğun, uzun süreli uyarılmadan dolayı maviydi, şekli şişkin, ucu neredeyse iki eşit yarıya ayıran uzun yarıktan berrak prekum damlıyordu. Baş neredeyse düğüm kadar kalındı ama tam değildi ve ben boşaldığımda düğüm daha da şişecekti.

"Eğer beni fırçalamayı bırakıp doğrudan sekse geçmek istersen..." Başladım, zihnim şehvetle bulanıklaşıyordu.

Ama Scarlett sözümü kesti ve bana öyle bir bakış attı ki, sikim daha çok fişkırdı. "Hayır! Seni geleneğinden mahrum etmeyeceğim. Fırçayı bana ver."

Fırçayı ona uzattığımda ve bana halının üzerinde rahat etmemi söylediğinde yarı hayal kırıklığına uğradım, yarı sevindim. Karnımın üzerine yatarsam bir hayvan gibi yerde debeleneceğimi biliyordum, bu yüzden sırtüstü uzandım ve kuyruğum için rahat bir pozisyon olana kadar kıpırdandım.

"Oh. Um. Pekala," dedi Scarlett, yanakları alev alev yanıyordu. Bir kolumu başımın arkasına koyarak sırttım ve gözleri hararetle açıldı, yüzüne sert bir ifade yerleşti.

"Beni bilerek rahatsız etmeye mi çalışıyorsun?" diye sordu, fırçayı açık avucuna hafifçe vururken gözleri kısıldı.

Elinin hareketini izlerken kuyruğum heyecanla titredi, sırtışıam anında yüzümden kayboldu. Ole Frost'un güçlü taşak torbası, o fırçayla bana vurmak istiyormuş gibi görünüyordu ve bu benim horozumun başka bir zayıflatıcı azgınlık nöbeti ile nabız atmasına neden oldu.

Sanki daha sıcak olabilirmiş gibi.

"Öyle olsaydım ne yapardın?" Kendimi utandırmadan önce heyecanımı kontrol altına almak için elimden geleni yaparak dikkatlice sordum.

Kaşlarını çattı, düşünüyordu ve kuyruğum tediğinden seğirdi. "Fırçanın her darbesi için seni yalvartırdım," dedi sonunda ve beni inletti. "Ama sen bu saçmalığı bıraktığına göre, ben de..."

Nefes verdi, omuzlarını destekledi ve yanımda diz çöktü. "Her yerini fırçalamam gerekiyor mu?" diye sordu, fırçayı yavaşça kolumda gezdirerek.

Fırça bir düğümü çekiştirdiğinde irkildim. Tamam, belki de biraz daha sık fırçalamalıyım. Scarlett sadece kaşlarını kaldırdı ve arapsaçı yok olana kadar ona odaklanarak saldırdı.

"Hayır," dedim, sikimin kalkmasını engellemek için dişlerimi sıkarak. "Genellikle... Duyduğuma göre, yani çiftler artık kendilerini kontrol edemeyecek hale gelene kadar birbirlerini fırçalarlar."

"Scarlett usulca homurdanarak kolumdaki bir başka düğümü çözdü. "Belli ki o çiftler kişisel bakım konusunda senden daha iyiler. Bu gece herkesin kürkünü gördüm. En kötüsü seninki görünüyordu."

Zavallı beynimi bastıran garip bir acı ve tam bağıllık karışımıyla irkildim. Sikim daha fazla döl fişkırttı ve Scarlett bunu fark edince nefesi kesildi. "Sen... bundan hoşlanıyor musun?" diye sordu, inanmaz gözlerini yüzüme dikerek. "Sana söylediğimde mi?"

Hevesle başımı salladım ve yüz ifadesi yumuşadı. Fırçayı çoktan çözdüğü tüylerin üzerinde gezdirdi ve bu o kadar iyi hissettirdi ki göğsümde bir mırıltı yükseldi. İrkildi, bana kocaman gözlerle baktı ve ben yutkundum, sikimi okşamamak için yumruklarımı sıktım.

Daha doğru dürüst dokunmamıştık bile, ama bu şimdiden hayatımın en ateşli seksiydi. Bu benim hakkımda ne söylüyordu? Sevgili tanrılar.

"O... Biz mırıldanırız. İyi hissettirdiğinde," dedim, kelimeleri oluşturmakta zorlanarak. Zihnime pembe, puslu bir sis çöktü, her karıncalanan fırça darbesiyle daha da kötüleşti ve çok ileri gittiğimi anladım. Scarlett yanımda çırlıçıplaktı, şımarık küçük göğüsleri hızlı nefes alış verişlerle inip kalkıyordu, gözleri keskin, uyarılmışlığının tınısı havadaydı. Onu becerme zamanı geldiğinde kendimi istediğim gibi kontrol edemeyeceğimden emindim.

"Buz gibi fırtınalar," diye yemin ettim, yalvarırcasına ona bakarak. "Kardelen, sanırım şimdi kendimi boşaltmak zorundayım. Sonra düğüm çözülene ve ben tekrar boşalana kadar beni fırçalamaya devam edebilirsin. Çünkü ben... ben senin hak ettiğin kadar sabırlı olamam."

Bir iniltiyle doğruldum, sikim o kadar sertleşmişti ki, canım acıyordu. Ama mastürbasyon yapmak için elimi yaklaştırdığımda, Scarlett bileğimi yakaladı ve tırnaklarını geçirdi. "Dur. Ben yaparım."

"Siktir," diye bağırdım, kararlı ifadesine bakarak. "Eğer... Eğer istersen."

Dudaklarını birbirine bastırdı, kirpikleri titriyordu ve gergin olduğunu fark ettim. Ama sinirlerine rağmen, emin bir elle bana uzandı ve ince parmaklarını düğümümün etrafına sardı, sonra yavaşça en ucuna kadar okşadı.

"Buz gibi fırtınalar," diye tekrar yemin ettim, kalçalarım içgüdüsel olarak titriyordu. Boşalmaya hiç bu kadar hazır olmamıştım ve onun bana dokunması beni sınıra daha da yaklaştırdı. Ama biraz gururum vardı, kahretsin. En azından üç vuruş daha yapmamalıyım. Kendimi o kadar kontrol edebiliyordum.

"Bunun gibi mi?" Scarlett kirpiklerinin altından bana bakarken sesi boğuklaşarak sordu.

Başımı salladım ve mırıldandım, konuşamıyordum. Elleri kaygan sikimde kolayca aşağı yukarı hareket ederken beni boğuyordu. Tanrım, bütün prekumdan çok ıslanmıştım ve onun keyifli dokunuşu altında daha fazlası çıkmaya devam ediyordu.

"Açı... uzak... kürkten," diye hayalarım yaklaşan orgazmımla zonkladığında boğuldum. Scarlett usulca soludu ve sikimi yana yatırarak halıya değil, kendisine doğrulttu. Başımı sallayarak inledim, ama hiçbir kelime gelmedi. Çılgınca titriyordum, sikim ve taşaklarım yanıyordu ve Scarlett bana daha sert bir vuruş yaptığında, diğer eli düğümümü sıkarken, gırtlaktan gelen bir bağırıyla patladım.

Cum fişkırdı, göğüslerini ve karnını boyadı ve onu görmek taşaklarımın daha sert vurmasına neden oldu, daha fazla fişkırdı, o benim salınımla kaplanana kadar. Orada öylece oturdum, seğiriyordum, düğümüm parmaklarının altında iki katına kadar şişmişti.

"Vay canına," dedi, önce vücuduna sonra da bana bakarak. "Bu... vay canına. Ben... bunu yaptım."

Çaresizce kıkırdadım, sikim hassasiyetle sarsılıyordu, içinde olmadığı için soğuk hissediyordum. Düğümüm çaresizce zonkluyordu. Scarlett'in sıcak amına kilitlenmek istiyordu. "Sen... Evet. Hepsi senin yüzünden. O güzel, parlayan gözler. Ve o memeler. Üzerlerinde döllerimle çok güzel görünüyorlar."

Scarlett bana şüpheyle baktı, sanki şaka yaptığımı sanıyordu, ama yüzümde gördüğü şey onu tamamen ciddi olduğuma ikna etmiş olmalıydı. Kaşları yumuşadı ve kızardı ama utanmasına rağmen gözlerini kaçırmadı.

Ona döllerimi yalamamı isteyebileceğini ve bunu zevkle yapacağımı söylemek için içimde bir dürtü vardı ama kendimi tuttum. Benim sapkın yöntemlerim için hâlâ çok masumdu. Ama en azından şimdi bazı sapkınlıklarımı denemeye açık olduğunu biliyordum.

"Bunu yıkayacağım," dedi, biraz titreyen bacaklarının üzerinde kalkarken, ben de başımı salladım.

Sikim açıkça onun içinde olmadığı için düğümüm gevşedi, ama ereksiyonum sönmekten çok uzaktı.

Buz gibi fırtınalar.

Küçük kar tanem bana düşündüğümde çok daha fazla sahipti ve henüz onun tadına bile bakmamıştım. Sonunda onun içinde olmak için sabırsızlanıyordum ve her şeye rağmen düğümümün altına soktuğum için düğüm tanrılara dua ettim.

Onun dışında çok soğuk ve yalnız hissediyordu.

Bölüm 12

Scarlett

Yansıma baktım, dehşete kapıldım ve bunun beni iğrendirmemesinden biraz endişelendim. Öyle olmalıydı, değil mi? Döl beni boynumdan kasık kemiğime kadar kaplamıştı ve bunun belli bir güç dengesine işaret ettiğini anlayacak kadar çok şey biliyordum. Bir erkeğin bir kadının vücuduna boşalması bir egemenlik işaretiydi, hatta belki de onu aşağılamanın bir yoluydu.

Ama bunu ben yapmıştım. Her şeyi kontrol etmişim ve bunu tamamen pratik kaygılarla yapmıştım. Halıdan sperm çıkarmak hoş bir angarya gibi görünmüyordu.

Şimdi sadece kendime bakıyordum, Jack'in çekiciliğinin kanıtı her tarafımdaydı ve yetişkin hayatımda ilk kez kendimi güzel ve arzulanır hissetmeme neden oluyordu.

Sonra kendime geldim ve duşu açtım, sıcak su fişkırmadan önce borular gümbürdüyordu. Çabucak durulandım, midemde endişe çalkalanıyordu. Çünkü ya Jack'in bu gecelik işi bittiyse? Ya bu kadar çok boşaldığı için uyumaya karar verdiyse?

Para zaten anneme gönderilmişti ve Jack evliliği feshetse bile geri istemeyeceklerdi. Ama tek endişem borç değildi. Eğer beni bir kenara atarsa, tapınakta başka bir evlilik için uygun olmayacaktım ve o zaman ben ne olacaktım? Evsiz kalırdım, kim bilir nerede mahsur kalırdım, çünkü ailemin köyüne dönmek için bilet alacak param olmazdı.

Bunun olmasına izin veremezdim.

Ama başka nedenler de beni teşvik etti. Jack'in ailesini sevmiştim. Sıcaklıkları, yüksek sesli sevgileri ve bir evde toplanan bu kadar çok insanın katıksız enerjisi bağımlılık yaratıyordu. Bunu daha fazla tecrübe etmek istiyordum.

Ve... Jack'i de sevdim. Bir şekilde. Daha çok ilgimi çekti ve içindeki gizli bir duyguyu uyandırdı. Sanki bir parçam onu tanıyor ve neye ihtiyacı olduğunu biliyordu ve belki de, sadece belki, bunu sağlayacak doğru kişi bendim.

Vücudum da ondan hoşlanıyordu, itiraf etmek istediğimden daha fazla.

Horluyordur diye savaşa hazırlanmak için dışarı çıktığımda, Jack'in ateşin önünde sırtüstü yattığını ve beni gördüğünde turuncu gözlerinin sıcaklıkla parladığını görünce şaşırdım.

"Kürkümü parlatmaya hazır mısın?" diye alçak sesle sordu ve ben de elimde olmadan sikine baktım. Hâlâ sertti ve bu görüntü karnımın zevkten ağırmasına neden oldu. "Nazik olmana gerek yok," diye ekledi sırtarak.

Kaşlarımı kaldırdım, topuklarımın üzerinde onun yanına oturdum ve diğer koluyla ilgilenmeye başladım. "Acıyı seviyorsun o zaman?"

Bir düğümü sertçe çekiştirdiğimde Jack hafifçe inledi ve başını salladı. "Acı gibi değil. Ben... gücü severim. Belki biraz şiddet."

Ona baktım, amım şaşırtıcı bir uyarılma nöbetiyle çırpınıyordu. Dudaklarımı ıslattım, Jack'in az önce söylediklerinin ne anlama geldiğini anlamaya çalışırken fırçayı bir anlığına unuttum.

"Ne kadar şiddet?" Sonunda sordum. "Bana örnekler ver, canavar çocuk."

İnledi, siki seğiriyordu ve ben usulca soludum, içim şimdi gerçekten sıkılıyordu. Hiç nazik davranmadan onu fırçalamaya geri döndüm ve tepkilerini ölçmek için Jack'in yüzü ile siki arasına yakından baktım.

"Birinin taşaklarımı sıkması hoşuma gidiyor," dedi gergin bir sesle, bir başka karışıklığı çabucak halledip diğer tarafı da fırçalayabilmem için kolunu kaldırmasını söylediğimde. "Ve ben, uh, bu... bu kürek şeyine sahibim. Yaramazlık yaptığımda kıcıma vurmak için."

"Yaramaz," diye tekrarladım kuşkuyla, yerimde kıpırdanarak, çünkü Jack'in tüylü kıcına şaplak atma düşüncesi amımın istekle dolmasına neden oldu. "Nasıl yaramaz?"

Jack mırıldanana kadar fırçayı yavaşça tüylerinde gezdirdim ve sonra gövdesine geçerek, sikinin seğirmesine yetecek kadar bir güçle tüylerini fırçaladım.

"Mesela... Bana bir şey yapmamı söylediyse ve ben yapmadıysam ya da itaat etmekte çok yavaş davrandıysam," diye boğuk bir ses çıkardı, şimdi zor nefes alıyordu. "Ya da seni bir şekilde memnun etmediysem. Mesela... doğum gününü unutursam. Bunun için bana sertçe vurabilirsin."

Gözlerimi akan sikinden ayıramıyordum. Boşaldıktan sonra başı da şaftı gibi griye dönmüştü ama şimdi tekrar maviye dönmüştü, fırçanın her dokunuşunda geriliyor ve seğiriyordu.

"Sana emir vermemi istediğini mi söylüyorsun? Ve itaat etmezsen seni cezalandırmamı mı?" Kocaman gözlerle yüzüne bakarak sordum. Kulağa gerçek olamayacak kadar iyi geliyordu.

Çünkü kendime karşı dürüst olsaydım, bu iki şeyi de zaten yapardım. Jack'ten taleplerde bulunurdum ve eğer yanlış davranırsa onu tehdit eder ya da ayaklarına basardım. Erkeklerle böyle başa çıkıyordum ve bu yüzden cadaloz olarak

biliniyordum.

Sonuçta herkesi benden uzaklaştıran da bu oldu.

Bundan gerçekten hoşlanabileceği fikrine inanmak neredeyse imkânsızdı ama aynı zamanda göğsümde vahşi, kontrol edilemez bir umudun yeşermesine neden oldu.

"Şey, yalnızken," diye kekeledi Jack, fırçayı karnından aşağı çekip sikinin dibinden birkaç santim uzakta durduğumda. "Eğer... eğer bana emir vermene izin verirsem herkes bana güler."

"Oh, öyle mi?" Karanlık bir sesle uyluklarının üstündeki kürk üzerinde çalıştığımı söyledim. Jack'in bacakları titriyordu ve aleti kaplanmıştı, ıslaklık kılıfının etrafındaki kürkte toplanıyordu. "Bize gülen insanlara ne olacağını açıkça söylesem bile mi?"

Jack'in siki sarsıldı ve artık parlak olan göğsü hızla inip kalkarken bana kocaman gözlerle baktı. "Beni savunmak için insanları tehdit mi edeceksin?" diye sordu, kuyruğu heyecanla bir o yana bir bu yana savrulurken.

"Sadece tehdit etmek değil," dedim rahatça, bacaklarından aşağı doğru ilerleyerek. "Ayakkabılarına domuz yağı koyabilir, domuzlarını serbest bırakabilir ya da çocuklarını onlara karşı kışkırtabilirim." Jack'in gözleri şokla irileşince utandım ve aceleyle açıkladım: "Son zamanlarda bunlardan hiçbirini yapmadım. Çoğunlukla gençken ve çok öfkeliyken yaptım ve büyüdüm. Ailenize bu kadar tatsız bir şey yapmazdım."

Jack bana sessizce baktı ve kürkünü fırçalarken yüzüm yandı, zaten incikleri üzerinde çalışıyordum. Sonunda boğazını temizledi ve yüzünde görmeyi beklediğim yargılamadan kaçarak isteksizce başımı kaldırdım.

Jack vücudunun aşağısından bana baktı, başını koluna dayamıştı, ağzında geniş bir sırıtış vardı. Bir an için benden nefret etmediği için rahatladım.

"Hırçın küçük kardelen," diye gürledi şefkatle. "Sana birbirimize yaptığımız eşek şakalarından bazılarını öğretebilirim. Uzun zamandır hiçbirini yapmadım ama eğlenceli olacaktır. Böylece biri sana sıkıntı verirse ne yapacağını bilirsin."

Ben de sırtarak karşılık verdim ve kürkünü birkaç kez daha taradım. Şimdi çok daha iyi görünüyordu. "Kendi başımın çaresine bakabilirim," dedim sonunda, elimi sallayarak ve kabarcık oluşup oluşmadığını kontrol ederek. Jack'i fırçalamak şaşırtıcı derecede zorlu bir görevdi. "Ama insanların gülebileceğinden endişeleniyordun. O yüzden senin yerine onları azarlayabilirim. Bu konuda iyiyimdir."

Başını sallayıp inleyerek doğrulduğunda gözleri parlıyordu. "Öylesin," dedi usulca. "Peki, kıcımlı fırçalamaya hazır mısın?"

Göz kırptığında güldüm ve kısa süre sonra, ben sırtındaki tüyleri çözerken o kollarını kavuşturup yatağa bağdaş kurarak oturdu. Ön taraftakinden daha kötüydü, muhtemelen kendi başına ulaşamadığı için.

Elime kramp girdiğinde "Cidden," diye tısladım ve bir düğümü sertçe çekiştirdiğimde Jack inledi. Uyarılmışlığım arkada bir yerde kaynıyordu ama çoğunlukla terli ve sinirli hissediyordum. "Neden bu kadar ihmalkârsın? Tam bir pasaklısın, tüy yumağı. Bunun için kıcıma kürek çekmeliyim."

İnleyip sırtını kamburlaştırdığında, tepkisi karşısında donup kaldım. Bir an sonra Jack'in kuyruğu belime dolandı ve ucu karnımdan aşağı kaydı. Onu uzaklaştırdım ve Jack tekrar inledi.

"Oh," dedim sonunda, hoş bir vızıltı sıkıntımı kovarken bile yanaklarım yanıyordu. "Anlıyorum. Bu bir sorun olacak."

Jack omzunun üzerinden bana baktı ve tembelce gülümsedi. "Neden? Benim için işe yarıyor."

Başımı salladım ve bir kahkaha attım. Onu cesaretlendirmemeliydim ama bu çok hoşuma gitmişti. Beni onlara rağmen değil de dikenlerim ve sert yanlarım için istemesi, mümkün olabileceğini hiç düşünmediğim bir şeydi.

"Peki ya seni gerçekten azarlamak istersem? Ya da seni gerçekten cezalandırmak istersem?"

Jack'in kuyruğu bu sefer omurgamdan yukarı kayarak tekrar etrafımı sardı ve kıkırdadı. "Bu çok kolay kardelen. Beni kızdıracaksın, bana kötü çocuk diyeceksin ve hadım etmekle tehdit edeceksin, ayaklarına kapanıp yalvardığımda da gelmemi yasaklayacaksın. Ve ben bir şey yapmayı kabul edene kadar beni yerde kıvranmaya ve yalvarmaya devam edeceksin. Yine de sizi temin ederim, her zaman sizi memnun etmek isteyeceğim."

Yüzümü sıcaklık kaplarken fırçayı sertçe sıktım. Ayaklarımın dibinde yalvaran Jack'in görüntüsü o kadar hipnotize ediciydi ki, nefes nefese kaldım ve kıpırdandım, uyluklarımın arasında istekli bir ıslaklık yayıldı.

"Vay anasını," diye boğuldum, içgüdüsel olarak kuyruğunu sıktım, bu da onun inlemesine ve tekrar sırtını eğmesine neden oldu. "Bu... senin yapacağın bir şey mi? Yalvarır mıydın?"

"İsterdim," dedi, sesi çakıllı çıkıyordu. "Ama kardelen, bu beni yine çok heyecanlandırıyor. Ben... Bu senin ilk seferin, hem de çok dar. Hoşlandığım şeylerden iğrenmediğin için çok mutluyum ama lütfen tüm bu karışıklıkları daha sonra keşfedebilir miyiz? Ayrıca... Bugün kıcımlı fırçalamayı kaldırabileceğimi sanmıyorum."

Sersemlemiş bir halde arkama yaslandım, ağzım açık kaldı. Onun üzerinde sahip olduğum gücü neredeyse hissediyordum. Parmak uçlarımda titreyiyor ve ağzımın üzerinde karıncalanıyordu ve elimde olmadan onu kullanmak istiyordum. Yine de haklıydı. Birbirimizi tamamlamamız gerekiyordu. Her ne kadar kıcıma fırçayla vurmak ve yaramazlık yaptığı için kuyruğunu düğümlemek istesem de.

En azından ben onun için hazırdım. Amım uyarılmaktan zonkluyordu, daha önce hiç olmadığı kadar ıslak ve sıcaktı. Hâlâ gergindim ama öncekinin yarısı kadar bile değildi. Jack'le konuştuktan ve onun bu kadar açık olmasından sonra ona biraz daha fazla güvenmiştim. "Hadi kardelen," dedi alçak, gürleyen bir sesle, bana dönerek. "Yatağa uzan ve seninle ilgilenmeme izin

Bölüm 13

Jack

Yatağa uzandığında, dizlerini sıkıca birbirine bastırdığında, yüzü pespembe olduğunda, derin derin içime çekmekten kendimi alamadım. Tahrik olmuş kokusu her yerdeydi, lezzetli ve akıl almaz derecede güzeldi. Yüzümü onun tatlı amına bastırıp içime çekmek, sonra da o daha fazlasını yapana kadar hepsini yalamak istiyordum.

Kesinlikle olmam gerektiği kadar kontrollü değildim. Scarlett hoşlandığım bazı şeyleri denemek istiyordu ve bu da bir kez boşalmış olmama rağmen sikimin sertleşmesini sağlıyordu.

"Hadi, küçük kardelen," diye mırıldandım, ellerimi dizlerinin üzerine koyarak onları nazikçe ayırdım. "Bize yapraklarını göster." Homurdandı ve bana yarı gergin, yarı öfkeli bir bakış fırlattı. "Yapraklar mı? Benim orada çiçeklerim yok, canavar çocuk. O kadar güzel bir şey yok."

Başımı yana eğdim ve onun temkinli ifadesini izledim. "Biliyorum," dedim sonunda. "İnan bana, hiçbir çiçek beni şehvetten bu kadar çıldırtmamıştı. Çok güzel kokuyorsun, Scarlett. Seni gerçekten görmek ve tatmak istiyorum. Lütfen?"

Nefes verdi ve dizlerinin ayrılmasına izin verdi. Yatağın yanında diz çöktüm, onu kenara doğru çektim ve sonunda yüzümü kalçalarının arasına gömebilmek için eğildim. Derin bir nefes aldığımda, kokusunun burada ne kadar güçlü olduğunu fark ederek inledim. Aletimin sızmasına neden oldu, taşaklarım mutlulukla karıncalandı.

"Az önce beni kokladın mı?" Scarlett gergin bir sesle sordu ve cevap verebilecek kadar zihnimi toparlamam bir anımı aldı. "Mmm. Çok güzel kokuyor. Tatmak istiyorum."

Nefes aldı ama hiçbir şey söylemedi ve dilimi yavaşça ıslaklığında gezdirdim, tadı dilime vurduğunda tekrar inledim. Tanrılar, o mükemmeldi. Aletim sürekli, ağrıyan bir hazırlıkla titriyordu ve ben yaladım ve yuttum, tatlı, sabırsız sesler çıkarana, kalçaları kıvranana, elleri başımdaki kürke gömülene kadar küçük kardelenimle ziyafet çektim.

Biraz berraklık geri geldiğinde yavaşladım ve çıkardığı sesleri dikkatle dinledim. Kıvrımlarının birleştiği yerdeki zonklayan çıkıntıyı yaladığım da kalçalarını kıvırdı ve kendini yüzüme bastırdı, ben de orada kaldım, ağzına bastırdığı ön koluyla boğuklaşan sürekli, muhtaç sesler çıkarana kadar o alanı yalayıp keşfettim.

En çok neyi sevdiğini öğrendikten sonra, Scarlett'in bacakları başımın iki yanında çılgınca sallanana kadar dilimin kısa vuruşlarını biraz emme ile değiştirmeye odaklandım. Ona gerçeği daha önce de söylemişim, her şeyden önce onu memnun etmek istiyordum. Övünmek gibi olmasın ama bir kadını boşaltmanın en iyi yolunu bulmakta iyiydim.

Uzun, neredeyse acı verici bir ses çıkardığında, tüm vücudu zarif, terli bir kavisle gerildiğinde, parmağımı yavaşça içine ittim, kaslarının kasılmasını hissettiğim de inledim. Kardelenimin boşalmasını sağladığım da göğsümde vahşi bir gurur kabardı. O kadar da zor olmamıştı. Sadece dikkat etmem gerekiyordu.

Scarlett yatağa yığıldı, hızlı hızlı nefes alıyordu, bacakları tamamen açılmıştı. Yumuşak bir homurtuyla kendini kaldırdı ve geniş, cam gibi gözlerle bana baktı. Dudaklarında küçük bir gülümseme belirene kadar birbirimize baktık.

"Bu harikaydı. Bu işte oldukça iyisin."

Sırıttım, açık kalçalarını avuçladım ve bir kez daha yalamak için eğildim, nefesi kesildi. Hâlâ hassastı.

"Bu kadar hoşuna gittiyse bana iyi çocuk diyebilirsin," dedim, tepkisini ölçmek için kalçalarının arasından yukarı bakarak. Kaşlarını kaldırdı ve sonra gülümseyerek homurdandı. "İyi tüy yumağı. Çok iyi yaptın."

Övgü karşısında acıyan sikim seğirdi ve çenemi sıkarak kontrolü yeniden kazanmak için elimden geleni yaptım. Yağı kullanma zamanı gelmişti ve bütün varlığımla işe yaramasını umuyordum. Eğer işe yaramazsa... bu işi yürütmenin hâlâ yolları vardı, ama Scarlett geleneksel zıfafi çok önemsiyordu, çünkü evliliği onaylamanın tek yolu buydu. Ve ben onun içinde olmak için ölüyordum.

"Arkana yaslan ve rahatla," dedim huysuzca, yağı almak için ayağa kalkarken. "Ve bırak sihri ben yapayım."

Kahkahalarla homurdandı, şimdi onu ne kadar çok istediğimi gösterdiğim için çok daha rahatlamıştı. Parmağımı yağda ıslattım ve bacaklarının arasında kalmak yerine yanına uzandım, böylece ona masaj yaparken yüzünü izleyebilecektim.

Yavaşça başladım, sadece parmağımı içine daldırdım ve yağı yavaşça açıklığının üzerine yaydım. Scarlett'in nefes alış veriş hızlandı ve yüzüme baktı, yüz hatları zevkten gerilmişti. "İçiniz çok sıcak," diye mırıldandım, vücudundan ne kadar hoşlandığımı ona göstermeye hevesliydim. "Çok pürüzsüz ve ıslak. Beni istiyorsun, değil mi? Sana dokunmamı kolaylaştırıyorsun."

Daha derine bastırıp yağı yaydığım da bir iç çekti. Vücudu parmağıma o kadar sıkı sarılmıştı ki, ben de aynı derecede sıkıntı ve mutluluk içindeydim. Sadece sikimi oraya sokma düşüncesi bile beni terletiyordu ama parmağım bile fazla gelirken bu imkânsız gibi geliyordu.

Daha fazla yağ aldım ve üzerinde çalışmaya devam ettim. Yavaşça, zevkle mırıldanarak sonuna kadar itmeme için yeterince

gevşedi. Tekrar tekrar, altındaki çarşaf lar sırlıslam olana kadar daha fazla yağa uzandım, ama umurumda değildi. "Bolca sürün,"

talimatlar söyledi. Ben de öyle yaptım, dağınıklığı umursamadan.

Scarlett bir kez bile acıdan irkilmedi, ikinci bir parmak eklediğimde bile. İçi hâlâ sıkı ve sıcaktı, pürüzsüz kasları güçlüydü ama dokunuşuma boyun eğiyordu. Kısa süre sonra ikimiz de zor nefes alıyorduk, çünkü sonunda işe yaradığını anlamıştım. Onu becerebilirdim. Bu gece.

"Nasıl hissediyorsun kardelen?" Bir parmak daha deneyip denemeyeceğimi düşünürken sordum. "Rahatladım," dedi hemen. "Ve ayrıca, değil. Ben... sanki daha fazlasını alabilirmişim gibi hissediyorum. Seni alabilirim."

Şehvetle boyanmış pembe yüzüne bakarak inledim. Daha fazla yağa uzanarak iki parmağımı içine soktum ve sonra üçüncüyü sıkarken yüzünü seyrettim. Scarlett'in gözbebekleri telaşla büyüdü ve bileğimi yakaladı. Durmamı istediğini düşünerek hemen donakaldım, ama elimi yakaladı ve beni daha da içine sokarak küfretmemi sağladı.

"Kardelen..." İnledim, kuyruğum şiddetle bir o yana bir bu yana savruluyordu.

"Sanırım hazırım," dedi, göz kapakları ağırlaşmış, dudakları aralanmıştı. "Haydi. İyi bir canavar çocuk ol ve beni becer."

Bu beni çok yüksek sesle inletti ve Scarlett'i yatağın daha yukarısına çekmek için acele ettim ve daha iyi bir açı için kalçalarının altına bir yastık koydum. Beni dikkatle izliyordu, yüzündeki yumuşaklığın bir kısmı yerini gerginliğe bırakmıştı. Gergindi.

"Nazik olacağım," dedim omzunu öperek. "Çok nazik."

Köprücük kemiğine bir öpücük daha kondurdum, sonra boynuna, sonra da çenesine. Dudaklarını dudaklarımla dürttüğümde bana doğru açıldı ve ellerini boynuma doladı. Onu dikkatlice öptüm, sabırsız bir ses çıkarıp dilini ağzıma sokana kadar diliyle hafifçe oynadım, boynumdaki tutuşu daha da güçlendi.

Benden daha fazlasını talep ettikçe sikim zonkluyor, öpüşmeyi tutkulu ve sert hale getiriyordu. Kuyruğum kalçasına dolandı, ucu içine girene kadar yukarı kaydı ve Scarlett nefes nefese kalarak ayrıldı.

"Sen üstte olmalısın," diye ağzımdan kaçırdım, kanımda dolaşan uyarılma, sinirlerini yatıştırmak için ona yeterli kontrolü verirken beni en çok neyin azdıracağını acı verici bir şekilde netleştirdi.

Gözleri parladı ve bir sonraki an, beni sırtüstü yatırırken oturmak için çabaladı. Homurdanarak düştüm, sikim daha fazla precum döküyordu, çünkü kutsal bok - beni böyle manhandlediğinde muhteşemdi.

Scarlett üstüme çıkmaya çalıştı, sikimin bu pozisyonda ona girmeyeceği belli olunca sinirle homurdandı. Havaya doğru kalkmıştı, o kadar sertti ki tamamen kaskatı kesilmişti. Hayatımda hiç bu kadar sertleştikimi hatırlamıyordum.

Üstüme tırmandığında, dizlerini kalçalarımın altına koyduğunda, onu tuttum ve tatlı kıcımı ellerimin arasına aldım. Parmaklarımın onun pürüzsüz, tüysüz teninde gezdirmekten kendimi alamıyordum. Nedense Scarlett'in benimkinden çok farklı olan vücudunu bağımlılık yapıcı buluyordum.

Sızıntı yapan ucumun tam üzerine dikkatlice yerleşti ama beni içine almak için eğilmek yerine sertçe yüzüme baktı ve "Sakin kıpırdama tüy yumağı" dedi.

Lanet olsun. Çok ateşli.

"Bir kaya kadar hareketsiz olacağım," diye söz verdim, itaat ettiğimden emin olmak için bütün vücudumu gerdim. Scarlett tatmin olunca öne doğru eğilerek bir eliyle karnımı destekledi, diğer eliyle de sikimi kavradı. Kalçalarım sadece bu tek, akıllara durgunluk veren dokunuştan dolayı çok fazla esnemek istedi, ama hareketsiz kaldım.

Beni girişine çentikledi ve sikim içinde kaybolurken tamamen donmuş bir şekilde bakakaldım. Başı içeri girdiğinde nefesi kesildi ve hareketsiz kaldı, zor nefes alıyordu ve yüzüne dokunmak istedim ama yapmadım. Yine de konuşmamı yasaklamamıştı.

"Çok iyi hissediyorsun," diye mırıldandım. "İçinde çok sıcak. Mükemmel. Sadece bu bile hayatımda hissettiğim en iyi şey."

Bunun üzerine homurdanarak buz gibi gözlerle bana baktı ve tüylerim diken diken oldu. "Bu biraz fazla değil mi?" diye sordu, ben yarısına kadar içine gömülene kadar yavaşça kendini aşağı indirdi, aletim zevkten zonkluyor, vücudum titriyordu. Tanrım, kalçalarımı yukarı kaldırıp sonuna kadar içine sokmayı ne kadar çok istiyordum. Ama kendimi tuttum, kontrolümü kaybetmemek için onun sözlerine odaklandım.

Scarlett yavaşça aşağı yukarı hareket ederek sikimin üzerinde kendini becerirken, "Doğru," diye boğuldum. Hareketleri kararsız ve duraksamalıydı, ama yine de hayatımın en ateşli seksiydi. "Tanrım, bunca zamandır neredeydin?" Yüzüne bakarak sordum. "Bu muhteşem bir şey. Çok iyi hissediyorsun."

Sonunda yüzü yumuşadı ve bana küçük bir gülümseme verdi. Yavaş yavaş üzerime doğru eğildi, tısladı ve sıkıldığı dişlerinin ardına hapsettiği yarı boğuk inilti çıkarırdı.

"Sen iyi misin?" Acı çektiğinden endişelenerek sordum.

"İyiym. Ve... Sen de iyi hissediyorsun. Hareketsiz kalmakla iyi iş çıkardın. Aferin oğlum."

Övgü karşısında eridim, göğsüm sevgiyle ısındı ve büyüdü. Çok hızlı öğrenmişti, doğuştan yetenekli olduğunu söyleyebilirim. Benim küçük sert kardelenim, sanki benim için yaratılmış gibi komutlar veriyor ve övgüler yağdırıyordu. Buz gibi fırtınalar, ona daha fazlasını göstermeyi ne çok isterdim. Sevdiğim ve denemek istediğim ama benimle birlikte yapmaya istekli kimseyi bulamadığım her şeyi.

Tamamen yere çöktüğünde, kalçaları benimkilerden daha fazla uzanarak gelip düğümünü bile aldığı anda, ikimiz de birbirimize hayretle baktık. Yumruklarımı iki yanımda sıkarak usulca hırladım. Sikim onun sıkı sıcağına öylesine mutlulukla yerleşmişti ki, en

ufak bir dokunuşta boşalacakmışım gibi hissediyordum. Scarlett kızardı, gözleri tahrikten parladı, eli hâlâ karnımda duruyordu. Tüylerimi öyle sert kavradı ki, acıdı ama aldırmadım.

"Bana biner misiniz, güzel kraliçem?" Üstümdeki minik formunun görüntüsüyle büyülenmiş bir halde sordum. "Lütfen mi? Her şeyi yaparım. Lütfen, güzelim. Sikime biner misin?" Gülümsedi, tüm dişlerini gösteren dolgun, ısıltılı bir gülümseme ve başını salladı. Ben o gülümsemenin baş döndürücü parlaklığından kurtulmaya çalışırken, o beni tamamen alt üst eden bir vuruş daha yaptı. "Tabii ki. Çok iyi bir çocuk oldun. Bir ödölü hak ediyorsun."

Bölüm 14

Scarlett

İnledi, gözleri geri döndü ve sarhoş edici güç hissi geri geldi, vücudumu tahrik ederek vızıldattı. Ritmimi yakalamak için yavaşça hareket ettim, hâlâ kürkün altında sert ve kaslı olan sıkı karnına dayanıyordum. Her nasılsa, bu Jack'in çekiciliğini daha da artırıyordu. O güçlüydü. Ve tüm bu erkek gücü ellerimde macun gibiydi.

İçim ısındı ve çırpındı, yağ ve uyarılmışlığımla kayganlaştı. Kendimi çok dolu hissediyordum, neredeyse dayanamayacakmışım gibi ama yine de kalçalarım onu bütünüyle yutmak için her battığında bunu yapıyordum. Jack sürekli inliyordu, çıkardığı sesler savunmasızdı ve gittikçe yükseliyordu. Bu sadece ona daha sert binmek, çaresiz ve titreyerek içime boşalmasını sağlamak istememe neden oluyordu.

"Böyle çok iyi görünüyorsun Jack," diye mırıldandım, başka bir övgü türü deniyordum. Sözlerimin onu kudurtuyor gibi görünmesi heyecan verici bir keşifti ve onu zorlamaya devam etmeye hevesliydim. Söylediklerim doğrudu. Muhteşem görünüyordu, altımda tam bir enkaz gibiydi, kıvranıyor ve inliyordu, yüzü zevkten iki büklüm olmuştu. "Ne kadar iyi bir çocuk. Teslim olduğunda çok yakışıklı oluyorsun."

"Ah, kahretsin," diye homurdandı, bana geniş, yalvaran gözlerle bakıyordu. "Ben... Daha fazla dayanamam... Ama ben... Seni de boşaltmak istiyorum... Lütfen. Sana dokunmama izin ver."

Zevkim içimde sımsıkı sarılmıştı ve fazla bir şeye de ihtiyacım yokmuş gibi hissediyordum, bu yüzden başımı salladım. "Bana dokunabilirsin."

Jack mutluluk içinde inledi, kuyruğu hemen klitorisime daldı. Küçük, hassas hareketlerle beni ovdu ve kısa süre sonra ben de titriyordum, inlemelerim Jack'inkilere karışıyordu.

"Duydum ki... çoğu erkek... klitorisi bulamayacak kadar aptalmış," diye hırıldadım, kalçalarım yanmasına rağmen onun üzerinde zıpladım. Göbeğim acı verecek kadar sıkıydı, içimdeki her şey zevkle kasılıyordu. "Sen gerçekten iyi bir tüy yumağısın, Jack. Çok iyisin."

Boynunu geriye doğru büktü, boğazını bana doğru açtı ve kısa, havlayan bir çığlık attı, kuyruğu içimdeki dalga kırılana kadar daha hızlı ve daha hızlı süründü, mutluluk aktı. Sonunda Jack'in üzerine yığılana kadar uzun bir süre boşaldım, aniden güçsüz düşmüş ve başım dönmüştü. Bacaklarım yanlarından aşağı kaydı, geniş gövdesi üzerinde rahatsız edici bir şekilde yayıldı. Jack'in kalçaları büküldü, vücudumun derinliklerine boşalırken sakinin zonkladığını hissedene kadar içime girdi.

Sonra bir de baktım ki, tabanı şişmiş ve dolmuş, yarı acıdan, yarı çılgınca bir zevkten inlememe neden oluyor. Onu sıkarak tekrar boşaldım ve bu Jack'in hırlamasına neden oldu, ben hala üstteyken kalçalarını yataktan kaldırdı, orgazmının yoğunluğu iki katına çıktı.

Zor nefes alarak, gözleri kararmış bir halde geriye düştüğünde, üzerinden kalkmaya çalıştım ama başaramadım. Gerçekten de söylediği gibiydi. Düğümlemiştik. Birbirimize kilitlenmiştik.

"Biraz zaman alacak," diye mırıldandı Jack, sesi mutluluktan çıldırmış gibiydi. O kadar geniş gülümsedi ki tüm sivri dişleri göründü. "Rahatlasan iyi olur. Üstüme uzan benim güzel kardelenim. Hadi sarılalım."

Doymuştum, vücudum güçsüzlükten titriyordu, kalçalarım biraz ağrıyordu, bu yüzden iç çektim ve kararları onun vermesine izin verdim. Daha rahat etmek için bacaklarımı karıştırdım ve başımı göğsüne yaslayarak onun tüylü karnına uzandım. Yanağımı, artık fırçaladığım için yumuşak ve pürüzsüz olan kürküne sürttüm. Jack zevkle guruldadı ve bana daha sıkı sarıldı.

"İşte," diye mırıldandı, göğsünde titreşen bir mırıltı başlamıştı. "Çok iyisin. Sen çok mükemmelsin, Scarlett. Elde edebileceğimin en iyisi."

Memnun bir şekilde iç çekti ve ona bir kez olsun inanmak için kendime izin verdiğimde göğsüm yumuşak, savunmasız bir ağrıyla çırpındı. Gerçekten çok mutlu görünüyordu. Sözleri, biraz daha rahat nefes alana kadar içimde derinlerde saklı bir parçayı yatıştırdı.

"Sen de mükemmelsin," diye fısıldadım. O anda, bedenim zevkten ve yakınlıktan uçarken, o da öyle görünüyordu. Sanki kader bizi bir şekilde bir araya getirmişti. Sanki benim için yaratılmıştı.

Jack daha yüksek sesle mırıldandı, elleri başımı ve sırtımı boş boş okşuyordu. Onun üstünde olmak çok rahattı. Sertti ama boyun eğiyordu ve mükemmel derecede sıcaktı. Kürkünün içine daha da sokuldum ve sürekli mırıldanmasına ritim veren kalbinin sabit atışını dinledim. Kuyruğu kaval kemiğime dolanarak tenimi nazikçe okşadı ve ben de iç çekerek gerginliğin son kalıntılarını da bıraktım.

Ona bu kadar yakın olmak kendimi çok güvende hissettiriyordu. Bir erkekle bu şekilde hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim. Deneyimlerime göre, erkekler önemsiz, yargılayıcı, genellikle tehlikeli ve hak sahibiydiler. İstedikleri her şeyi hak ettiklerini düşünüyorlardı, bu ister ücretsiz emek, ister yemek, isterse bir kadın olsun.

Erkeklerle karşı her zaman gardımı alırdım, sadece kadınlarla birlikteyken rahatlardım. Ama Jack... Jack farklıydı. Kontrolü hevesle bana verdi, rica etti, hatta yalvardı ve kendimi güzel ve arzulanır hissetmemi sağladı. Ama bu benimle evlenmek istemediği gerçeğini ortadan kaldırmıyordu. Bu evlilik olmadan öleceğimi bile bile beni bir kenara atmaya hazırdı. Bu tatsız düşünceyi daha sonra uğraşmak üzere bir kenara ittim ve rahatlatıcı seslere ve dokunuşlara odaklandım. "Bu çok güzel," dedim,

Sesim durgun ve uyuklu. "Ne kadar sürecekt?"

"Saatler," diye mırıldandı Jack usulca, belimdeki gamzeleri okşayarak. "Bunlar çok tatlı."

"Saatler," diye tekrarladım, şaşkınlıkla. "Yani biz... biz böyle mi uyuyacağız?"

Bir yanım gerildi, çünkü başka biriyle uyumaya alışık değildim, hele de başka biri bu kadar yakınımdayken. İçimde.

"Mmm. Evet," diye cevapladı Jack, yatıştırıcı bir eli sırtımda gezdirerek. "Ama bu sadece uzun zaman geçtiği için. Yıllardır kimseyi düğümlemedim. İşte bu yüzden. Bir dahaki sefere bir saate yakın olmalı."

İçimi çektim ve başımı salladım, altında sert, çakıllı bir deri hissedene kadar kürküyle oynadım. Jack tısladı, siki içimde seğiriyordu ve bunun onun meme ucu olduğunu fark ettim. Onunla biraz daha oynadım, altımda kıpırdandığında gülümsedim, kuyruğunun ucu gergin bir şekilde tenime değiyordu.

"Çok hassas," dedi. "Ahh. Lütfen... Lütfen, dur."

Yaptım, parmaklarımı kürküne gömdüm.

"Yıllar içinde, ha?" Sordum, siki küçük bir seğirme daha yapana kadar biraz yer değiştirdim ve Jack sinirli bir nefes verdi. "Evet," diye homurdandı. "İnsanların... beklentileri var. Bir erkek belli bir yaşa geldiğinde. Kimseyle birlikte olmamak daha kolaydı." Yani bağlanmaktan gerçekten korkuyordu. Homurdandım, göğsünü çok da nazik olmayan bir şekilde okşadım.

"Oh? Evlenmek için çok genç olduğunu sanıyordum?" Rahatsız bir şekilde kıpırdandığında sırtarak sordum, bu da sikinin içimde sarsılmasına neden oldu. Mırıltısı daha da yükselirken tısladı. Belli ki hoşuna gitmişti.

Kuyruğu kaval kemiğime daha sıkı sarıldı ve okşarcasına ileri geri kaymaya devam etti. Jack utangaç bir kahkaha attı ve sırtımı hafifçe kaşıdı. "Şey, ben gencim. Nispeten gencim."

"Bu 'olgunlaşmamış' demenin başka bir yolu mu?" Sivri yorumuma engel olamayarak sordum.

Ama o sadece iç çekti, nefesi saçlarımı havalandırdı. "Belki," diye mırıldandı. "Beni forma sokacağından eminim. Ve ben de seni genç tutacağım. İyileştirme büyüsü bunu yapabilir. Benden daha uzun yaşayacaksın."

Bu beni duraksattı ama omuz silktim. Yaşlanmak ya da ölüm hakkında endişelenmiyordum, çünkü çok uzaktaydı. Yakın geleceğim gibi düşünmem gereken daha acil şeyler vardı. Tüm hedeflerim tamamlanmıştı. Evliydim, evlilik tamamlanmıştı ve bundan sonra ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Bir fikrim vardı. Jack ile oynamak eğlenceliydi.

Kıvrınarak meme ucunu buldum ve hafifçe çimdikledim. Bir çığlık attı ve kalçalarını esneterek beni itti ve sonra elimi tuttu, böylece onu tekrar kızdırmaya kalkışmayacaktım. Biraz hırladı ama yine de mırıldandı, ben de gülümseyerek daha rahat bir şekilde üzerine yerleştim. Karnımda hafif bir uyarılma zonklaması vardı ama yine de rahat ve yumuşaktım.

"İşe yarar gibi görünüyor," diye kabul ettim, bunun üzerine bana sarılışını sıkılaştırdı. "Uyu kardelen," dedi. "Uzun bir gün oldu. Ve akşam."

Hemen esnedim ve gözlerimi kapattım. Hoş bir sıcaklık vardı, şöminede ateş kısık yanıyor, mumlar usulca titriyordu. Jack'in alçak mırıltısı içime yerleşti, yıllar sonra ilk kez derin, rüyasız bir uykuya dalana kadar iliklerimde yankılandı.

Kendimi güvende hissediyordum, ne beni her an uyandırmakla tehdit eden uçarı bir babam ne de açgözlü goblinlerden gelen bir tehdit vardı. Eski, sağlam Frost evinde, dağlardaki güzel karlı bir kasabada, tüylü canavarım sakince nefes alırken, sonunda kendimi bırakabildim.

En azından sabaha kadar soğuk bir yatakta tamamen yalnız uyandım.

Bölüm 15

Jack

Akşam olmuştu, yılın son işi çoktan bitmişti ama ben hâlâ atölyede oyalanıyordum ve neden artık saklandığımı bilmiyordum. Saklanmak için bir nedenim yoktu. Scarlett'le geçirdiğim dün gece hayatımdaki en harika cinsel deneyimdi ve geçmişte epeyce iyi deneyimler yaşamıştım, bu yüzden çok şey ifade ediyordu. Onu tekrar görmek, onunla konuşmak, elimi saçlarında gezdirmek istiyordum.

Ama yine de yapmadım. İçimde kaynayan huzursuzluk, açlığı kovalıyordu. Sabah erkenden kahvaltı ettikten sonra hiçbir şey yememiştim ve yemek de istemiyordum. Bir kere, bu mutfığa gidip Scarlett ya da annemle buluşmak zorunda kalacağım anlamına geliyordu. Ki bu çok saçmaydı. İkisinden de kaçmak için hiçbir nedenim yoktu.

Ama saat ilerledikçe ve yemek odasındaki ışıkların yandığını, akşam yemeğine işaret ettiğini gördükçe, yine de yerimden kıpırdamadım. Başka bir projeye başlamıştım, daha fazla odun bulduğumda yapacağım bir şifonyer için bir dizi çekmece cephesi.

Scarlett'i düşünerek ve zaman zaman hüznle iç geçirerek, ağaçta karmaşık, güzel kardelen çiçekleri oydum. Aşık bir aptal gibi davrandığımı ben bile biliyordum. Öyleyse neden onu görmeye gitmedim?

Yemek odasının ışıkları söndüğünde, beklentiyle tüylerim diken diken oldu. Scarlett beni saçmalıklarımın baş başa bırakmazdı, değil mi? Benim için gelecek, dudaklarını büzecek, gözleri şimşekler çaktıracak, ben de onu uysalca yatak odasına kadar takip edecek ve orada kendisinden kaçtığım için beni cezalandıracaktım. Mantıklı olan tek şey buydu.

Dışarıdaki kar çığırtilarını duyduğumda sikim neredeyse kılıfından çıkacaktı. Her an içeri girip beni azarlayabilirdi. Neredeyse heyecandan titriyordum.

Kardelenim yerine babam kapıda belirdiğinde, bu bir kova soğuk su gibiydi.

"Yemekte yoktun Jack," dedi nazikçe, ayaklarındaki karı silkelirken gülümseyerek. "Ne üzerinde çalışıyorsun?"

"Yeni ev için bir şeyler," diye mırıldandım, tezgahı işaret ederek. "Bu konuda ilerleyebileceğimi düşündüm."

"Hanımına söyledin mi?" Babam sordu, gözleri öğütle kısılmıştı. "Unutma Jack: her zaman sor. Hanımını mutlu etmenin en iyi yolu bu, değil mi? Artık tek başına değilsin. Erkek olma zamanı."

Homurdandım, içimdeki huzursuzluk kötü bir karın ağrısına dönüşene kadar şişti. Babam evlilik ve her kocanın uyması gereken kurallar hakkında vaaz vermeyi severdi ve onun küçük konuşmalarından nefret etsem de saygıyla dinlerdim. Ne de olsa o ve annem yüz yılı aşkın bir süredir mutlu bir evlilik sürdürüyorlardı.

"Ona bu gece soracağım," dedim yüzümü buruşturarak.

"Geç olması hiç olmamasından iyidir," dedi onaylamaz bir tavırla, pençelerini yere vurarak. "Yine de onu bir gün daha yalnız bırakma. Bir kadın kocasının yanında olmasını bekler, özellikle de evliliğin bu kadar erken döneminde. Kiminle evli olduğunu unutmasına izin verme." Yüzümdeki buruşukluğu gizlemek için arkamı döndüm. Scarlett nasıl unutabilirdi? Ole Frost aşkına, ben yerinden edilmiş bir saksı değildim. Ben onun... onun erkeğiydim. Eğer yokluğumdan hoşlanmasaydı, elleri kalçalarında atölyemi basar ve onunla birlikte olmamı emrederdi. Ben de yapardım. Onu yeterince uzun süre yalnız bırakırsam kendine başka bir erkek bulacak değildi ya.

Babamın ima ettiği şey buydu ve bundan nefret ediyordum.

Yine de... buraya beni azarlamaya gelmemişti. Belki de söylediklerinde bir şeyler vardı. Ne de olsa genelde haklıydı. Annem bile ona sevgiyle dünyanın en iyi kocası derdi.

O hepimiz için parlak bir örnekti ve ben onun gibi olmak için yeterince iyi olduğumu hissetmiyordum.

"Ve unutma evlat, karar vermek senin işin. Onun fikrini sor ve mobilya gibi önemli olmayan konularda bırak o karar versin. Ama bazen, sen daha iyi bilirsin," diye devam etti babam, o kadar çok duymuştum ki artık kafama kazınmıştı. "Ve bu durumlarda, karınızı nazik tartışmalarla ve ikna etmeye çalışarak ikna ettiğinizden emin olun. Ona zaman tanı. Onu ikna edecek kadar fikirlerine değer verdiğin için seni daha da çok sevecektir."

Aletlerimi yerleştirmekle meşgul olduğumdan, istemeyerek homurdandım. Sırtım hala ona dönüktü, bu yüzden Scarlett'i nazikçe ikna etmeye çalışırsam ne yapacağını merak ederek kendime acımasız bir gülümseme verdim. Muhtemelen kafamı koparırdı. Hem de seksi bir şekilde değil.

Gerçek şu ki, işim dışında pek bir şeye önem vermiyordum ve Scarlett'in buna karışmak için bir nedeni olacağını sanmıyordum. Diğer bütün konularda onun karar vermesine razı olurdu. Ama bu beni iyi bir koca yapmazdı.

İçimi çektim ve eve giderken çekmece kapaklarından birini yanıma almak için tezgâhıma döndüm. Hâlâ aç değildim. Karnımda kurşun bir top oturuyormuş gibi hissediyordum, nahoş ve soğuk.

"Peki, iyi geceler babâ," dedim kapıyı açarken.

"Sana da iyi geceler," dedi babam göz kırparak. "Ah, genç ve yeni evli olmak. Bu zamanın kıymetini bil oğlum."
Homurdandım ve eve geri döndüm, sadece ayaklarımı temizlemek için durdum. Aşağıda her şey sessizdi, ben de kendimi yenilmiş ve yetersiz hissederek yatak odama doğru yürüdüm.

Küçüklüğümden beri kafamda mükemmel bir koca imajı vardı. Güçlü ve yetenekli, baskın ama nazikti ve evini nazik ama sert bir el ile yönetirdi. Tüm önemli kararları o verir, para kazanmak için çalışır ve karısını küçük hediyeler ve çiçeklerle şımartırdı. Yemeklerine iltifat eder, evdeki işlerini takdir eder ve ona her konuda saygı gösterirdi.

Bunun bazı kısımlarını geçici olarak yapabileceğimi hissettim. Örneğin, saygı. Bunu ve çok daha fazlasını yapabilirdim. Eğer bana izin verseydi, Scarlett'e tapardım. Onun ayaklarının altında gönüllü bir köle olurum. Ama aynı zamanda ona bir şekilde hükmetmem de gerekiyordu ve dizlerimin üzerine çökmüş, ona dokunmama izin vermesi için yalvarırken bu bana imkansız geliyordu. Bu iki şey birbirini dışlıyordu.

İç çekerek yatak odasının kapısını açtım. Şöminede ateş yanıyordu ve ben içeri girdiğimde Scarlett yatakta kıpırdanıyor, uykulu gözlerle bana bakıyordu. "Merhaba," dedi, sesi gülümsüyormuş gibi geliyordu.

Kızgın ya da hayal kırıklığına uğramış görünmüyordu ve kalbim rahatlama ve endişeyle aynı anda daha hızlı atıyordu. Umurunda değil miydi? Yanında ben olmadan daha mı mutluydu?

"Elimi yüzümü yıkayayım," dedim sessizce ve banyoya yöneldim. "Sadece sana sormak istedim. Bu uygun mu? Yeni evimizdeki mobilyalar için bir model olarak?"

Doğrulup gözlerini kısıtı ve ben de ona göstermek için bir mum yaktım. Sarkık kardelen çiçeklerinin narin oymalarını görünce sevinçle gülümsedi ve parmaklarını ahşabın üzerinde hafifçe gezdirdi.

"Çok güzel," dedi. "Ama bana sormana gerek yok. Uzman olan sensin. Bizim için güzel şeyler yapacağına eminim."

Midem gevşedi, büyük bir endişe dalgası dışarı fırladı ve ne yaptığımı anlayamadan yatağa uzanıp ona sarıldım. Scarlett beni beceriksizce okşarken, boğazım düğümlenerek, "Seni özledim," dedim.

"Sen... sen mi yaptın?" diye sordu, kafası karışmıştı. "Biraz yalnız kalmak istediğini sanıyordum. Bilirsin işte. Dün olanlardan sonra uzaklaşmak için."

"Belki de özledim," diye itiraf ettim. "Yine de seni özledim. Sen de beni özledin mi?"

Bir an sessiz kaldı ve beni huzursuzca geri çekti. Genelde bu kadar muhtaç değildim, ama babamla yaptığım küçük konuşmadan sonra kendimi kötü ve dengesiz hissediyordum. Şimdi Scarlett'in sessizliği bütün o umutsuz duyguların yeniden güç kazanmasına neden oluyordu.

"Yapmadıysan sorun değil," dedim sonunda, ayağa kalkarak. Omuz silkerken gözlerini kaçırdım, umursamazmış gibi davrandım. "Ne de olsa birbirimizi tanımıyoruz."

Banyoya gitmek için döndüm, dışarı çıktığımda Scarlett'in uyuduğundan emin olmak için uzun bir banyo yapmayı planlıyordum ki, onun sessiz ama keskin sesi beni dondurdu.

"Dur," dedi. "Arkam dön. Buraya geri gel."

Hiç düşünmeden itaat ettim, ateş ışığında altın rengi ve yumuşak yüzüne baktım. Yatağa oturduğumda elimi tuttu ve kaşlarını çatarak bana baktı.

"Seni özleyip özlemediğimi bilmiyorum," dedi, sözlerindeki keskin acıya rağmen dikkatimi vermeme sağlayan gerçekçi bir sesle. "Çünkü ne zaman nerede olduğunu ve seni tekrar ne zaman göreceğimi merak etsem, anında kızgın hissediyordum. Benden kaçtığından emindim. Ki bu senin hakkın. Dediğin gibi, birbirimizi tanımıyoruz."

Ama yanılmışım. Dün gecedен sonra birbirimizi en derinden tanıyorduk. Kendimi ona açmıştım ve o da açmıştı. "Kızgın mıydın?" Canlanarak sordum. Öfke önemsedığı anlamına geliyordu.

"Ve hayal kırıklığına uğradım," dedi, doğruldu, duruşu asilleşti. "Dünden sonra benden kaçmayacağını sanmıştım."

Boğazımı temizleyerek eğildim. Her şeye rağmen beni özlemiş gibi görünüyordu. Ve bu his bir şekilde öfkeye dönüşmüştü. Ondan kaçmamalıydım, bu kesindi.

"O zaman ne yapacağımı düşünüyordun?" Beklentilerini öğrenmeye çalışarak sordum.

Ama Scarlett bana sinirli bir bakış attı ve başını salladı. "Şey, bilmiyorum," diye itiraf etti, sesi kızgın geliyordu. "Bu kadarını düşünmemiştim, biliyor musun? İki hedefim vardı: evlenmek ve tamamlamak. Ondan sonra da hâlâ mutsuz olacağımı ama en azından geçimimi sağlayacağımı düşünmüştüm."

"Oh." Merakla başımı eğdim. "Evliliğin seni mutsuz edeceğini mi düşünüyorsun?"

"Evlilik değil," diye tersledi, yüzü öfkeli bir surat ifadesine büründü. "Erkekler. Erkekler beni perişan ediyor. Erkeklerden nefret ediyorum."

Geriye çekildim ve şaşkınlıkla ona baktım, çünkü duymayı beklediğim şey bu değildi. Ona benden de nefret edip etmediğini soracaktım, çünkü dün gece hiç de öyle görünmüyordu, Scarlett'in yüzü yumuşadı ve hayal kırıklığı içinde içini çekti.

"Sen değil," dedi elimi okşayarak. "Senden nefret etmiyorum. Sen gerçekten iyisin."

Yutkundum, göğsüm gururla kabardı. O kadar da kötü değildi. Bu bir başlangıçtı. Başımı salladım ve derin bir nefes aldım.

"Ben de ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf ettim, kendimi biraz zavallı hissederek. "Kötü bir koca... kötü bir ortak olmaktan korkuyorum."

Nedense Scarlett bunu eğlenceli buldu. Kahkahalarla homurdandı ve elimin arkasındaki tüyleri okşadı, ama sanki benden çok kendini rahatlatıyormuş gibi düşüncesiz bir şekilde. "Şimdiye kadar gerçekten çok iyi gidiyorsun," dedi muzip gözlerle yukarı bakarak. "Naziksin ve gerçekten çok iyisin..." Yutkunmadan önce yastıklara baktı, yanakları daha koyu bir renk aldı.

"Sekste. İğrenç bir kaltak olan benim."

Şok olmuş bir nefes aldım ve elimle ağzımı kapattım. "Ne! Sen hiç böyle konuşma! Öyle değilsin."

Elimi bıraktı ve bana ters ters baktı. "Öyle değil miyim? Benimle evlenmen için seni zorladım. Ve sana emirler yağdırdım. Yani... Benden bu yüzden kaçtığını sanıyordum. Ben... Ben iyi bir insan değilim."

Bu kulağa çok saçma geliyordu. Buz fırtınaları, gerçekten böyle mi düşünüyordu? Daha da kötüsü, benim böyle düşündüğüme inanıyor muydu? Ellerini tuttum, kucağıma gelene kadar onu kendime çektim, isyan edercesine yukarı bakıyordu. Mavi gözlerinde ateş ışıĒı dans ediyordu.

"Bana emir vermen hoşuma gidiyor," dedim yavaşça. "Dün bunu açıkça belirttiğimi sanıyordum. Evliliğē gelince, sonuçta bu benim kararımdı. Boğazıma bıçak dayamadın. Sen sadece... bana kim olduğunu gösterdin. Ve ben de seni kendim için isteyecek kadar sevdim."

Gözlerini bile kırpmadan bana baktı ve ben de kıkırdadım. "Ayrıca, sanırım o tapınaklarda işlerini gerçekten biliyorlar. Ortaya çıktığın anda vücudum senin için çıldırdı. Sanki yabancı olmamıza rağmen seni tanıyor gibiydi."

Bir süre daha gergindi ve sonunda sakinleşti. "Peki," dedi basitçe. "O zaman... günü gününe yaşayalım mı?" Daha sonra çabucak yıkanıp yatağā geldiğimde hâlâ uyumamıştı. Onu bedenime çektiğimde, kıvrımlı sırtı önüme yaslanana kadar kendini bana bırakarak isteyerek boşaldı. Bu şekilde uykuya daldık ve ertesi günü onun yanında geçirmeye yemin ettim. Ne de olsa Yule Delikanlıları Geçit Töreni'ydi. Yule'nin ilk günü.

Birlikte gidecektik, ona geleneklerimizi gösterecektim ve her şey yoluna girecekti, kendime söz verdim.

Bölüm 16

Scarlett

Bu sefer, Jack'in ağır kolunun beni yatağa sabitlemesiyle uyandım. Yan yatmış bana bakıyordu, usulca horluyordu ve tüylü yüzü uykuda çok sevimli görünüyordu, o şeytani gözleri saklı, ağzı yumuşak ve açıktı. Kendi kendime sırttım ve burnunun altındaki tüyleri gıcıklayarak tekrar tekrar seğirmesini sağladım. Çok sevimli bir görüntüydü, Jack sinirle homurdanıp yüzüne vurana kadar bunu tekrar tekrar yaptım. Bu onu uyandırdı.

"Ne? Oh. Hey, kardelen," diye uykulu bir şekilde mırıldandı, gözleri soğuk sabah ışığında kırışıyordu.

"Hey, tüy yumağı," dedim gülümseyerek ve burnuna vurdum. Jack şu anda çok tüylü ve çok sevimliydi, evcil bir hayvan gibi görünüyordu. Ve evcil hayvanlarla ne yapacağımı biliyordum, belki de ona evcil hayvan gibi davranmamın nedeni buydu.

Çünkü gerçekten nazik bir adamla ne yapacağımı bilmiyordum. Ondan önce tanıdıklarım sadece pisliklerdi.

"Bugün Yule'nin ilk günü," dedi Jack esnedikten sonra. "Yule Delikanlıları Geçit Töreni bugün. Gitmeliyiz, bu bir gelenek."

Başımı salladım. Annesi bana bundan bahsetmişti. Yule delikanlıları dağlarda yaşayan ve yılda sadece bir kez, Yule'nin ilk gününde dağ kasabalarına inen büyümlü bir fae halkıydı. Onları görmeye gelen herkese şans ve refah getirdiklerine inanılırdı, bu yüzden sokaklar genellikle tıklım tıklım olurdu ve herkes gülümserdi.

Onları izlemek için dışarı çıktığımızda benim de yüzümde geniş bir gülümseme olmasını söylemişti. Yapacağıma söz verdim. Her şey kulağa çok heyecan verici geliyordu.

Tatlı ve sıcak şarap tezgahları, çocuklar için kurmalı oyuncaklar ve gençler gittikten sonra ana meydanda müzik ve dans olacaktı. Çok eğlenceli olacağına benziyordu ve ben de ilk kez böyle halka açık bir kutlamaya katılıyordum. Memlekette böyle bir şey yaşamamıştık.

"Bugün çalışmıyor musun?" Atölyesine gizlice gidip gitmeyeceğini merak ederek şüpheyle sordum. Jack esnedi, büyük, tüylü bir kedi gibi gerindi ve dudaklarımda isteksiz bir gülümsemeye neden oldu. Gerçekten de çok sevimliydi.

"Hayır. Yule'de odun bile bulamıyorum. Sadece önemli işleri olanlar çalışmaya devam ediyor. Bir de esnaflar. Şimdi, kardelen. Yapmamız gereken çok önemli bir şey var. Hemen şimdi."

Bana baktı, aniden birkaç dakika öncesine göre çok daha uyanıktı. Şaşkınlıkla göz kırptım. "Ne?"

"Bana dün çok kötü olduğumu söylemelisin," dedi, kuyruğu hızla kalçama dolanıp beni ürkütürken sesi boğucu bir hal alıyordu.

"Ben... Sonra ne olacak?" diye sordum, bedenim sanki bir işaret beklemiş gibi anında uyandı. Kalçalarımı oynattım, karnımda sıcaklık dönüyordu.

"Sonra da bunu telafi etmemi istiyorsun."

Amım beklentiyle sıkıştı ve aniden çok kuru görünen dudaklarımı yaladım. "Bunu gerçekten yapmalıyım," dedim bir an sonra kuyruğu yavaşça yukarı doğru kayarak uyluğumun birleştiği yere ulaştığında.

Jack beklentiyle bana baktı, gözleri arzuyla parlıyordu ve önceki gün benden kaçtığına dağılan o güç hissi yavaşça iliklerime kadar geri sızdı. Bunu ona ödetebilirdim, çünkü açıkça bunu istiyordu. Ve ben de istiyordum.

Dün yalnız değildim, sorun bu değildi. Jack'in baldızları beni alışverişe götürdü ve ben de annesine ev işlerinde yardım ettim. Harika bir arkadaşım vardı. Yine de düğün gecemizden sonra beni görmek istememesi canımı yakıyordu. Kendimi ona daha önce kimseye açmadığım kadar açtıktan sonra.

Ona ters ters baktım, o öfke ve ıssızlığı tekrar hissetmeme izin verdim. İstenmediğimi hissetmeme izin verdim.

"Dün çok kötüydün Jack. En kötüsü," diye homurdandım, sesim kısık ve öfkeli çıkıyordu.

Tavırları bir anda değişti. Daha önce şakacı ve alaycı olan Jack aniden doğrulup oturdu, telaşlı ve kararsız görünüyordu. Ama çarşafı kucağından iterken, şişkinliğinin seğirdiğini gördüm ve sonra... Ve sonra siki kürklü kılıfından çıktı, kaygan ve uzun bir şekilde kayarak, bundan zevk aldığını açıkça gösterdi.

"Beni ihmal ettin," dedim tekrar, onun uyarılmış halini görmenin verdiği güvenle. "Davranışların berbattı. Sana gerçekten çok kızgıyım."

Yutkundu, boğazı titriyordu, gözleri yalvarıyordu. Kuyruğu kalçamdan çözülmüş ve gergin bir şekilde arkasında sallanıyordu. "Özür dilerim," dedi, siki seğiriyordu. "Bir daha asla olmayacak."

"Sence basit bir özür yeterli mi?" Ellerimi kalçalarına koyup parmaklarımı içine sokana kadar sürünerek yaklaştım. "Senin için bu kadar ucuz muyum?"

"Hayır," diye kekeleydi Jack, tırnaklarını kürkünde gezdirerek kalçalarına doğru ilerlediğimde. "Lütfen. Bana ne yapacağımı söyle. Ben yapacağım."

herhangi bir şey."

Bu beni şaşırttı. Ona her türlü aşağılayıcı şeyi yaptırabilirdim ama bu bana hiçbir zevk vermezdi. Ne talep edeceğimi bilemediğimden, "Bunu telafi etmeni istiyorum. İyi bir şeyle gel canavar çocuk. Yoksa pişman olacaksın." Jack endişeyle yutkundu ama daha da yaklaştı, kokumu arar gibi içine çekti. "Seni yememe izin verecek misin? Bunu bu şekilde telafi edebilir miyim? Lütfen kardelen," dedi, yanaklarım kızardığında biraz daha emin görünüyordu. Tüm bunlar benim için hâlâ yeniydi.

Oh. Demek yapmak istediği önemli şey buydu. İçimde daha fazla sıcaklık akarken, bacaklarımın arasında ıslaklık birikirken bile daha çok kızardım.

"Peki," dedim çünkü bu harika bir fikir gibi görünüyordu. Bu küçük oyun yüzünden amım zonkluyordu. Sonra dün gece söylediklerini hatırladım. Onu gerçekten nasıl cezalandırabileceğim hakkında. "Ama sen boşalamazsın. Bunu sadece ben yapabilirim."

Jack'in gözleri daha da şehvetle doldu. Hevesle başını sallarken neredeyse nefes nefese kalmıştı ve yere kayarak yatağın yanında diz çöktü.

"Sadece sana dokunmak ve tadına bakmak istiyorum. Lütfen. Sana kendini çok iyi hissettireceğim."

Nefesim kesildi, omurgamda sıcak bir ürperti oluştu. Kocaman, tüylü canavarım dizlerinin üzerine çökmüş, bana yalvarıyordu. "Yapsan iyi olur," dedim nefes nefese, yumuşak pijamalarımı çıkarıp hevesle arkama yaslandım. Jack hiç vakit kaybetmeden dizlerimi açıp içine daldı, dili tenimde sıcacıktı, sanki bunun tadını çıkarıyormuş gibi üzerimde yavaşça süzülüyordu.

Boynuzlarından birini tutmak için aşağı uzandım, bu tutuş bana bir nevi kontrol sağladı. Ama şu anda üstte olanın o olduğu belliydi, inlemelerimi daha fazla tutamayana kadar içimde tatlı bir mutluluk yaratıyordu. Teslim olmak iyi hissettiriyordu ama yine de tam olarak doğru değildi.

"Bu işte çok iyisin," diye mırıldandım, övülmekten ne kadar hoşlandığını hatırlayarak. "Böyle devam edersen seni affedeceğim, tüy yumağı. Çok iyisin."

İnledi, sesi ağzını bana bastırmasıyla boğuldu, sıcak dili klitorisimin etrafında dönüyordu. Kontrolün artmasıyla daha fazla zevk geldi ve kalçalarımı yukarı ittim, bana daha fazlasını vermesi, daha hızlı gitmesi için onu zorladım. Jack iki eliyle kıcımlı kavradı, yukarıda tuttu ama hızını değiştirmede. Sabırsızlıkla bacaklarımı omuzlarına doğru salladım, ayak bileklerimi sırtında çaprazladım ve onu daha yakına çektim. Hâlâ hızlanmamıştı, dili klitorisimde sabit, kışkırtıcı bir ritim tutuyordu. Bu beni serbest bırakmaya doğru tırmandırdı ve aynı zamanda beni kızdırdı. Bu yeterli değildi.

"Hadi, daha hızlı!" Sonunda topuklarımla ona vurarak hırladım.

Jack dudaklarını şapırdatarak geri çekildi ve kalçalarımın arasından bana masum bir bakış fırlattı. "Bana 'böyle devam et' dedin kardelen. Ben sadece bana söylediğin şeyi yapıyorum. Tek istediğim sana itaat etmek."

Ona baktım, kızgınlıkla hayranlık birbirine karışmıştı çünkü kesinlikle ağzını bozuyordu ama bunu itiraz edemeyeceğim bir şekilde yapıyordu. O... o bana meydan okuyordu. Dizlerinin üzerindeyken. Tam olarak ona söylediğim şeyi yapıyordu.

"Anlıyorum," dedim, umutsuzca aklımı toplamaya çalışıyordum, böylece önceki emrimi baltalamadan zirveye çıkabilirdim.

"Peki o zaman. Ne yapıyorsan *aynen* yapmaya devam et, ama önümüzdeki on dakika içinde gelmezsem, durmak zorunda kalacaksın. Ve sana çok kızacağım."

Yüzündeki o sahte masum ifade kayboldu, yerini önce kaşları çatıldı, sonra da hafif bir korku ifadesi aldı. Onun belirlediği hızdan çıkamayacağımdan oldukça emindim ve Jack de muhtemelen bunu biliyordu. Saati not etmek için saate baktım.

"Elimden geleni yapacağım," dedi sonunda, geriye doğru eğilerek ve ben de ona ve kendime acıyarak dudağımı ısırdım.

Kuyruğu tedirginlikle sallandı, gözümü çekti ve ben de rahatladım.

Jack'in ağzı klitorisimin etrafını sararken, dili beni tembelce okşarken, "Kuyruğunu da kullanabilirsin," dedim.

Kuyruğu bana doğru fırladığında bunu zar zor söylemişim, beni içten okşamak için amımın derinliklerine daldı. Jack'in hızı değişmedi ama içimdeki sürtünmenin artmasıyla işler yeniden yoluna girdi. Özellikle kuyruk çok derin olmayan bir noktaya bastırıldığında gerçekten iyi hissettirdi ve omurgamda bir zevk sarsıntısı olarak nefes almamı sağladı.

"İşte, ha?" Jack mırıldandı ve hemen beni tekrar yalamaya başladı. Kuyruğu şaşırtıcı bir hassasiyetle o noktaya odaklandı, ben sıcak mutluluğun saldırısı altında kıvranan, titreyen, inleyen bir karmaşa olana kadar sürtündü ve fiskeledi.

Jack sözlerime harfiyen uydu, klitorisimdeki yavaş tempoyu hiç değiştirmede, ama akıllı kuyruğu beni daha hızlı ve daha sert çalıştırdı ve bu, dilinin sıcak, ıslak sürtünmesiyle birleştiğinde sonunda beni paramparça etti. Orgazmım boyunca kalçalarımı çelik gibi kavradı, ben terli ve kemiksiz bir şekilde geriye yığılana kadar kuyruğuyla beni yalamaya ve sikmeye devam etti. Saate bakacak kadar aklım başımdaydı. "Sen... Sen zamanında geldin. Aferin sana. Affedildin."

"Gelebilecek kadar affedildin mi?" diye mırıldandı, sinsi bir sırıtışla tepemde belirdi. "Lütfen, kardelen. Hiçbir şey yapmana gerek kalmayacak ve uzun sürmeyecek. Beni çok sertleştiriyorsun. Göğüslerine tekrar boşalmayı çok isterim."

Gülmek, gevşemek ve rahatlamak istiyordum ama onun küstahlığı ödüllendirilemezdi. Bir şekilde Jack'in pes etmemi istemediğini biliyordum. Tam olarak değil. O zorladı ve ben de geri itmek zorunda kaldım, bu yüzden sert bir kaş kaldırdım ve tomurcuklanan gülümsemeyi geri zorladım.

"Beni test mi ediyorsun, canavar çocuk?" Sessizce sordum, yutkunmasına neden oldum. "Fikrimi değiştirmeyeceğim. Ancak yarına kadar gelmeni yasaklayabilirim."

Aşağıdaki hareket gözüme çarptı, Jack'in sızıntı yapan siki seğıiriyordu. İnledi ve yanımdaki yatağı yığıldı, ama yüzünü bana döndüğünde sırttı. "Lanet olsun, doğuştan yeteneklisin. Tamam. Kendime dokunmayacağım. Azıcık bile. Soğuk algınlığına ihtiyacım olabilir.

"Bu duşun bitmesini bekleyin ki ben de kendimi gösterebileyim."
"Bunu sen yap," dedim sesimi sertleştirerek. "Ve beni bir daha sınaama."
Jack sırtıttı, kuyruğu uyluğuma dolandı, hâlâ ıslak olan ucu tenimi okşuyordu. "Oh, seni test edeceğim. Ama benimle başa çıkabilirsin. Sen en iyisisin."
O eğilip yanağıma bir öpücük kondurdu ve banyoya doğru yola koyuldu, ben ise küçük bir mutluluk bulutunun üzerinde süzölüyordum, kendimi rahatlamış ve harika bir şekilde el üstünde tutuluyormuş gibi hissediyordum. Böylesine görkemli bir başlangıçtan sonra, bu gün ancak daha iyi olabilirdi.

Bölüm 17

Jack

Yule Lads Geçit Töreni'ne bayılırdım. Tüm komşularımız en güzel kıyafetlerini giyerek sokaklara dökülürdü. Küçük bayraklar sallıyorlar, çocuklar sağa sola koşuşturuyor ve yetişkinler şakayla karışık onları yakalamaya çalıştıklarında gülüyorlardı. Güneş bile kurşuni bulutların arkasından çıkıp kar tanelerini güzelce parlatıyor, aşağı süzülüp kürkümüzün ve giysilerimizin tozunu alıyordu.

Scarlett tam önümde, ilk sırada durmuş, ayaklarının üzerinde zıplıyordu. Heyecanlıydı ve bana sürekli mutlu bakışlar atıyor, yüzü gülümsemeyle geriliyordu. Tüm ailem dışarıdaydı, caddenin bizim tarafındaki kaldırımın önünde sıralanmıştı ve annem Scarlett'in yanında duruyor, zaman zaman eğilip onunla konuşuyordu.

Scarlett anneme sürekli "hanımefendi" diye hitap etmesine rağmen, şimdiden çok iyi arkadaş olmuş gibiydiler. Ama birlikte şakalaşıp gülustüler ve annem Scarlett'in atkısı ve şapkasıyla uğraşarak, Scarlett'in yanakları utanç ve zevkten pembeleşinceye, gözleri bir an için buğulanıncaya kadar onları düzeltti.

Ivo onunla konuşmaya çalıştığında, hâlâ kibar olmasına rağmen çok daha çekingendi. Dün gecedan beri ilk kez insanoğlunun Scarlett'e ne yaptığını ve onu bu kadar temkinli hale getirdiğini merak ediyordum. Korkunç bir şey olmalıydı, bu kesindi. Ama bizimle birlikte iyileşeceğini umuyordum. Kimsenin onu incitmesine izin vermezdim ve ailem de ona kendi çocukları gibi davranırdı.

Frost eşlerini her zaman kabul eder, onları aileye çekincesiz kabul ederdik. Bunun Scarlett üzerindeki etkisini şimdiden görmüştüm. Daha rahattı, daha çok gülümsüyordu, bazen bir şeyler söylemek için bana dönüyordu.

Gerçi belki de bu sabah onu dışarıda yemem keyfinin yerine gelmesine katkıda bulunmuştur. Onu gülümserken görecektim olsaydım bunu her sabah yapmaktan mutluluk duyardım. Bu benim serbest bırakılmam anlamına gelse bile.

Scarlett tekrar döndü ve heyecanlı seslerin karmaşasına rağmen konuşabilmemiz için başımı eğmemi işaret etti. Kokusu soğuk havada ılık ılık bana doğru geliyordu. Şehvet karnımda kıpırdanırken rahatsız bir şekilde yer değiştirdim. Tanrım, doyumsuzdum.

"Bu koku da ne?" diye sordu ben yaklaşıncaya. "Sanki... aynı anda hem tatlı hem de dumanlı."

Bivar'ın sıcak karamelize fındık arabasıyla durduğu sokağa baktım. Kısa bir kuyruk oluşmuştu bile ve o da sıcak atıştırmalıklarla dolu kâğıt külahları dağıtıyordu.

"Şekerli fındık," diye cevap verdim. "Biraz ister misin?"

O cevap veremeden ana meydandan gelen yüksek sesli bir tezahürat Yule delikanlılarının görüldüğünü haber verdi. Geçit töreninin sokağımıza ulaşmasına dakikalar kalmıştı.

"İstiyorum ama daha sonra alabiliriz," diye cevap verdi heyecanla zıplayarak. "Geliyorlar mı?"

Yanağına hızlıca bir öpücük kondurdum. Bunu yapmaya hakkım olduğu için göğsümde küçük bir mutluluk kabarcığı yükseldi. "Birazdan burada olurlar. Yine de sana fındık getireyim. En iyisi sıcakken."

Minnetle başını salladı ve boynunu bükerek dolambaçlı sokağa baktı. Omzunu sıktım ve kalabalığın arasından Bivar'ın tezgahına doğru ilerledim. Sırada birkaç kişi vardı ama onlara çabucak servis yaptı. Heyecanlı bağırışlar ve tezahüratlar geçit töreninin sokağımıza girdiğini haber verirken sıra bana geldi.

"Her türden biraz alacağım," dedim Bivar'a dalgın dalgın, onları görmek için başımı kaldırarak.

"Hanımın için, ha?" diye sordu iyi huylu bir şekilde. "Umarım yüzünde kocaman bir gülümseme vardır. Al bakalım."

Neyi kastettiğini anlamadan önce ona göz kırptım. Yule delikanlılarını kaşlarını çatarak karşılayan herkesin tüm Yule boyunca lanetleneceğini söyleyen bir efsane vardı. Gerçi böyle bir şey olduğunu hiç duymamıştım. Geçit töreni herkesi çok mutlu etmişti, insanlar gülümsemekten ve gülmekten kendilerini alamıyorlardı.

Zaten bu sadece bir efsaneydi. Ve annemin Scarlett'e bilmesi gereken her şeyi anlattığından emindim.

Bivar'dan sıcak kâğıt külahı aldım ve bana para üstü vermeye çalıştığında onu el sallayarak bir bozuk para uzattım. Ailemin yanına dönmeden önce, gülümseyerek geçit töreninin yaklaşmasını izledim.

Yule delikanlıları büyüleyici bir halktı ve onları görmek bana her zaman neşe verirdi. Oldukça kısaydılar, Scarlett'in boyu civarındaydılar ve kırmızı ile yeşilin tonlarında renkli giysiler giyerlerdi. Vücutları kıvrak ve zarıftı, tenleri griden mora kadar değişen tonlardaydı. Yüzleri insana yakın bir görünümdeydi ama tam olarak değil. Keskin dişleri vardı, geniş gülümsemelerle ortaya çıkıyorlardı, soluk gözlerinin iç köşeleri yukarı doğru çekikti ve kulakları büyük ve sivri uçluydu.

Çoğunun uzun, beyaz ya da gri saçları karmaşık şekillerde örülmüş, renkli boncuklar ve şingirdayan zillerle süslenmişti. Bazıları, hızlı ve neşeli bir ritim tutturdıkları küçük davullar taşıyordu. Ritmik bir şekilde bağırıyorlardı. Kelimeler değil, sadece havaya yükselen ve kalabalığın daha yüksek sesle tezahürat yapmasını sağlayan keskin, cesaret verici bağırışlar.

Bayrağı olan herkes bayrağını çılgınca dalgalandırdı ve sokaktaki bazı insanlar Yule ağacının altında bir Yule delikanlısı bulan ve onun kendisine hediye olduğunu düşünen bir genç kız hakkında popüler bir Yule şarkısı söyledi. Neşeli, müstehcen bir şarkıydı ve beni sırttırdı.

Scarlett. O da bir hediye gibiydi. Yule'den hemen önce kucağıma düşen tatlı, imkansız bir sürpriz.

Karnımı doyurduktan sonra geri döndüm. İnsanlar zıplıyor ve gülüyorlardı, komşularımızdan birkaçı küçük bir çember oluşturmuş, Yule delikanlılarının davul sesleri eşliğinde dans ediyorlardı. Scarlett'i gördüm, ama yüzü yanlış tarafa dönüktü. Delikanlılara bakacağı yerde, komşularımızdan Ronan'a dönmüştü; Ronan ona doğru eğilmiş, konuşuyor ve kahkahalarla gülüyordu.

Başını, dudaklarını büzerek zoraki gülümsemesini görebileceğim kadar çevirdiğinde kalbim tedirginlikle sarsıldı. Yüzündeki tüm rahatlık ve neşe gitmiş, en sevdiğim bakış kaşlarını çimdiklemişti. Ama bu bana yönelik değildi ve bu da göğsümde sıcak bir kıskançlık dalgası yarattı.

"Affedersiniz. Özür dilerim Linda. Üzgünüm, sadece geçiyordum." Kalabalığın arasından ilerledim ama çocuklar neredeyse bize yaklaşmıştı ve heyecanlı bedenlerin oluşturduğu baskıda yolumu bulmak çok daha zorlaştı. Kaldırım geçit töreni için özellikle iyi temizlenmişti, çitlere yığılan kar kalçalarımın üzerine kadar ulaşıyordu. Bu, kalabalığın etrafından dolaşamayacağım anlamına geliyordu. İlerlemek zorundaydım.

Scarlett başını Ronan'dan çevirip delikanlılara baktı, ama Ronan onun omzuna dokunarak tekrar dikkatini çekti. Scarlett'in arkasında duran Ivo'nun neden müdahale etmediğini merak ederek homurdandım, ama o Mary'yi omuzlarında tutmakla ve geniş bir gülümsemeyle ona bir şey işaret etmekle meşguldü.

Ayrıca, neden müdahale etsin ki? Scarlett onun ortağı falan değildi.

Artan öfkem ve kıskançlığım çabalarımı iki katına çıkardı. Eski efsaneyi hatırlayarak her ihtimale karşı yüzüme bir gülümseme yerleştirdim ama içim kaynıyordu. Kalabalığın arasından daha güçlü bir şekilde iterek geçmeme rağmen zamanında yetişemedim.

O anı gördüm. Yule delikanlılarının ilk sırası Scarlett'e ulaştı ve Scarlett Ronan'dan başını çevirerek onlara baktı, yüzü gergin ve öfkeliydi. Elinde bir davul tutan, koyu kırmızı giysili ve altın bir kuşakla bağlı delikanlılardan biri ona doğru baktı. Parlak gülümsemesi nahoş bir alaycılığa dönüştü.

Gözleri parlıyor, ağzı bir şeyler söylerken hareket ediyordu ve birden Scarlett acı çekiyormuş gibi hafif bir çığlık attı.

Şekerli kuruyemişleri bıraktım ve kalabalığı yararak ilerledim. Scarlett'in diğer tarafında duran annem, ona neyin yanlış olduğunu sormak için eğilmişti bile. Scarlett alnını ovuşturarak başını salladı ve sonunda ben de onun yanıdaydım, omzundan tutarak onu kendime çevirdim.

"Sorun ne? Neresi acıyor?" Solgun yüzüne ve sinirli ifadesine bakarak telaşla sordum. Beni görünce biraz düzeldi ve bana güven verici bir gülümseme verdi.

"Sadece ani bir baş ağrısı. Geçiyor. Bir sorun yok."

Geçit töreni yanımızdan geçmişti, artık sadece Yule delikanlılarının sırtları görünüyordu. Hâlâ Scarlett'in yanında duran Ronan, morumsu kürkü güneş ışığında parıltıya bürünmüş, bana döndü. "Çok güzel bir gelinin var, dostum. Ben de bir tane almak isteyebilirim. Söylesene, insanlar yatakta iyi midir?" Gözlerini imalı bir şekilde açtı, sırtışı temkinli bir hal aldı.

Hırladım, irkilmesine neden oldum ve tüm dişlerimi göstererek onun geniş sırtışına karşılık verdim. "Seni ilgilendirmez," dedim, sertliğim beni şaşırtmıştı. "Gelinimi rahat bırak. Onu rahatsız ediyorsun."

Ofladı, gücendi ve bana düşmanca bir bakış fırlattı. "Bu kadar alıngan olmana gerek yok," diye mırıldandı. "Sadece sohbet ediyordum." Cevap vermeyince, nefesinin altında mırıldanarak uzaklaştı. Her şeyi duyan Scarlett bana gülümseyerek elimi tuttu. "Teşekkür ederim. Onunla başa çıkabilirdim ama komşularınızı yabancılaştırmamaya çalışıyorum. Yeni bir başlangıç ve her şey."

Etrafımızdaki herkes birbirine karışmış, konuşup gülerken, bazıları sıcak şarap ve dans için ana meydana doğru yol alırken burun deliklerim alevlendi, öfke hala kanımda uğulduyordu.

Scarlett'e, "Gelecekte benim hesabıma konuşmaktan çekinme," dedim. "Birine defolup gitmesini söylemen gerekiyorsa, söyle gitsin. Eğer önemsedığım biriye, işleri yoluna koyar ve seni kızdırmamaları gerektiğini açıklarım. Ronan umurumda değil. O kendini becerebilir."

Gözleri büyüdü ve sonra güldü, gözlerinde gerçek bir neşe parlıyordu. "Vay canına, köpek ısırıkları! İçinde olduğunu bilmiyordum," dedi gülümseyerek. "Ve teşekkür ederim. Kendimi savunmak zorunda kalmamak güzel bir şey. Gerçi gerçekten bir şey yapmadı. Sadece nahoş biriydi."

"Bunu senin için mahvetti," diye mırıldandım, Yule delikanlısının yüzündeki alaycı ifadeyi hatırlayarak. "Peki... nasıl hissediyorsun? Başın hâlâ ağrıyor mu?"

Scarlett elimi okşadı ve başını salladı. "Ben gayet iyiyim. Peki, şimdi ne olacak?"

Bir lanet belirtisi görmeyince rahat bir nefes aldım. Bu konuda endişelenmek bile aptalcaydı, biliyordum, çünkü kutlamayı daha heyecanlı hale getirmek için eski bir masaldı, şüphesiz.

Annem Tatiana ile konuştuktan sonra bize döndü ve Scarlett'e geniş bir gülümseme verdi. "Ee? Nasıl buldunuz?"

Yokuş yukarı yürürken rahatça sohbet ettiler, kalabalık artık yolun ve kaldırımın her tarafına yayılmıştı. Ortam çok daha gevşemiş ve bağırmadan konuşulabilecek kadar sessizleşmişti. Mary'nin kardeşi Iggy, babasının omuzlarına binerken kendisinin binmemesinden yüksek sesle şikâyet edince, benim omuzlarıma binebilmesi için onu kucağıma aldım. Sevinçle ciyakladı ve çok geçmeden İvo'yla birlikte sokakta yarıştık, çocuklar çılgınca gülüyor ve savaşa giden atlarıymışız gibi davranıyorlardı.

Kalabalık ana meydana ulaştığımızda müzisyenler çoktan kürsüye çıkmış, dans eden kalabalık için hızlı Noel müzikleri çalıyorlardı. Scarlett ve annem için sıcak şarap aldım, Iggy'yi diğer çocuklarla oynayabilmesi için bıraktım. Güzel kardelenim bana ulaştığında, yüzü soğuktan ve heyecandan kızarmıştı, tüm endişelerim aklımdan uçup gitmişti,

Scarlett'e en sevdiğim dansları öğretmeyi ve ona bulabildiğim en iyi Noel atıştırmalıklarını ikram etmeyi planlamakla meşguldüm. Ne de olsa bu bizim ilk randevumuzdu. Özel olmasını istiyordum.

Bölüm 18

Scarlett

Kesinlikle çakırkeyiftim ve hayatımın en güzel anlarını yaşıyordum. Jack ile birkaç Yule dansı yaptım, adımları yeterince hızlı kavradım ve kendimi bilinçli hissetmeden eğlendim. Jack olağanüstü bir dansçı ve öğretmen olmasına rağmen şarabın da kesinlikle yardımı oldu. Zarafetle hareket ediyor, devasa gövdesine rağmen ayaklarının üzerinde çevik bir şekilde duruyor, beni ahşap dans pistinde döndürürken kuyruğu havayı kesiyordu.

İkimiz de bir molaya ihtiyaç duyduğumuzda, Tatiana ve Ivo ile sohbet etmek için durduk, çocukları kalabalığın içinde kaybolmuş, büyük bir arkadaş grubuyla koşuyorlardı. Sevimli ve kürklüydüler, hepsi de şüphelenmeyen yetişkinlerin kuyruklarına küçük şıngırdayan ziller bağlamaya çalışırken çılgınca kıkırdıyorlardı.

Jack bana daha fazla şarap ve atıştırılmalık almaya devam etti. O kadar sıcaktı ki dilimi yakan şekerli fındıkları yedim ama bu onları daha da güzelleştirdi. Bana bal damlayan çıtır çıtır kekler, beni çok ısıtan baharatlı bir çay, atkımı ve şapkamı çıkarmak zorunda kaldım ve elimi her hareket ettirdiğimde şıngırdayan küçük çanları olan güzel bir altın bilezik seti aldı.

Her şey o kadar keyifliydi ki şansıma inanmakta güçlük çektim. Hava karardığında, ana meydanın her yerinde güzel peri ışıkları yanıyor, meydanı pembe ve altın rengine boyuyordu. İnsanlar Jack'i selamladı ve o da beni herkesle tanıştırmaya devam etti, ne zaman biri bana karım dese kuyruğu kalçama doğru seğiriyordu. Bunu hiç yapmadı, beni sadece adımla tanıştırdı ama ben aldırmadım. Benimle gurur duyduğunu, beni göstermeye hevesli olduğunu hissediyordum ve bu beni içten içe parlatıyordu.

Hiç bu kadar mutlu ve rahat olmamıştım. Bir noktada, insan mutfağıyla çok ilgilenen Ivo ve Jack'in babasıyla keyifli bir sohbet bile yaptım. Doğru malzemeleri bulabilirsem cheesecake yapacağıma söz verdim. İkisi de daha önce peynirden yapılan bir kek duymamıştı ve ilgilerini çekti.

"Eğleniyor musun?" Jack gecenin ilerleyen saatlerinde, meydan gürültülü kahkahalar ve bağırışlarla dolduğunda bana sordu, tüm çocuklar artık gitmiş, aileleri tarafından evlerine geri götürülmüştü. Dans pistinden yeni çıkmıştık, ikimiz de kızarmıştık ve hızlı hızlı nefes alıyorduk.

"Bugün hayatımın en güzel günü," dedim içtenlikle.

Sarhoş olduğumu biliyordum, sıcak şarap beni soğuk bir içkiden daha hızlı sarhoş ediyordu ama Jack yanımda sabit duruyordu. Kolunu üzerimden çekmiyor, bana rahatça ulaşabilmek için eğiliyor ya da kuyruğunu bileğime doluyordu. Bu tür davranışlar normalde beni rahatsız ederdi, çünkü bunu büyüklük taslama olarak görürdüm, ama o bunu yaptığında gülümsemekten kendimi alamadım.

"Eve gidelim mi?" diye mırıldandı kulağıma, eli sırtımı okşuyordu. "Bugün bana nasıl köpek yavrusu dediğini hatırlıyor musun? Yalnız kaldığımızda tekrar edebilirsin."

Boğucu sesinden etkilenererek ona doğru hamle yaptım ve Jack'in eli kısa bir süreliğine kıcımlı okşamak için eğildi. Güldüm, umursamayacak kadar sarhoştum ve dengemi sağlamak için göğsündeki kürkü kavradım. "Köpek yavrusu mu? Gerçekten mi?" İçimden daha fazla kahkaha fişkirirken sordum. "Şey, biraz uyuyor. Çok tüylü ve sevimlisin."

"Mmm, çok sevimli olabilirim. Özellikle de sen bana güzel isimler taktığında," dedi iki elini bana dolayarak. "Peki, gidebilir miyiz? Hiçbir şeyi kaçırmayacağımıza söz veriyorum. Yarın başka bir parti var. Yule'nin son gününe kadar her gün."

"Her gün mü?" Nefes nefese kaldım, kanımı hızlandıran büyümlü ışıkları ve müziğiyle büyüleyici ana meydana bakabilmek için biraz uzaklaştım. "Vay canına. Şehriniz en iyisi."

Jack sırtarak parmaklarını yanağımda gezdirdi, gözleri sıcaklık ve arzuyla parlıyordu. Ben de sırtarak başımı salladım. "Hadi geri dönelim. Yavru köpek."

Sessizce inledi ve elimi tutarak beni hâlâ insanlarla dolu olan meydandan dışarı çıkardı. Birisi ona seslendi, coşkulu bir şekilde bağırarak iyi geceler diledi ve Jack sırtarak el salladı.

Sadece benim duyabileceğim şekilde, "Oh, iyi olacak," diye mırıldandı.

Kalabalığı geride bıraktık, sesler ve müzik azaldı. Kısa bir süre sonra etraftaki en yüksek sesler karın çıtırtısı ve uzaktaki bazı hayvanların ulumasıydı. "Bu da ne?" Merakla sordum, daha önce hiç böyle bir ses duymamıştım.

Jack kıkırdadı. "Dağ kedileri karda kapışıyor. Yılın bu zamanında garip ama belki de tatil neşesini hissediyorlardır."

Kıs kıs güldüm, vücudum çok hoş bir şekilde gevşemişti. İlk defa gardımı almak zorunda hissetmiyordum. Hiçbir erkek bana yanaşmayacak ve sikini yalatmaya çalışmayacaktı. Yaşım ilerledikçe ve ünüm yayıldıkça bu çok sık başıma gelmiyordu. Ama gençken çok oluyordu. Hava karardıktan sonra tek başıma dışarı çıkmaktan korkmama yetecek kadar. Başka şeylerden de korkuyordum. Düşük sosyal konumum nedeniyle insanların beni aşağılamasından ya da hırsızların beni soymaya çalışmasından.

İlk kez gece vakti bir yerde yürürken kendimi güvende hissediyordum ama yalnız değildim. Jack yanımdaydı ve yalnızken ona emir vermemden hoşlansa bile iri ve güçlüydü. Burada beni güvende tuttu.

Miyavlama sesleri daha da yükseldi ve Jack başını sallayarak güldü. "Birden fazla çift gibi görünüyor. Bunlar azgın dağ kedileri."

Kolunu bana dolayarak yürümemi biraz zorlaştırdı ama beni de sabit tuttu. Kışlık botlarıma rağmen bu halimle kaymaktan korkuyordum.

Eğimli sokaktan yavaşça aşağı indik. Ateşin yumuşak parıltısı sokağı kaplayan bazı pencereleri aydınlatıyordu, birkaç ev kapı ve pencere kenarlarında pembe ve sarı parıldayan peri ışıklarıyla süslenmişti. Müziğin sesini hâlâ belli belirsiz duyuyordum ve kendimi çok huzurlu hissediyordum.

Ta ki tam arkamızdan yüksek sesli, sefil bir çığlık gelene kadar.

Jack gerildi ve omzunun üzerinden baktı. Gördüğü şey onu şok etmiş olmalıydı, çünkü tökezledi, son anda kendini düzeltti ve küfretti. "Oh, lanet olsun."

"Ne?" diye sordum. Durup dönerek sordum.

Düzinelerce şok edici sarı göz karanlıkta bana göz kırptı. Gece gökyüzü kapalıydı ama kar o kadar parlaktı ki, arkamızda süzülen açık gri şekilleri seçebilecek kadar görebiliyordum. Çok büyük değillerdi; belki sıradan bir kediden biraz daha büyük olabiliyorlardı.

-Ama sayılarının çokluğu sinir bozucuydu.

"Neden bizi takip ediyorlar?" Jack'e yaklaşarak fısıldadım. İkimiz de durup yaratıkları izlerken parmakları koluma dolandı, ta ki içlerinden biri yüksek sesle bağırıp ikimizi de korkutana kadar.

"Hiçbir fikrim yok," dedi Jack, sesi sabitti. "Buz gibi fırtına, bir an için korktum. Ama bunlar sadece dağ kedileri. İnsanlara saldırmazlar. Belki de sadece... kokumuzu falan sevmişlerdir. Haydi."

Bizi geri çevirdi ve eskisinden daha hızlı bir şekilde eve doğru yürümeye devam ettik. Bir kedi daha miyavladı, sonra bir başkası, hepsi sürekli ses çıkarana kadar. Jack öfkeyle oflayarak durdu ve beni bıraktı. Hırçın hırıltılarla kedileri kovalayarak dağılmalarını sağladı ve sokakta tek bir kedi kalmadığında memnun bir sırıtişla bana döndü.

"İşte. Artık kimseyi uyandırmayacaklar."

Yüksek sesli, iğrenç miyavlamalar yeniden başladığında neredeyse eve varmıştık. Jack bir küfür savurarak döndü ve kedileri öfkeyle kovaladı ama bu sefer kediler oldukları yerde kaldılar. Ürperdim. Nedense doğrudan bana bakıyor gibiydiler, rahatsız edici sarı gözleri karanlıkta zehirli ışık noktaları gibiydi. Jack oflayarak kapıyı benim için açtı ve içeri adım attıktan sonra sıkıca kapattı.

Ön kapıya varmadan önce, bir düzine kedi çitin üzerinden atlamış, karanlıkta sinsice dolaşüyor ve o kadar yüksek sesle miyavlıyordu ki, sesin yankılandığına yemin edebilirdim.

"Hadi içeri girelim," dedi Jack sıkıca, şimdi endişeli görünüyor. "Belki artık kokumuzu alamadıklarında giderler."

Pek emin değildim ama başımı salladım ve hızla karanlık eve girdim. Soğukla hiçbir ilgisi olmayan bir ürpertiye üzerimden atamıyordum; kedilerin gözlerini dikmiş bana bakıyor gibiydiler. Sanki sırtımda görünmez bir işaret vardı ve beni takip etmeleri için seçmişlerdi.

Kapının diğer tarafından yüksek sesli bir çığlık gelince Jack başını salladı, çenesi sıkıldı. "İçeri girelim ve içecek sıcak bir şeyler alalım. Eminim birkaç dakika içinde gideceklerdir."

Bölüm 19

Jack

Kediler gitmedi. Çay için su kaynadığında, annemle babam, Soren ve Cris ile birlikte, kendilerini uyandıran korkunç gürültüyü kontrol etmek için yatak odalarından aşağı inmişlerdi. Scarlett ve annem için çay yaptım, sonra çaydanlığı tekrar ocağa koydum, bu sırada dışarıda bir dağ kedisi sürüsü korkunç bir şekilde miyavlamaya devam ediyordu. Yolda yürürken duyulduğunda çok eğlenceli olan bu ses, eve bu kadar yakın bir yerde bu kadar çok canlı tarafından aynı anda çıkarıldığında dayanılmaz bir hal alıyordu. Sanki binanın etrafını sarmışlar gibiydi. Gürültü her taraftan geliyordu. Çıldırıyordu. "Belki de biri garip bir odun yakmıştır?" diye sordu babam çenesindeki tüyleri çekiştirerek. "Belki de duman onları delirtiyordur?" Soren, ailenin oturma odasındaki kanepeye yayılmış, bacaklarını kolçağın üzerinden sarkıtarak alay etti. "Duman neden dağ kedilerini çeksin ki? Ayrıca, bir süre onları takip ettiler. Sorun duman değil." Scarlett yanımda oturmuş, sıcak kupasına bakıyor, kararsız ama kızgın görünüyordu. Hoş olmayan ya da tehdit edici herhangi bir durumda öfkenin onun varsayılan modu olabileceğini düşünmeye başlamıştım. Ailem sorunu tartışırken, annem Ruslan ve Ivo'nun çocuklarını uyandıran kediler için endişelenirken, Scarlett sessiz kaldı ve dikkatle dinledi. Sonunda, kimse kedilerin tuhaf davranışlarının olası nedenleri hakkında daha fazla fikir sahibi olmayınca yutkundü ve sordu: "Yani burada yaygın olan bir şey değil mi? Büyü gibi bir şey mi?" Babam kaşlarını çatı ve başını salladı. "Buralarda büyü var ve en çok da Yule'de etkili oluyor. Bazı insanlar büyü yapıyor, şans tılsımları yapıyor, bazen de küçük büyüler ve lanetler yapıyor. Ama kedileri delirten bir büyü hiç duymadım." "Lanetler," dedi annem, gözleri irileşerek. "Ya biri seni lanetlediyse? Ya işbirlikçi, bağnaz, yaşlı bir çizme insan bir karın olmasından hoşlanmazsa?" Scarlett'e döndü ve nazikçe gülümsedi. "Buralarda insanlar önyargılı değiller canım. Ama her yerde olduğu gibi burada da bazı kötü tohumlar var." Scarlett başını salladı ve anneme belli belirsiz bir gülümseme verdi. Miyavlamalar bir an bile kesilmedi ve başım bu nahoş ses yüzünden zonkluyordu. Gürültüye rağmen düşünmeye çalışarak annemin sözlerine kilitlendim. "Haklısın," dedim yavaşça, Yule Lads Geçit Töreni'ni düşünerek. "Bu bir lanet. Ama kasabadan biri tarafından yapılmadı." Herkes bana dönünce, Scarlett'in kalçasını sıkarak acımasızca gülümsedim. "Yule delikanlıları hakkındaki efsaneyi herkes bilir, değil mi? Onlara kaşlarını çatarsan seni lanetleyeceklerini?" Babam alay etti, kocakarı masalları hakkında mırıldandı, bunun üzerine annem dirseğiyle ona sert bir yumruk attı. "Bu bir efsane değil. Bunu gerçekten yapıyorlar. Biz kızken arkadaşımıza da yapmışlardı. Sonra da beşinci kuzenim Magnar'a. Zavallı çocuk bir vadiye düştü ve lanet yüzünden öldü." Herkes kıpırdamadan durdu, ani gerginlikte miyavlama sesleri korkunç derecede yükseldi. "O... bir lanet yüzünden mi öldü?" Scarlett dikkatle konuştu, sesi sakindi ama bacağına zıplatmamaya çalışırken kalçası seğiriyordu. Annem yüzünü buruşturarak başını salladı ve yüksek sesle nefes aldı. "Onu kötü şansla lanetlediler. Zavallı çocuk sürekli düz zeminde kayıyor, düşen buz sarkıtları yüzünden sıkışıp kalıyordu. Evde kaldığında giysileri alev alıyor ya da yemekten boğuluyordu. Çok kötüydü." "O zaman kanlı bir vadinin yakınında ne işi vardı?" Cris sordu, bu hikâyeye benim için olduğu gibi onun için de yeni bir haberdirdi. Annem iç çekerek bana tedirgin bir bakış attı. "Kendisini öldürmeden önce laneti kaldırmaya çalıştı. Ama yolda öldü." "Yani bunu düzeltmenin bir yolu var mı?" Merakla sordum. "Neymiş o?" Annem başını salladı ve endişeli gözlerle Scarlett'e baktı. "Dağın yukarısında küçük bir göl var. Küçük bir kızken oraya birkaç kez gitmişim, ama bir süre sonra oraya gitmeyi bıraktık. Yule delikanlılarının bölgesinin hemen sınırında ve büyülü olduğu söyleniyor. Suyu asla donmaz ve lanetleri temizler." Scarlett sabırsızlıkla kıpırdanırken, bacağı elimin altında zıplamaya başlarken ben bunu sindiriyordum. Sesi öfkeyle karışık olsa da sakin olmaya çalışarak, "Şunu açıklığa kavuşturalım," dedi. Duruma rağmen kısa bir süre gülümsedim. Öfkesi hoşuma gitmişti. "O güzel elflerden biri, yüz ifademi beğenmediği için bana küfretmeye hakkı olduğuna mı karar verdi? Buna nasıl izin verilir?" "Şey, herkes geldiğinde gülümsemeyi bilir, bu yüzden nadiren sorun olur," dedi Ma omuz silkerek. "Ve bunu yasaklayabilecek kimse de yok, gerçekten. Onları burada ağırlamaktan vazgeçebiliriz ama bu bir gelenek. Kasabadaki insanların da bu duruma hoş bakacağını sanmıyorum."

kimse onu ortadan kaldırmaya çalışmadı."

Scarlett oflayıp pufladı ve bana döndü, gözleri keskin bir şekilde parlıyordu. "Neden bana gülümseme olayından bahsetmedin?" diye sordu. Ailem orada olmasaydı gerçekten seksi olurdu ve korkunç miyavlamalar havayı bozmazdı.

"Bunun sadece bir hikâye olduğunu sanıyordum," dedim bakışları altında kıvrınarak.

"Sana söylemiştim," dedi annem, ama suçlamadan. Sadece bir gerçeği ifade etti. "Yüzünden gülümsemeyi eksik etmemeni söylemiştim."

Scarlett kaşlarını çattı ve derin bir nefes aldı, omuzları yavaş yavaş gevşedi. İçi içini yiyordu ama annesine kibarca hitap etmek için çaba harcadı. "Söyledin. Ama bunun sadece kutlamanın tadını çıkarmamı istediğin anlamına geldiğini sanmıştım."

Annem başını salladı, gözleri farkına vararak irileşti. "Oh, hayır. Kendini korumanı hatırlatmak için söylediğimiz bir şey bu canım. Gülümsemek kötü ruhları ve kötü şansını uzaklaştırır. Senin için farklı bir anlamı olabileceğini düşünemedim, bu benim düşüncesizliğimdi. Gelecekte bazı şeyleri daha iyi açıklayacağım."

Scarlett hafifçe yere yığıldı, zıplayan bacağı nihayet elimin altında sakinleşti. "Sorun yok. Ben... Ben uzun zamandır burada değilim. Zamanla her şeyi öğreneceğime eminim." Hafifçe homurdandı ama hiç eğlenmedi. "Sonum kuzenin gibi bir vadide bitmezse tabii." Annemin nefesi kesildi ve sonra ağzı geniş bir sırıtışla gerildi, ama gözleri endişeliydi. Scarlett'e, "Çabuk gülümse," dedim, çünkü belli ki eski halk hikayelerinde doğruluk payı vardı.

Scarlett tartışmak için ağzını açtı ama sonra içini çekti ve bana hayatımda gördüğüm en sahte, en öfkeli gülümsemeyi verdi. Bunun yeterli olduğunu umuyordum.

"Biz böyle şeyler söylemeyiz canım," diye onu nazikçe azarladı annesi. "Kötü şansa davetiye çıkarır. Vay, vay, bütün bunları sana öğretmeyi gerçekten düşünmeliydim. Bunun yerine sadece dedikodu yaptım ve sana aptalca hikayeler anlattım."

"Sorun değil. Hikayelerin hoşuma gidiyor," dedi Scarlett ve bu kez küçük gülümsemesi gerçektir. "Yani... bir göle gidip dalmam gerekiyor, değil mi? Kediler de dırdır etmeyi kesecekler, öyle mi?"

İçimi fiziksel bir acı kadar şiddetli bir korku kapladı. Birdenbire Scarlett'i kaybetmekten korkmaya başladım. Aklımdan bir görüntü geçti; güzel kardelenim buzda kayıyor ve bir vadiye düşüyordu, narin vücudu aşağıda, karların içinde yere yığılıyordu, altın sarısı saçları beyazın üzerine dağılmıştı, görmeyen mavi gözleri gökyüzüne bakıyordu.

"Hayır," dedim, o kadar güçlü bir şekilde, herkes sarsıldı. "Evde kalacaksınız. Lanet sadece Yule'nin sonuna kadar sürecek. Değil mi anne?" Başını salladığında rahat bir nefes aldım. Gözlerini kısarak bana bakan Scarlett'e, "Sadece on üç gün," dedim. "Bir yere gitmene gerek yok."

Bana inanmaz bir bakış attı ve küçümseyerek homurdandı. "On üç gün boyunca *bunu* dinlediğini hayal edebiliyor musun?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Gürültü yüzünden uyuyamadığını? Kim bilir lanet ne yapar diye evden çıkmaya korkmak - ya kediler saldırırsa? Benim yüzümden hepinizin acı çekmesine izin vermeyeceğim. Ben gidiyorum."

Babam bana anlamlı bir bakış attı ve ben aniden huzursuzlanarak iç çektim. Scarlett haklıydı, ama soğuk dehşet içimi kavradı ve düşünmeden konuşmama neden oldu.

"Hayır, değilsin. Bu son sözüm." Sesimde belli belirsiz bir titreme vardı ama ciddiydim. Onu riske atmayacaktım. Scarlett tartışmak için ağzını açtığı zaman başımı salladım. "Hayır. Bunu duymak istemiyorum. O dağa çıkmama izin vermeyeceğim. Tartışma bitmiştir."

Yüzü öfkeyle karardı ama o bir şey yapamadan Cris konuştu. "Onları vurmalyız," dedi heyecanla. "Balkondan onları teker teker avlayabilirim. Sapanımda iyiyimdir."

"Buz gibi fırtına," dedi anne, en küçük oğluna sert bir bakış fırlatmadan önce yüzünü ellerinin arasına saklayarak. "Masum hayvanları öldürmeyeceğiz, Cris. Ole Frost adına ne düşünüyorsun?"

Omuz silkti, kadının azarlayan bakışları altında suçlulukla kıpırdandı. "Şey, bu sadece bir seçenektir. Kışın ortasında dağa çıkmaktan iyidir. Baldızımın bir uçuşuma düşmesini istemem."

"Gülümseyin!" Anne homurdandı ve bir an için odadaki herkes rahatsız ve sahte görünerek genişçe sırıttı. Soren ellerini kulaklarına bastırarak, "Ole Frost'un taşakları, bu ses korkunç," dedi.

Annem kaba bir dil kullandığı için onu azarlamayıp sadece yenilgiyle başını salladığında, durumun kötü olduğunu anladım. Belki de Scarlett haklıydı ve lanetin kendiliğinden sona ermesini beklemek bir seçenek değildi. Belki de sürekli miyavlamaktan hepimiz delirecektik. Ne yapacağımı bilemiyordum.

"O zaman hepimiz kulaklarımıza pamuk tıkayalım ve uyumaya çalışalım," dedi annem yorgun bir şekilde ayağa kalkarak. "Yarın yeni bir gün. Bir şeyler düşünüyoruz. Kim bilir, belki yorulduklarında dururlar."

Bundan kuşkulandım ama ben de ayağa kalktım ve Scarlett'e ayağa kalkmasına yardım etmesi için elimi uzattım. Öfkeyle ofladı ve tek kelime etmeden yanımdan geçerek kendi başına ayağa fırladı. "İyi geceler," dedi sıkıca ve kimse cevap bile vermeden aceleyle odadan çıktı.

Takip etmek için yoluma devam ettiğimde, babam omzumu kavradı. "Bir kelime, oğlum."

Endişeden zaten gergin olan mideme ağır bir korku topu düştü. Ne olacağını biliyordum ama herkes giderken ben de itaatkâr bir şekilde bekledim.

"Oğlum, inisiyatif aldığın için seni takdir etmek istiyorum," dedi babam bana ciddi bir şekilde bakarak. "Karı için doğru kararı verdin ve o aynı fikirde olmasa bile kararlı olman önemli. Yine de ikiniz de sakinleştiğinizde onunla daha nazik

konusmayı deneyebilirsiniz. Kolay kolay emir alacak bir tipe benzemiyor."
Yüzümü buruşturdum çünkü bu yılın en hafif ifadesiydi. Scarlett'in ne yapacağını düşündükçe zaten içim titliyordu.

yalnız kaldığımız anda serbest bırakacaktım. Aynı zamanda omurgamda bir tedirginlik oluştu. Çünkü gerçekten doğru kararı vermiş miydim? Ya yanılıyorsam? Nasıl bilebilirdim ki?

Şüphe ve belirsizlik büyüdü, beni korkuyla doldurdu. Bu karardan sorumlu olmak istemiyordum. Yanılma riskini kaldıramazdım ve bunun beni korkunç bir koca yapacağını biliyordum.

"Teşekkür ederim baba," dedim, başım şiddetli bir acıyla çarpıyordu. "İyi geceler oğlum. Umarım biraz uyuyabilirsin."

Başım zonklarken dişlerimi sıkarak yukarı çıktım. Gözümü kırpmadan uyuyamayacağımı zaten biliyordum.

Bölüm 20

Scarlett

"Buna hakkın yoktu!" Jack yatak odasına adımını atar atmaz ona doğru dönerek tısladım. "Ben çocuk değilim. Beni bu şekilde susturamazsın!"

"Bu bir kocanın ayrıcalığıdır," dedi, ancak sözleri tereddütlü ve kararsızdı.

Kollarımı göğsümde kavuşturarak ona sert bir bakış attım. "Bu ayrıcalığını alıp kışına sokabilirsin."

Jack'in kuyruğu seğirdi, gözleri bir an için parladı ve yatağa sertçe oturup başını salladı. Ayağımı yere vurarak onu izledim, dilimin ucunda uzun bir laf kalabalığı vardı. Onu serbest bırakmak ve Jack'e bana bir çocukmuşum gibi emirler yağdırması, onunla konuşmama ve tartışmama bile izin vermemesi hakkında ne düşündüğümü keskin kelimelerle söylemek istedim. Bu beni kızdırdı, sinirlendirdi ama en kötüsü canımı acıttı.

Bu babamın her zaman yaptığı şeydi. Konuşmama asla izin vermezdi ve ben Jack'in farklı olduğunu düşünürdüm.

Ve yine de, tam olarak aynı şeyi yaptı. Tam olarak değil. Jack'in beni susturma şekli çok daha kibardı, ama yine de derin yaralar açtı.

Bu yüzden ona saldırmak istedim ama bir şey beni engelledi. Şimdiden tamamen yenilmiş görünüyordu, babamın eskiden yaptığı gibi hiç de değişken ve alaycı değildi ve bu beni duraksattı. İnsanlarla dövüşmek bana zevk vermiyordu, kendimi bu şekilde savunuyor ve koruyordum. Ve Jack bana saldırmadı. Orada öylece oturdu, perişan görünüyordu ve nasıl tepki vereceğimi bilemiyordum.

Tanıdığım herhangi bir erkeğe Jack'e söylediklerimi söylesem bana hakaret ederdi.

Şaşkına dönmüştüm.

"Özür dilerim," dedi sonunda başını kaldırmadan. "Sana bir şey olmasından korkuyorum. Kışın dağa çıkmak zordur. Tehlikeli olabilir. Ve sen..." Kuyruğu tedirginlikle seğirirken gözleri bir bana bir başka yere kaydı. "Sen insansın."

Bir an için gözlerimi kapattım ve sabır için dua ettim. Bir yanım Jack'i yatağa yatırıp yastıkla dövmek istiyordu. Daha az mantıklı olan başka bir yanım ise başını okşamak ve ona her şeyin yoluna gireceğini söylemek istiyordu ki bu çok saçmaydı. Bana davranış şekli yanlıştı. Bunu ödüllendiremezdim.

"Bunu önce sen söyleyemez miydin?" Sıkıca sordum. "Ben aptal değilim. Beni ikna edebilirsin ve ben de dinlerim. Ama sen bunun yerine beni susturmayı seçtin. *Tartışma bitmiştir.*" Alaycı bir homurtuyla önceki sözlerini tekrarladım.

Ben onun üzerinde durup ayaklarımın üzerinde zıplarken o ellerini oynatıyordu. Dışarıdan gelen sesler sinirlerimi bozuyor, beni her geçen saniye daha da öfkeliyordu ve öfkemi dizginleyen tek şey Jack'in ıssız duruşuydu.

"Bir kocanın yapması gereken bu değil mi?" diye sordu sessizce, ellerine bakarak. "Zor bir durumda herkes adına karar vermek? İyi bir kocanın sorumluluk yükünü üstlenmesi gerekmez mi?"

Başını kaldırıp baktığında gözleri öylesine ıstırap doluydu ki kendimi tutamadım. Yanına oturdum ve elimi kalçasına koydum. İçimdeki ham yara hâlâ acıyla zonklasa da tüm öfkem geçmişti.

"Bilemem," dedim basitçe. "Sahip olduğum tek rol model babamdı ve o da boktan bir koca ve ebeveyni. İnanın bana, onun gibi olmak istemezsiniz."

Jack kaşlarını çattı ve elini benimkinin üzerine koydu. "Neden? Nasıl biriydi?"

Başımı salladım, kedi sesleri beynimi kemiriyor ve düşünmemi zorlaştırıyordu. Babamı düşününce tüylerim diken diken oldu ve kelimeleri zorlukla çıkardım. "Bana çenemi kapatmamı çok söylerdi. Aslında onunla her anlaşmazlığa düştüğümde, ki bu sık sık olurdu. Bu yüzden. Onun gibi olma."

Jack'in keskin nefes alışı ona bakmamı sağladı. Yüzünde dehşete düşmüş bir ifade vardı, gözlerini kocaman açmış bana bakarken kuyruğu çılgınca sallanıyordu. "Özür dilerim," dedi. "Ben... ben senin konuşmanı engellemeye çalışmamalıydım. Sadece doğru olanı yapmaya çalışıyordum, karar vermeye. Ama doğru seçeneğin ne olduğunu bile bilmiyorum. Utanç verici ama... Senin adına karar vermek istemiyorum."

Onun endişeli ve samimi yüzünü izlerken, babamın hayaleti yavaşça dağıldı ve bedenim rahatlayarak ısındı. Jack onun gibi değildi o zaman. Tabii ki benzemiyordu.

"Neden utanç verici olsun ki?" Homurdandım. "Ben bir yetişkinim. Kendi kararlarımı kendim verebileceğime eminim."

"Bunu yapmak zorunda olmamalısın," diye mırıldandı Jack. "Karar vermek bir yükür. Sonucun sorumluluğunu taşımaları ve kararınız yanlışsa sonuçlarına katlanmalısınız."

Şaşkınlıkla ona baktım, ta ki ağızım açık kalana kadar. "Ooooooh. Demek bu yüzden sana patronluk taslamamdan hoşlanıyorsun. Sorumluluk sahibi olmaktan nefret ediyorsun."

"Herkes öyle değil mi?" Jack tek omzuyla omuz silkerek mırıldandı.

Tanrım, buna gerçekten inanıyordu. Çenesinin altını kaşımak için uzandığımda ağzım geniş bir sırtıyla gerildi. Sarsıldı, şaşkınlıkla kaşlarını çattı ve ben de içimden güldüm. "Benim tatlı, sevimli tüy yumağım," dedim ateş saçan gözlerinin içine bakarak. "Ne kadar yanıldığın hakkında hiçbir fikrin yok."

Yumuşakça hırladı, gözleri kısıldı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" İki elimle yüzüne uzanabilmek için yanına diz çöktüm ve parmaklarımı çenesindeki tüylere gömdüm. Yüz ifadesi yumuşayana, göğsünde sessiz, isteksiz bir mırıltı yükselene kadar kaşıdım.

"Çünkü insanlara ne yapmaları gerektiğini söylemeyi seviyorum," dedim usulca, dokunuşumun altında erirken gözlerinin içine bakarak. "Çoğu zaman da haklıyım ve yanıldığımda da düzeltmek için hiç vakit kaybetmem. Bunun bir yük olduğunu hiç sanmıyorum. Aslında, sorumluluk sahibi olmayı tercih ederim çünkü diğer insanlara doğru seçimleri yapmaları konusunda güvenmiyorum. Alınmayın."

Gözleri zevkle karardı ve aniden kuyruğu belime dolandı ve Jack yatağa geri düşerek beni kendine çekti. Üzerine eğildim, hâlâ çenesinin altını kaşıyordum.

"Gerçi az önce dağa tırmanmaya hazırdın," dedi, ama çok daha rahattı ve şakacı bir şekilde söyledi. "Doğru seçimler yapma konusunda bu kadar iyi olduğuna emin misin?"

"Tüm gerçekleri öğrendikten sonra," dedim, küstahlaştığı için ceza olarak kürkünü biraz çekiştirdim. Bağırdı ama gözleri istekle parladı. "Bu yolculuğu güvenli hale getirmenin en iyi yollarını nazikçe açıklarsan, doğru kararı verebilirim. Belki de gitmememiz gerektiğine karar veririm."

Jack bana bakarken omuz silktim, kulaklarının arkasını kaşıdığımda ağzı bir solukta açıldı. "Ben... Bunu yapabiliriz. Bilmek istediğin her şeyi sana anlatacağım."

"Daha kolay, değil mi?" Mırıldandım, yüzümü boynunun kıvrımındaki yumuşak tüylere gömebilmek için daha yakına eğildim. "Tek yapman gereken sorularıma cevap vermekten mi?"

"Evet," diye nefes aldı, mırıltısı giderek yükseliyordu. "Ama eğer... Eğer verimli bir konuşma yapmak istiyorsan, beni tırmalamayı bırakmalısın. Bu çok dikkat dağıtıcı."

"Olamaz," dedim sırtarak, tırnaklarımı göğsünde gezdirerek meme uçlarını aradım. Birini bulduğumda hafifçe çimdikledim ve Jack'in gözleri fal taşı gibi açılırken seğirmesine neden oldum. "Yarın konuşuruz. Zaten uyuyamayacağımıza göre, başka bir fikrim var."

Göğsü ellerimin altında hızla inip kalkıyor, gözbebekleri genişliyordu ve çok geçmeden bacaklarının arasındaki kürklü kılıfın kalınlaştığını gördüm. "Ne fikri?" diye sordu nefes nefese, yanağını okşarken beni gülümsetti.

"Birileri çok ama çok kötü davranmış," diye fısıldadım kulağına, keskin nefes alışına gülümseyerek. "Beni çok kızdırdın, tüy yumağı. Ve bence kıcına sert bir şaplak yemeyi hak ediyorsun."

Tepkisini izlemek için geri çekildim. Bana raket olayından bahsetmişti ve onu kullanmam için çok istekli görünüyordu ama bu dündü. O zamandan beri çok şey olmuştu.

Jack kısık sesle inleyip başını salladığında memnun bir iç geçirdim. Birden heyecanlandım. Öfkemi onun hoşuna gidecek, ikimizi de tatmin edecek bir şeye yönlendirebileceğim gerçeği beni heveslendirdi.

"Evet, lütfen," dedi yalvaran gözlerle bana bakarak. "Cezalandır beni. Bunu hak ediyorum."

"Biliyorsun," dedim yanağını hafifçe okşayarak. "Sana bir daha benimle böyle konuşmamayı öğretmeliyim canavar çocuk." "Yapmayacağım," dedi hemen, elleri bükülmüştü. "İyi olacağım, söz veriyorum."

"Sana inanıyorum," dedim kolayca, içim sürekli miyavlamamanın bile bastıramadığı bir zevkle gümbürdüyordu. "Ama dersin kalıcı olduğundan emin olmalıyız. Bana oyuncaklarını nerede sakladığını göster."

Jack aceleyle yataktan çıktı, itaat etme hevesiyle hızla hareket ediyordu. Onu gardıroba kadar takip ettim, içeriye uzanıp bir şeyi tıklatmasını izledim. Arka duvarın bir kısmı küçük bir kapı gibi açıldı.

"Gizli bir bölme mi?" Etkilendiğimi söyledim. "Vay canına, bu inanılmaz. Sen mi yaptın?"

"Evet," diye başını salladı Jack, kuyruğu seğiriyordu. "Bu şeyleri ortalıkta bırakmak istemedim."

Orada başka neler olduğunu merak ediyordum, ama geniş düz kenarlı ve sapı deri kayışlarla sıkıca sarılmış güzel, iri bir tahta raket çıkardığında, diğer oyuncaklarını umursamayı bıraktım.

Önce sapını bana uzattı ve göğsüm o kadar sıcak bir sevgiyle kabardı ki neredeyse beni boğacaktı. Gözlerinde mutlak bir güven vardı ve boğazı endişeyle sallansa da ne kadar heyecanlı olduğunu görebiliyordum.

"Bana dersimi ver," dedi alçak, boğuk bir sesle ve sırtımda sıcak karıncalanmalar yarattı.

Ama küreği elime aldığımda elleri ve dizleri üzerine çöküp bana arka tarafını gösterdiğinde başımı salladım.

"Bekle. Önce bunu konuşmalıyız."

Bölüm 21

Jack

Omzumun üzerinden ona baktım. Elindeki küreği tartıyor, endişeli bir kaş çatmayla alt dudağını çiğniyordu. Anlamıştım. Beni incitmek istemiyordu ama buna o kadar ihtiyacım vardı ki. Onun merhametine kalmanın huzurunu istiyordum. Bu olmadan çok uzun zaman geçirmiştım ama geçmişte bile bu beni hiç tatmin etmemişti. Birlikte olduğum çoğu kadın beni sadece isteksizlikle şımartmıştı.

Belki Scarlett de bunu başaramayacaktı, ya da belki onun için çok erkendi. Ama bunu yapabileceğini umuyordum. Onun ve benim iyiliğim için.

"Kürküm darbeleri yumuşatır," dedim sakince, ona dönerek. "Ayrıca, sen insansın. Beni gerçekten incitecek kadar güçlü değilsin. Ve eğer hoşuma gitmeyen bir şey yaparsan, 'balık' derim, tamam mı? Eğer o kelimeyi söylersem, bunun çok fazla olduğunu anlayacaksın ve duracaksın."

Başını yana eğip beni değerlendirirken gözleri parlıyordu. Altın rengi saçlarında oynayan ateş ışığı içimin arzusuyla dolmasına neden oluyordu. Tanrım, çok güzeldi. İnce ama güçlü parmaklarının raketin üzerinde sıkışması, sikimin hevesle dışarı kaymasına neden oldu. Dışarıdaki sürekli uğultu bile beni bu muhteşem manzaradan uzaklaştıramadı.

"O zaman sana sertçe vurmamı mı istiyorsun?" diye sordu. Sesinde yargılama yoktu, sadece merak vardı ve içimdeki sıkı düğüm gevşedi. Beni yargılamasından ne kadar korktuğumu fark etmemiştim bile. "Ve sen "balık" diyene kadar istediğimi yapabilir miyim?"

İçimde bir huzursuzluk kıpırdandı ve ürperdim. "Şey, evet, ama... Yani, mantık çerçevesinde."

Bana yavaş, aç bir gülümseme verdi ve yaklaşıp raketini omurgamdan kuyruğumun dibine kadar yavaşça takip ederken karnım dibe vurdu. "Merak etme Jack. Seninle ilgileneceğim," dedi yumuşak bir sesle ve beni titretti.

Buzlu fırtınalar. İşte o. Gerçekten o.

Raketini açık avucuna vurarak yavaşça etrafımda dolaştı. Çıplak ayağını enseme koyup başımı eğmeye zorlayana kadar sinsi hareketlerini takip ettim. "Sadece yere bakmana izin var."

Bir iniltiyi bastırdım, kaygan sikim havada sallanıyordu. Ren geyiğinin kıcı, oluyordu.

Bu kez, Scarlett etrafımda dolaşıp bacağının yan tarafını kürküne sürüttüğünde, sertçe yere baktım. Onun ne yaptığını görememek sinirlerimin alevlenmesine ve bütün duyularımın keskinleşmesine neden oldu. Eteklerinin nazıkçe sallanışını, küreğin eline vuruşunu dinledim ve dikkatim keskinleştiğinde miyavlamalar bile uzaklaştı.

Onun lezzetli ve tahrik edici kokusunu içime çektiğimde, inlememi tutamadım. O da bundan hoşlanmıştı.

Küreği bırakıp kuyruğumu yakalayarak dibinden kavradığında irkildim. Sıkı yumruğu kuyruğumun uzunluğundan ucuna doğru kaydı. Kuyruğumun çoğu hassas değildi ama onu tutma şekli, doğal, içgüdüsel hareketini sınırlaması kanımın daha hızlı akmasına neden oldu.

"Ne kadar da sinirlisin," diye mırıldandı, endişeyle sallanmaya çalışan kuyruğumu okşayarak. "Sen de gergin misin, Jack?" "Evet," dedim hemen, sesim kısılmıştı.

"Mmm. Seni bu kadar geren ne? Sana gerçekten zarar vermeyeceğimi biliyorsun."

Yutkundum, kuyruğum yana doğru kaymaya çalıştığında ve Scarlett onu daha sert kavradığında irkildim. Her nasılsa, duyularımı dışı vurmaktan mahrum kaldığım için, her şeyi daha keskin bir şekilde hissediyordum. "Biliyorum. Ama ne zaman saldıracağını bilmiyorum. Beklenti beni sinirlendiriyor."

"Öyle mi? Biraz daha acı çekmene izin vereceğim. Ne de olsa çok kötüydün."

Parmaklarını kuyruğumun dibine kadar götürdü ve kıcımın hemen üzerinde, belimle birleştiği yeri okşadı. Alt tarafın ne kadar hassas olduğunu keşfetmemesini umarak bir seğirmeyi bastırmak için mücadele ettim ama başaramadım. Parmakları durdu ve sonra parmak uçları kuyruğumun altına inip kıcımın çatlağının hemen üstündeki deri parçasına dokunana kadar tüm bölgeyi nazıkçe okşadı.

"Ah!" diye bağırdım, eline doğru eğildim, taşaklarım bu his yüzünden karıncalanıyordu. "Burada mı?" Scarlett kendini beğenmiş bir sesle konuştu. "Ne oldu, yavrum? Gıdıklıyor mu?"

Parmaklarını tekrar o noktanın üzerinde gezdirdi ve ben onun dokunuşuyla sarsıldım, sikim yere precum damlattı.

"Gıdıklamak değil," diye ısırıldım. "Sadece hassas."

"İyi hissettiriyor mu?" diye sordu ve o okşadıkça ben inledim, kalçalarım çaresizce esnedi, göt deliğim sıkıştı. Bu yeterli değildi ve sikimin bu kadar sert olmasına rağmen uyarılmaması ağrıma neden oluyordu.

"Lütfen," diye yalvardım ona, kıvranıyordum ama emrettiği gibi gözlerimi yerde tutmak için elimden geleni

yapıyordum. "Lütfen, dokun bana." "Sana dokunuyorum," dedi kısık bir kahkaha atarak. "Yoksa başka bir yerine dokunmamı mı istiyorsun?"
"Evet!" Isırdım. "Lütfen, sikime dokun."

Aletime hafif bir tokat attığında, neredeyse oracıkta boşalıyordum. İçim sıkıştı ve orgazmı bir iniltiyle geri çektim, zaten iyi hissettirmeyeceğini biliyordum. Bana doğru düzgün dokunmadığı sürece olmazdı.

"Öyle değil," diye boğuk bir ses çıkardım. "Lütfen, kuyruğuma dokunmayı kes!"

Nefes nefese kaldı ve elini geri çekti, bir an için rahatladığımı hissettim ama sonra hayal kırıklığına uğradım. Omzumun üzerinden ona baktım, nefes nefese ama ne istediğimi anlamasını sağlamak için çaresizce. "Balık mı dedim ben?" diye sordum.

Scarlett başını sallamadan önce kaşlarını çatı, kararsız görünüyordu. "Durmamı sen istedin."

"Evet. Ama bu durman gerektiği anlamına gelmiyor. Ben... Beni yalvartmanı ve sonra ben... Nefret ediyordum gibi görünse bile durmamamı istiyorum. "Balık" demediğim sürece. Sadece o zaman dur."

Dudakları hayretle aralandı ve sonra sırtarak küreğe uzandı, eli tekrar kuyruğumun dibine gitti. "Sana yere bakmanı söylemiştim," dedi, yüzünü sert bir ifadeye büründürerek ve ben de anında itaat ettim.

"Yani sana hiç merhamet göstermememi mi istiyorsun?" dedi taşaklarımın zonklamasına neden olan alçak, baştan çıkarıcı bir sesle. "Sana acı çektirirken ayaklarımın dibinde kıvranmak ve yalvarmak mı istiyorsun?"

Kuyruğumun altını okşamaya devam ederken "Evet," diye neredeyse hıçkırıyordum. Benim horoz sürekli bir akış içinde damladı. "Peki o zaman. Üzgün olduğunu söyle."

Ben tepki vermeden kürekle kıcıma sertçe vurdu. Vücudum sarsıldı, nefesim kesildi. Acı fena değildi ama beklenmedik darbe beni şok etti ve bir şey söylemem gerektiğini bilerek titredim. "Ah, ben..."

"Çok yavaş," dedi tatlı bir sesle ve raketin tekrar uçmasına izin verdi. Dişlerimi sıktım, kuyruğum çılgınca sallanıyordu, ta ki onu yakalayıp ayağıyla yere sabitleyene kadar. Kuyruğum kurtulmaya çalışarak sarsıldı ve o da biraz daha sert bastı. İnledim.

"Jack, bu hayal kırıklığı yarattı. Beni memnun etmek istediğini sanıyordum," dedi ve raketini kuyruğumun dibine sürttü.

Çaresizce sarsıldı, vücudum rahatsızlıktan ve boşalma ihtiyacından ısındı. Sikim o kadar sertleşmişti ki neredeyse uyuşmuş gibi hissediyordum ama acımı hafifletecek kadar uyuşmamıştı.

"Evet," dedim, sesim o kadar titriyordu ki şaşırdım. Sesim hiç böyle çıkmış mıydı? Bana ne yapıyordu? "Seni memnun etmek istiyorum. Bana ne yapmam gerektiğini söyle. Her şeyi yaparım."

"Sadece basit bir özür dilemek istemiştin," dedi ve beni tekrar tokatladı. Bağırdım. "Ama bu basit görevi başaramadın." "Özür dilerim," demek için acele ettim, kürek bana tekrar vurduğunda son hecede boğuldum.

"Daha iyi," dedi ayağını kuyruğumun üzerinde yavaşça yuvarlayarak. "Şimdi, kıcına her şaplak attığımda bunu söylemeni istiyorum. Bunu yapabilir misin, tüy yumağı? Eğer yapabilirsen, seni affedeceğim."

"Evet," dedim, tüm vücudum beklentiyle titreşirken gerildim.

O anda Scarlett küreği duyulabilir bir gümbürtüyle bıraktı ve kuyruğumun alt tarafına tekrar saldırdı.

"F-f-fuck," diye boğuldum, aletim onun dokunuşuyla çaresizce zonkluyordu. "Lütfen! Ole Frost ve tüm tanrılar, lütfen... Buna dayanamıyorum."

Bu sefer durmadı ve ben kıvranmaya başladım, kollarım o kadar titriyordu ki pes edeceklerinden korktum. Hayalarım şişmiş ve yumuşamıştı, göt deliğim hiç yoktan sıkılıyordu ve Scarlett parmaklarını nazik bir keşifle çatlağımdan aşağı doğru kaydırduğunda, neredeyse derimden fırlayacaktım.

"Odaklanmalısın, yavrum," dedi tatlı bir sesle, ben sürekli inleyene, kuyruğum ayağının altında kıvranana kadar bir saniye bile durmadı. "Başarısız olursan seni affetmeyeceğim."

"Özür dilerim," diye nefes nefese kaldım ve o da sayıklama işkencesini durdurup kalçamı nazikçe okşadı. "Çok iyi, yavrum. Bakalım kaç tanesine dayanabileceksin."

Bir an sonra raket sırtıma indi. Boğuk bir çığlık attım ve kendimi özür dilemeye zorladım. Bunu yapar yapmaz, beni tekrar tokatladı. Ve tekrar. Çok geçmeden saymayı unuttum, tüm vücudum titriyordu, zihnim şehvetten bulanıktı. Önemli olan tek bir şey vardı, o da raketle bana her vuruşunda tekrar tekrar özür dilememdi.

Kaç kez özür dilediğimi bilmiyordum. Bunu son kez yaptığımda, sesim ancak fısıltı halindeydi ve bir sonraki tokat gelmediğinde, rahatlayarak hıçkırdım.

Kuyruğumu bırakarak, "Çok iyi iş çıkardın, yavrum," dedi.

Zayıfça titriyordu, çok bitkin düşmüştü. Her şeyim acıyordu, en çok da sikim ve taşaklarım, ama yine de kendimi hafif ve huzurlu hissediyordum. "Teşekkür ederim," diye boğuldum.

Scarlett yaklaştı, başımı hafifçe okşadı. Şakağımı öpmek için eğildi ve sonra kulağıma fısıldadı. "Seni affediyorum. Ve bence bu kadar iyi olduğun için bir ödülü hak ediyorsun."

Parmakları sikimin etrafını sardığında sarsıldım. Beni sıkıca kavradı, hızlı ve sert bir şekilde pompaladı ve dakikalar sonra içimdeki her şey sıkılaştı, taşaklarım burkuldu. Orgazmım omurgamdan aşağı fıçı gibi indi. Düşük bir çığlıkla geldim, horozum kalın spurts içinde ateş etti ve ateş etti ve sonuna kadar beni okşadı.

"Kahretsin," diye mırıldandım, zar zor ayağa kalkmayı başararak. Yana doğru sendeledim ve Scarlett elimden tutarak beni yatağa doğru götürdü. "Haydi Jack," dedi yumuşak bir sesle. "Buraya gel."

Titreyerek yatağın üzerine yığıldım ve o da kollarını bana dolayarak yatağa tırmandı. Burnumu saçlarına bastırıp nefes aldım ve titremelerim azalana kadar yavaşça sakinleştim. Scarlett ensemdeki tüyleri nazikçe kaşdı ve ben onun kollarında yatarken övgü dolu sözler mırıldandı.

"Ne kadar iyi, itaatkâr bir köpek yavrusu," diye fısıldadı ve kalbimin acıyla şişmesine neden oldu. "Çok iyi iş çıkardın. Şimdi dinlen, sevgilim. Yeterince yaptın. Çok iyiydin."

Dışarıdaki gürültü patırtı bile rahatlamış ve kafamda hiçbir endişe olmadan uykuya dalmama engel olamadı. Uykuya dalmadan önce Scarlett'in yataktan kayarak çıktığını hissettim.

Bölüm 22

Scarlett

Artık resmileşmişti. Halıdan döl çıkarmak hiç de eğlenceli değildi. Yine de, Jack'in yalvardığı ve titrediği anıları yeniden yaşayarak çalışırken genişçe gülümsememe engel olamıyordum. Kuyruğunun ayağımın altında çaresizce kıvrınması beni zevkten dört köşe ederken, kekeleyen, boğuk sesi içimi bir güç duygusuyla doldurdu.

Hepsini sevdim. Yapabileceğim başka şeyleri düşünmeye başlamıştım bile. Belki onu cezalandırmak için değil, ama onu tekrar böylesine keyifli, titreyen bir karmaşa haline getirmek için.

Ama önce şu lanetle başa çıkmamız gerekiyordu. Bir hevesle insanları lanetleme hakkına sahip olduklarını düşünen iğrenç Yule delikanlılarını düşünerek öfkeyle dudaklarımı sıktım. Değerli göllerine dalmak için o dağa çıktıktan sonra, onlara hadlerini bildirmek için yerleşim yerlerine gitmeye devam edecektim.

Ya da ayakkabılarına işemek.

Jack gürültülü bir horlama sesi çıkardı ve ben de iç çekerek yatağa baktım. Hava aydınlanmaya başlamıştı ve pencerenin arkasından lapa lapa yağın karı görebiliyordum. Mantıklı olacağıma ve onu dinleyeceğime söz verdim, bu da hemen yola çıkamayacağımız anlamına geliyordu. Ayrıca, Jack'in beni hiç gitmemeye ikna etmesi gibi küçük bir olasılık da vardı.

Başımı salladım ve yerde diz çöktüğüm yerden kalktım. Halı temizdi, ben de ortalığı toparladım, hızlıca bir duş aldım ve yatağa girdim. Jack hafifçe homurdandı ve kolunu bana dolayarak beni kendine çekti. Başımı yastığa bastırdım, onun sıcak kokusunu içime çektim ve korkunç miyavlamalarını duymazdan gelmeye çalıştım.

Yine de faydası olmadı ve uyuyamadım. Artan sinirlerime rağmen kırırdamadan yatmaya çalıştım ama nafile. Yarım saat sonra Jack uyanıp havanın dağa çıkmak için çok tehlikeli olduğunu söylediğinde ruh halim tamamen bozuldu.

"Ya başka bir yerde yaşamaya gidersem?" diye sordum. "En azından o zaman ailen acı çekmek zorunda kalmazdı."

Jack homurdandı, kuyruğu kalçama dolanırken gerindi. "Ormanda küçük bir kulübemiz var. Av malzemelerini ve benzerlerini orada tutuyoruz. Ama kışın dağa çıkmak için hâlâ uzun bir yürüyüş mesafesi var. Oraya gidersek, göle de gidebiliriz."

"Peki bu ne zaman olacak?" Dışarıdan özellikle hırıltılı bir uluma gelince dişlerimi sıkarak sordum.

Jack başını sallamadan önce bir süre gökyüzüne baktı. "Bugün değil, orası kesin. Muhtemelen yarın bile olmaz. Bu tür karlar yağmayı bıraktıktan sonra durulmak zorunda."

Beni dikkatle izledi, sanki hemen yola çıkmamızı talep etmemi bekliyordu. Ve evet, istiyordum. Hiçbir şey yapmadan oturmaktan nefret ediyordum ama Jack'in tavsiyesini göz ardı etmek aptallık olurdu.

"Tamam. Gitmek için güvenli olana kadar bekleyeceğiz."

Bana yorgun ama çok yakışıklı bir gülümseme verdi ve arkamdan sarıldı, kollarını göğsüme dolamak için üzerime eğildi.

"Zaman geçirmenin bir yolunu buluruz," diye mırıldandı kulağıma ve beni yumuşattı. "Dün ne kadar muhteşem olduğunu söylemiş miydin? Bir kadında istediğim her şey sende var."

Sözleri bana tatlı bir neşe verse de kahkahalarla güldüm. "Yardımcı olabildiğime sevindim," dedim ve ağzını bir öpücükle yakalamak için döndüm. Dudaklarımız buluştu, Jack ona ulaşmama izin vermek için eğildi, ama ben dillerimizin birbirine değmesinin zevkinde kaybolamadan, dışarıdan bir başka yüksek sesli bağırış geldi.

İkimiz de donup kaldık ve sonra Jack bir kırırdamayla geri çekildi. "En azından şimdi daha sessiz görünüyorlar. Geceleri sürekli gürültü oluyordu."

Haklıydı. Daha önce tamamen aralıksız olan miyavlamalar, aralarındaki kısa sessizlik patlamalarıyla birbirinden kopuk hale geldi. "Sence ölecekler mi?" Tedirginlikle omurgamı kıvrarak sordum. "Çünkü tek yaptıkları gürültü yapmak. İçmek ya da uyumak için bile duruyorlar mı? Yapabilirler mi?"

Jack'in dudakları ince bir çizgiye dönüştü ve hiç uyarmadan pencereyi açarak içeri soğuk bir hava üfledi. Çılgılık attım ve tökezleyerek geri çekildim, o kafasını dışarı uzatırken kendime sarıldım.

"Artık daha azlar," dedi pencereyi kapattıktan sonra. "Sanırım bazıları dinlenmeye gitti. İyi olacaklar."

"Bu sadece muhtemelen bize işkence edecekleri bir gece için güçlerini toplayacakları anlamına geliyor," dedim sinirli bir iç çekişle. "Ugh, hadi giyinelim. Bakalım kimse uyumuş mu?"

Jack'in annesi ocakta kocaman bir tencere baharatlı yulaf ezmesi ile aşağıda bekliyordu. Bize şöyle bir baktı, başını salladı ve çaydanlığı ocağa koydu. "Oturun. Biraz çay içersen kendini daha iyi hissedersin. Scarlett, kedileri uzaklaştırmak için gizlice dışarı çıkmak yok. Jack seninle gelmediği sürece evde kalacaksın. Onunla güvende olursun."

Jack'in annesinin beni herhangi bir şeyden men etmesi, Jack'in yaptığıının yarısı kadar bile kötü değildi. Başımı salladım, bir sandalyeyi geri çekerek

ve mırıldandı, "Evet, hanımefendi. Gizlice kaçmayacağım."

Kahvaltıdan sonra Jack, kedilerin saldırgan olup olmadıklarını görmek için davranışlarını test etti. Uysal olduklarını rapor etti, bu yüzden beni de yanında dışarı çıkardı, gerekirse beni korumak için kapının yanındaki standdan büyük, ağır bir şemsiye aldı.

Ama kediler hiçbir şey denemediler. Sadece kişisel, çok gürültülü bir maiyet gibi birkaç adım arkamdan geldiler. Bu Jack'in rahat bir nefes almasını sağladı çünkü bu, göle gittiğimizde lanetli hayvanların bize çelme takmaya çalışmayacağı anlamına geliyordu. Sonra atölyesinde kayboldu, ama bana bir öpücük vermeden ve çok uzun kalmayacağına söz vermeden önce değil.

Jack'in annesine elimden geldiğince yardım ettim, ama biraz yemek ve fırıncılık yaptıktan sonra beni biraz kestirmem için kovdu. Bunun için çok heyecanlıydım, bu yüzden odada volta atmaya başladım ve her otuz saniyede bir hava değişti mi diye pencereye baktım.

Sonunda şöminenin yanına yan yatıp halının üzerine kıvrıldım. Uyku hala gelmiyordu ve kesik kesik, daha seyrek gelen miyavlamalar neredeyse gecenin sürekli gürültüsü kadar kötüydü. Ne zaman keyifli bir sessizliğe gömülsem, bir başka çaresiz kedi gürültüsüyle kesiliyordu.

Bu beni sinirlendirdi ve öfkелendirdi, yerde yuvarlandım, öfkemden kurtulmak için havayı tekmeledim ve yumrukladım. İşe yaramadı ama diğer tarafıma döndüğümde gözlerim yatağın altındaki bir şeye takıldı. Gözlerimi kısarak baktım, bir yığın deftere ya da benzer bir şeye benzediğini düşündüm. Merakla ve Jack'in mahremiyetini ihlal etmeyi umursamayacak kadar öfkeyle yatağın altındaki yığını aldım, ne olduğunu gördüğümde gözlerim kocaman oldu.

Sonunda bu kasvetli durumdan uzaklaşarak hafif bir okuma yapmak için oturdum.

Bölüm 23

Jack

Scarlett pornomu okuyordu. Şey, *okumak* doğru kelime değildi, çünkü çok az metin vardı. Scarlett pornolarıma bakıyordu, hem de büyük bir ilgiyle.

Hızla içeri girdim ve yatak odasının kapısını arkamdan kapattım. Başını kaldırdı, yanakları kızarmıştı, uykusuz geceye ve dışarıdaki uğultuya rağmen gözleri parlıyordu.

"Anlıyorum... Zaman geçirmek için bir şeyler bulmuşsun," dedim, onu dikkatle izleyerek. İğrenmiş ya da kızgın görünmüyordu ama yine de nasıl tepki vereceğinden emin değildim. Bazı kadınlar erkeklerin porno izlemesini garipserdi, ki bu haklıydı, ama koleksiyonumu onunla tanıştıktan sonra edinmiş değildim. En eski dergilerden bazılarının Scarlett'in doğumundan öncesine ait olduğundan emindim.

Bu da tedirgin edici bir düşünceydi.

"Buraya gel," dedi, yerde bana yer açmak için etrafına saçılmış dergilerden bazılarını kaldırarak. "Bana bazı şeyleri açıklaman gerekiyor."

Yanına oturduğumda kalbim göğsümde güm güm atıyor, alışkanlık haline geldiği üzere derin bir nefes çekiyordum. Herhangi bir ayrılık döneminden sonra onu koklamaya ihtiyacım vardı. Scarlett'in nefis kokusu burnuma geldiğinde rahatlayabildim ve kucagında açık duran dergiye bakarak anında irkildim.

"Doğrudan sert şeylere yöneldin," diye mırıldandım, yanaklarım kürkümün altında ısınıyordu.

Scarlett başını kaldırdı ve benim yüz ifademi görünce yüzünde muzip bir gülümseme belirdi. "Bana burada neler olduğunu ve bunun yapmak istediğin bir şey olup olmadığını söyle. Çünkü tuhaf görünüyor, ama aynı zamanda eğlenceli de."

Bir süt sağma sahnesinin büyük, ayrıntılı bir resmini gösteren sayfaya baktım. İri, çıplak bir ork duvara zincirlenmiş, yüzünde mutlu bir ifade vardı ve siyah deri giymiş bir ork dişisi kaslı bir kolla onun şişmiş sikini pompalıyor, sızan ucun altında yarısı dolu büyük bir bardak tutuyordu.

"Bu özel senaryodan hoşlanacağımı sanmıyorum," dedim temkinli bir şekilde. "Buna süt sağma deniyor." Scarlett homurdanarak, "Sağmak," diye tekrarladı. "Tamam, nedenini anlıyorum. Ve bundan hoşlanıyor mu?"

"Evet," dedim hemen, omurgamda hoş bir karıncalanma oldu. "Yani, muhtemelen aşırı hassas, çünkü onu boşalttı ve sonra durmadı. Temelde ondan alabildiği kadar çok şey almak istiyor ve orgazmdan sonra bir süre canının yanmasını umursamıyor."

"Ve bundan hoşlanıyor mu?" Scarlett tekrar sayfaya bakarak usulca sordu. "Acıyı mı?"

"Sanırım," dedim. "Gerçi buna sadece zevk için katlanıyor da olabilir. Bence çoğunlukla pasif olmaktan hoşlanıyor. Bütün işi o yapıyor."

Scarlett kadının kalın kalçasının çizgilerini izleyerek mırıldandı. "Güçlü görünüyor. Güçlü. Ve sanırım bundan da hoşlanıyor?"

Bir an sessiz kaldım, yüzüne baktım. Utanmış görünmese de kızarması daha da derinleşti. Ole Frost sadece ne kadar zamandır pornolarımı karıştırdığını ve sapık resimlere alıştığını biliyordu.

"Neden bana söylemiyorsun?" Onu yakından izleyerek sordum. "Hoşuna gidiyor mu?"

Scarlett keskin bir nefes aldı ve boyalı resme dönmeden önce bana baktı. "Evet," diye mırıldandı. "Bu işle ilgileniyor."

"En çok nelerden hoşlanıyor?" Sadece sahneden bahsetmediğimizi hissederek nefesimi tuttum ve sordum.

"Kontrol," dedi Scarlett, şimdi resimdeki zincirlere dokunarak. "Ona her şeyi yapabilir. Ama ona gerçek bir acı vermek istediğini sanmıyorum. Onu incitmek istemiyor. Sadece ona patronun kim olduğunu göstermek istiyor. İşte bu yüzden bunu yapıyor."

Sayfayı çevirerek sahnenin devamındaki bir sonraki görüntüyü gösterdi; bardak artık doluydu ve ork dişi bardağı erkeğin dudaklarına bastırarak onu kana kana içmeye zorladı. Döl çenesinden ve göğsünden aşağı dökülüyordu ve aleti hâlâ sertti, şişmiş ve çok hassas görünüyordu.

"Evet," dedim, horozum zonklarken boğazım uyarılmayla ısındı, hala saklanmıştı ama serbest kalmaya hazırlanıyordu. "Onu böyle küçük düşürüyor. O da buna bayılıyor."

"Bu yapmak istediğin bir şey mi?" Scarlett bana kaşlarını çatarak hafifçe sordu. "Süt sağmak değil. Bu."

Yutkundum, sikim kılıfının içinde seğiriyordu. "Evet," dedim sonunda, sesim boğuk çıkmıştı. "Eğer... Eğer senin vücuduna boşalırsam... Ya da yere... Ve sen bana yalamamı söylersen, bundan zevk alırım."

Titrek bir nefes aldı, kızarması boğazına ve köprücük kemiklerine yayıldı. Havayı karıştırarak başka bir dergiye uzandığında, uyarılmışlığının kokusunu aldım.

"Akşam yemeği yakında," diye işaret ettim, çünkü istesem de oyalanmak için doğru zaman değildi. Bu, aptal kedi lanetinden uzaklaşmak için mükemmel bir dikkat dağıtıcı olurdu.

"Biliyorum," dedi ve boğazını temizledi. "Sadece sana bir şey daha sormak istiyorum."

Doğru olanı bulana kadar sayfaları karıştırdı ve ne olduğunu görünce inledim. Bana hızlıca bir bakış attıktan sonra kararsızca gülümsedi. "Bu iyi olduğu anlamına mı geliyor? Yoksa kötü mü?"

"Güzel," dedim, sikim serbestçe kayıyordu. Bunu kabul etmeyi reddettim ama hızlı nefes alışından gördüğünü anladım.

"Daha önce hiç yapmadım. Ama hep yapmak istemişimdir. Nereden biliyorsun?"

Çünkü, cidden, bu benim koleksiyonumda ortak bir tema bile değildi. Bununla ilgili sadece iki dergim vardı ve ikisini de ezbere biliyordum.

Scarlett sırtarak, "Sayfalar kabuk bağlamış," dedi ve ben utançla inledim. "Ve biraz da yıpranmış. Buna sık sık baktığını düşündüm."

"Evet," diye itiraf ettim. "Buna pegging deniyor."

"Mmm. Ve bu tür bir mekanizma gerektiriyor, değil mi? Kadın bunu takıyor, böylece... Gördüğüm kadarıyla bir erkeğin göt deliğini sikebiliyor."

Çaresizce başımı salladım. O kadar iyi görebiliyordu ki, çünkü her açıdan ilişkilendirme sahnesini inceleyen bir dizi görüntü vardı, bunlardan biri de adamın kıkına giren siyah dildonun ayrıntılı bir yakın çekimiydi.

Benim de birkaç insan dergimden biriydi. Resimler boyanmamıştı ama fotoğraflanmıştı. Troller de pornolarını bu şekilde yapıyorlardı ama koleksiyonumdaki dergilerin çoğu boyalıydı. Belli bir abartıya izin veriyor, sahneleri daha da sulu hale getiriyordu.

Bunun rötuşa ihtiyacı olduğundan değil. Mükemmeldi. Çift çıplaktı ve yüzleri açıkça görülüyordu. Kadın Scarlett gibi sarışındı ve kendinden emin, tahrik olmuş bir ifade takınmıştı. Adamın yüzü mutluluktan iki büklüm olmuş, ağzı açık, gözleri yuvalarından fırlamıştı. Onun için ne kadar iyi bir his olduğunu düşününce taşaklarım karıncalandı.

"Göt deliğini sikmemi ister misin?" Scarlett beni hayallerimden uyandırarak sordu. Beni izliyordu, yüzü son derece ciddiymi ama ağzı bastırılmış bir sırıtişla seğiriyordu.

Taşaklarım bu düşünceyle kalktı, sikimden precum damladı. İğrenmemiş olması ve daha da iyisi istekli olması inanılmazdı. İstekli bir eş bulabileceğimi hiç ummuyordum, çünkü biz dağlılar bu konularda oldukça gelenekseldik.

Bu konuda yaklaştığım bir kız arkadaşım dehşete kapıldı.

"Bunu ister miydin?" Emin olmak için kısık sesle sordum, çünkü bu gerçek olamayacak kadar iyi hissettiriyordu.

Başını salladı, gülümsemesi serbest kaldı. "Evet. Başta tuhaf gelmişti ama baktıkça daha çok hoşuma gidiyor. Gerçekten hoşuma gitti."

Bana muzip bir bakış fırlattı ve bir engerek yılanı kadar hızlı bir şekilde eğilerek kaygan sikimi dibinden ucuna kadar uzun uzun yaladı. İnledim, bacaklarım davet edercesine daha da açıldı, ama Scarlett doğruldu ve bana göz kırptı.

"Akşam yemeği için hazırlanmalıyız."

İnledim, başım bir gümbürtüyle duvara yaslandı. Ama ağzının üzerimde olmasını çok istememe rağmen, aynı zamanda heyecanlanmışım. Bu tam da ondan beklediğim şeydi. Artık lanet, hava durumu, Scarlett'in güvenliği ve yeterince iyi bir koca olup olmadığım hakkında endişelenmek yerine, ağrıyan sikime ve bir türlü kurtulamadığım keskin boşalma ihtiyacıma odaklanabilirdim.

Şehvet damarlarımda pompalansa da, taşaklarım dolu ve rahatsız hissetse de, kendimi daha hafif ve çok daha rahatlamış hissettim. Onun kontrolüne teslim olmak çok iyi hissettiriyordu.

"Teşekkür ederim," dedim, yanımda durmuş, ellerini başının üzerine uzatmış olan Scarlett'e bakarak.

Bana muzip bir bakış attı ve eğilip alnımdan öptü. "Dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacın olabileceğini düşündüm. Ayrıca, neden yalnız acı çekeyim ki?"

"Sen de azmışsın," dedim sırtarak, yüzümü bacaklarının arasındaki eteğine bastırıp derin derin içime çekmeden önce. Yüzümü ellerinin arasına aldığı anda başımı kaldırdım. "Pornomu seviyorsun."

Kızardı ama memnun bakışlarımdan kaçmadı. "Evet, hoşuma gitti. İnsanların böyle şeyler yaptığını bile bilmiyordum. Taşaklarını yalarken bana izlettiren huysuz, yaşlı bir kertenkele adam yerine sana sahip olduğum için gerçekten şanslıyım."

Tam olarak hangi eşsiz dergiden bahsettiğini bildiğim için kahkahayı patlattım. Dergi, güneşin altında uzanıp inanılmaz uzunluktaki dilleriyle aletlerini ve taşaklarını okşayan kertenkele benzeri erkek yaratıkların resimleriyle doluydu.

"Eh, kimse taşaklarımı yalamayacak," dedim hayıflanarak, eteğine sokularak. "Kalın kürkün altındalar."

Scarlett sırtarak, "Sorun değil," dedi ve boynuzumdan tutup başımı geriye doğru eğerek yüzüne bakmamı sağladı.

"Yalamam için daha bir sürü yeriniz var."

Annem bizi akşam yemeğine çağırdığında, Scarlett kıs kıs güldü ve sikimi tekrar saklanmaya ikna etmek için buzlu bir banyo yapmayı teklif etti. Sonunda, o odadan çıkar çıkmaz kendimi kontrol altına aldım, tüm dergiler düzgünce yerine kondu.

Dışarıda hâlâ kar yağıyordu.

Bölüm 24

Scarlett

Jack'in havanın dağa çıkmak için yeterince güvenli olduğunu düşünmesi için üç gün geçti. Bu süre zarfında Frost evindeki herkes sinirli ve gergin bir hale geldi, insanlar sebepsiz yere birbirlerini sürekli tersliyordu. Kedilerin miyavlamaları sadece gün içinde biraz azaldı ve hepimiz elimizden geldiğince uyuduk, ancak gürültü yine de tatsız hale getirdi. Yorgun ve uykusuzduk.

Kasabadaki herkes durumumuzu biliyordu. Komşular sürekli ziyarete geliyor, hepsi de hikayeyi doğrudan kaynağından dinlemek istiyordu, bu da gün içinde uyuklamanın bile kolay olmadığı anlamına geliyordu. Kapıda sürekli birileri vardı. Genelde ziyaretçileri seven Jack'in annesi, kapı zilleri her çaldığında hırıliyordu. Jack'in erkek kardeşleri kedilere kartopu atıp onları kovalıyor ve Jack'in babası çok fazla sıcak şarap içiyordu. Başta ona ihtiyatla baktım ama dost canlısı, sevecen bir sarhoştur. Babam gibi değildi.

Herkes gergindi, elinden geldiğince başa çıkmaya çalışıyordu ama evdeki atmosfer boğucuydu. Kar yağışı durduğunda, en azından aileye biraz huzur ve sessizlik sağlamak için Jack ile uzun bir yürüyüşe çıktım, ama korkunçtu. Tuhaf bir alay gibi arkamızdan gelen otuzdan fazla kediyle gülünç görünüyorduk ve kasabadaki herkes konuşmak için bizi durdurdu, bazıları meraklı, bazıları da fazlasıyla neşeliydi.

Yule'nin beşinci gününün sabahında nihayet yola çıktığımızda, ben serin ve heyecanlı bir enerjiyle doluyken Jack'in yüzü endişeyle gerilmişti. Beni dağa çıkarmaktan nefret ediyordu ama hava sakinleştiği ve taze kar yağışı durduğu için artık bahanesi kalmamıştı.

Özellikle de evdeki herkes zar zor bir arada dururken.

Jack'in annesi verandadan, "Unutma, sadece patikayı takip et," dedi. "Kar ayakkabılarını çıkarma. Tek parça halinde geri dönün." "Bize bir şey olmaz," diye seslendim kedilerin çıkardığı gürültünün üzerinden, beni ve Jack'i takip eden tüylü bedenler yığını. "Sessizliğin tadını çıkarın!"

"Ole Frost bana yardım edecek, edeceğim," diye seslendi ve el sallayarak veda etti.

Ve yola çıktık. Jack beni kasabadan çıkardı ve kışın bile yaygın olarak kullanıldığını söylediği patikaya götürdü, ama sadece bir noktaya kadar. Asıl zorluk zirveye yaklaştığımızda başlayacaktı, çünkü kasaba halkı oraya nadiren gidiyordu.

"Burası Yule delikanlılarının alanı," dedi bastonuyla bir kediye yolundan iterek. "Ve Yule'de çanları ve davullarıyla geçit töreni yaptıklarında her şey eğlenceli ve oyun olsa da, geri kalan zamanlarda pek de dost canlısı değiliz."

Homurdandım, Jack'e ayak uydurmaya çalışırken bastonuma yaslandım. Hiçbir şekilde kondisyonsuz değildim ama ayağımdaki geniş mekanizmalarla yürümeye alışmak biraz zaman alıyordu. Yola çıkalkı daha yarım saat bile olmamıştı ve ben şimdiden paltomun içinde sıcaktan terlemeye başlamıştım. Patikanın her iki yanında beyaza bürünmüş ağaçlar belirliyordu, orman durgundu.

O sessizlikte kedilerin uluması daha da yüksek ve nahoş görünüyordu. Ormana girdikten sonra yeni bir uluma niteliği kazandığını düşündüm. Sanki kediler bir şeye sesleniyorlardı.

Bu düşünce beni ürpertti ve aklımdan uzaklaştırdım.

"Neden arkadaş olmadığınızı anlayamıyorum," dedim nefesimi tuttuğumda. "Şu lanet okuyan küçük piçler kulağa en iyi arkadaş gibi geliyor."

Jack başka bir kediye iterek homurdandı. Frost evinin bahçesinde her nasılsa çok uslu olan bu küçük böcekler şimdi etrafımızda dolanıyor, miyavlıyor ve huysuz sarı gözlerle bizi izliyorlardı. Onlardan kurtulmak için sabırsızlanıyordum.

"Yukarı çıktığımızda söylediklerine dikkat et," diye uyardı Jack. "İstedığın kadar kızgın olabilirsin ama onları kendi alanlarında aşağılamaya kalkma. Magnar'a ne yaptıklarını duydu."

"Çünkü onları gülümseyerek karşılamadı," dedim sıkılmış dişlerimin arasından, öfkem kaynıyordu. Uykusuzluk ve sürekli dırdır beni daha da öfkeliendiriyordu.

"Evet. Yerleşim yerlerine gidip onlara isim takan birine ne yapacaklarını bir düşünsene," dedi Jack bana sert bir bakış atarak.

"İyi," diye tükürdüm, bana çelme takmaya çalışan bir kediye sopamla iterek uzaklaştırdım. "Hiçbir şey söylemeyeceğim. Sadece bu aptal lanetin gitmesini istiyorum ki Yule'nin tadını çıkarabileyim."

Yine de bu işi olurluna bırakmak beni rahatsız etti. Dağdaki yorucu yürüyüşü biraz daha keyifli hale getirmek için mükemmel bir intikam planı hazırladım ve bunu Jack ile paylaştım.

"O sinsî küçük pisliklerden birini yakaladığımızda, onu iyice bağlayacağım ve kıyafetlerine bir sürü jambon parçası ilistireceğim," dedim acımasız bir gülümsemeyle, başka bir kediye iterek. "En iyi parçaları elbiselerinin altına saklayacağım. Ve sonra, onu öylece bırakacağım"

ormanda bir yerde, akşam yemeği gibi kokuyor. Aç, uluyan dağ kedileriyle kaplanacak ve yemeğe ulaşmak için kıyafetlerini parçalayacaklar. Bu nasıl?"

Jack isteksiz bir kahkaha attı, kuyruğu her adımda ritmik bir şekilde sallanıyordu. "Onu yiyen kediler olamaz. Bir striga ya da bir dağ trolü olması daha muhtemel."

Durdum ve döndüm, korku terli sırtıma tırmanırken ona baktım. "Az önce ne dedin sen?"

Jack de durdu, bana bakarken omuz silkti. "Dağ kedilerinden daha güçlü ve hızlıdırlar. Ve taze et severler. Hadi, önümüzde uzun bir yol var."

Peşinden yola koyuldum, içim endişe ile çalkalanıyordu. Oflayıp puflayarak ona yetiştim, acelem yüzünden neredeyse düşüyordum. Kar ayakkaııları gülünçtü.

"Bu dağda canavarlar olduğunu mu söylüyorsun? Yani sen ve o sümüklü küçük pislikler dışında?"

Kıkırdadı. "Elbette var. Eski dünyamdan pek çok yaratık burada yaşıyor. Ne de olsa büyük bir dağ."

Bunu sindirmiştim, kediler inleyip miyavlayarak başımı döndürürken onun arkasından yürüyordum. "İnsan yiyorlar mı?"

Sonunda sesim titreyerek sordum.

"Sanırım öyle." Jack'in sesi o kadar sakın ve gerçekçiydi ki, içimden bastonumla kıkına vurmak geldi.

Ama yapmadım. Birincisi, o benim kocamdı ve o istemediği sürece onu dövmeyecektim - ki bu da kulağa saçma geliyordu. Ayrıca, sopayı sallarsam yüzüstü düşeceğimden emindim.

"Bunu biliyor muydun?" Sıkıca sordum. "Yola çıkmadan önce mi? Burada bir şey... beni yiyebilir mi?" "Seni kimse yemeyecek kardelen," dedi hışımla. "Yani, benden başka kimse."

Ne demek istediğini anlayana kadar kalbim acıyla çarptı. Ama çok kısa, kesici bir an için, canavarların düşüncesinden duyduğum korku, beyaza bürünmüş dağ ormanının ürkütücü atmosferiyle birleşti.

Ve o anda, Jack'in beni gerçekten yediğini düşündüm. Ne de olsa o bir canavardı. Ama unutmuşum.

"Dur," dedim, zor nefes alarak. "Jack. Striga nedir? Ve dağ trolleri? Bize saldıracaklar mı? Ne..." Bana döndüğünde sözümü kestim, sırtışı o kadar genişti ki, turuncu gözlerini buruşturarak gülerken tüm keskin, beyaz dişlerini gösteriyordu.

"Kardelen, burada canavar falan yok. Seninle dalga geçiyordum. Ole Frost, yüzünü görebilseydin!"

Kahkahası o kadar gürledi ki kediler bile bir an için sustu ve merakla onu izlemeye koyuldu. Yüzüm çabadan değil ama öfkeden ısındı ve sopamla Jack'in kuyruğuna vurdum. Çevikçe savuşturdu, boşuna tekrar denediğimde daha çok güldü. "Haydi, Scarlett. Kuyruk kapmaca oynayacak vaktimiz yok. Eğer orada öylece dikilirsen, bir striga seni yakalayabilir."

Tekrar güldü ve ben de öfkeyle tıslayarak peşinden koştum. Kısa süre sonra Jack kaçtı, ben onu kovalarken hızla patıkaya tırmandı. Kediler tembel bir tempoyla arkamızdan geliyordu.

"Beni bekle, tüy yumağı!" Hırladım, ama Jack bana dişlek bir sırtış attı ve yürümeye devam etti, her küstah adımda kıkı sallanıyordu. Ellerim raket için kaşınıyordu ve ayak uydurmaya çalışırken, vücudum neredeyse kıyafetlerin altında buharlaşıyordu, acımasızca onu bunun için daha sonra nasıl cezalandıracağımı düşündüm.

Beni bilerek kışkırttığından oldukça emindim. Ahlaksız tüy yumağı beni kızdırmak istiyordu, böylece onu bağlayacak ve... ve ona dölünü içirecektim.

Sonunda onunla aynı seviyeye gelmeme izin verdiğinde, bir şey söyleyemeyecek ya da yapamayacak kadar bitkin düşmüştüm. Jack bana endişeli bir bakış attı ama ben ona ters ters bakınca yine sırtıttı. Kediler yavaşça birbirlerine yetiştiler ve nefesim konuşabilecek kadar sakinleştiğinde Jack bana içmem için termosunu verdi.

"Burası patikanın daha riskli hale geldiği yer. Kolay kısmı hızlıca yapmak istedim kardelen, çünkü fazla zamanımız yok." "Öyle de diyebilirdin!" Çayı ona geri vererek patladım. "Aptalca şakalar yapmana gerek yoktu!"

"Dürüst olmak gerekirse, şakayı komik olduğu için yaptım," dedi, hiç pişmanlık duymamış görünüyordu. "Ve sonra koşmaya devam ettim çünkü daha hızlıydı. Kızginken çok sevimli görünüyorsun kardelen. Çok ateşli. Yalnız kalana ve bana bunu ödetene kadar sabırsızlanıyorum."

O zaman haklıydım. Bunu bilerek yapmıştı. Daha sonra onu cezalandırma hayali öfkemi tatlandırdı ve karnımda şehvetin düşük bir tınısına dönüştürdü.

"Sen öldün," dedim ona uzun ve sert bir bakış atarak. Jack'in boğazı gergin bir şekilde titredi ama sonra tekrar sırtıttı. "Sabırsızlanıyorum. Haydi, benim güzel celladım. İyi bir tempo tutturmalıyız ama şimdi daha dikkatli olmalıyız."

Bölüm 25

Jack

Scarlett'e sözünü ettiğim eski av kulübesine vardığımızda akşamüstü olmuştu. Penceresiz, küçük, tek odalı bir kulübeydi, sadece bir ocak, bir yığın kuru odun ve kürklerle dolu büyük bir yatak vardı.

Öğle yemeğimizi dışarıda yerken ona "Küçükken kardeşlerimle burada uyurduk," dedim. Kulübe soğuk ve karanlıktı ve daha uzun süre kalmayacaksak ateş yakmak israf olacaktı. "Bu ormanda haftalar geçirebilirdik, hayvanların izini sürer, oyunlar oynar, dereye girerdik."

"Kulağa hoş geliyor," dedi, ancak beyaz, donmuş manzarayı ve etrafta dolaşan kedi sürüsünü gördüğünde gözleri kasvetli görünüyordu. Bu kışlık yeri kaygısız gençlik eğlencelerinin arka planı olarak hayal etmek muhtemelen zordu.

"Gelecek yaz seni buraya getireceğim," dedim kalçamla onu dürterek. "Burada kimse yaşamıyor. İstersen bana doğru düzgün çığlık attırabilirsin."

Alay etti ve bana karanlık bir bakış fırlattı. "Bu gece döndüğümüzde sana çığlık attıracağım ve tüm ailenin ve komşularının duyması umurumda değil."

Zorlukla yutkundum, heyecandan karnıma ağırlar girdi. Dikkatimi dağıtmak için gökyüzüne baktım. Güneş alçalmıştı ve endişeyle enseme karıncalandırıyordu. "Bu konuda. Bu gece burada durup yarın göle gitmemiz gerekebilir. İki saat içinde hava kararacak."

Scarlett sırttı. "Gergin misin, canavar çocuk? Kıçına kürek çekmeyeyim diye dönüşümüzü geciktirmek mi istiyorsun? Bunu benimle dalga geçmeden önce düşünecektin."

Rahatsızca yer değiştirdim, çünkü evet, bir parçam bu konuda gergindi, ama oldukça heyecanlı bir şekilde. "Sadece karanlıkta yamaçtan aşağı inmek konusunda endişeliyim," dedim. "Akşam olmadan göle varamayabiliriz bile."

"Bunu dinleyerek bir gece daha geçirmeyi reddediyorum." Scarlett çenesini sıkarak elini kedilere doğru salladı. "İyi ilerledik. Onun icabına baktın, hatırladın mı? O yüzden gidiyoruz. Eşyalarımızı topla da gidelim."

Tedirginlik göğsümü sıktı, ama sonra tekrar daha rahat nefes aldım. Scarlett karar vermişti, bu da benim karar vermeme gerek olmadığı anlamına geliyordu. Ve gerçekten de karanlık o kadar da riskli değildi. Kar parlaktı. Bize bir şey olmazdı.

Çantamı omuzladım ve ona sırtarak başımı salladım. "Haklısın. Sen önderlik edince çok daha iyi oluyor."

İyi bir tempo tutturarak yola koyulduk. Yokuş biraz daha dikleşti ama patika geniş ve rahattı. Kendi kendime mırıldandım, kendimi hafif ve kaygısız hissediyordum, yine de iyi olduğundan emin olmak için Scarlett'i kontrol ettim. Yorgun olduğu belliydi, ama yavaşlamadı. Çenesi kararlılıkla dikilmişti.

"Oldukça güçlüsün," dedim etkilendim, hava kararmaya başlamasına rağmen itmeye devam etti. Saatlerdir yürüyorduk.

"Artık duramam, değil mi?" diye sordu beyaz bir nefes bulutu çıkararak. "O küçük böceklerle patronun kim olduğunu göstermeliyim."

Kedileri mi yoksa Yule delikanlılarını mı kastettiğinden emin değildim ve sormaya fırsat bulamadım. Scarlett'in ayaklarının altında sabit ve güvenli görünen kar yüzeyi aniden parçalandı. Bir parçası yamaçtan aşağı kaydı. Scarlett'i de beraberinde götürdü.

"Hayır," diye fısıldadım, kulaklarımdaki çınlamayı duyamayacak kadar sessizdim.

Düşüşünü izledim, korkudan ağzı bir karış açıktı ve sonra yamaçtan aşağı yuvarlandı, hızla akan kar onu aşağı sürükledi. Küçük çığ hızla aşağı inerken ben öylece durdum. Acı verici bir panik anından sonra vücudum kasıldı ve patikanın bozulmamış diğer tarafında kalarak onun peşinden koştum.

"Kardelen!" Çığlık attım. "Kardelen, neredesin?"

Buz gibi fırtına, her yerde olabilir. Ya küçük çığla birlikte aşağı yuvarlanmış ve çığ nerede durursa oraya gömülmüştü ya da daha önce durmuş ve kar altında kalmış olabilirdi. Pürüzlü beyaz denize baktım, çılgınca renk işaretleri aradım.

Ole Frost, bırak yaşasın. Bırak boynunu kırmasın.

"Scarlett!"

Ondan hiçbir iz göremedim. Gözlerim çılgınca ararken nefes almamaya çalıştım, çünkü sesi kulaklarımda çok yüksekti. Kalp atışlarım bile çok gürültülüydü. Onun acı dolu iniltisini ya da nerede olduğuna dair başka bir sessiz işareti kaçırmaktan korkuyordum. "Kardelen, bir şey söyle!"

Kıpırdamadan durdum, kulak kabarttım ama orman çok sessizdi. İleriye, yamaçtan aşağıya doğru koşarken korkudan içim içimi yiyordu. Beyaz ağaçlar tepemde belirdi, dalları öbür dünyadan uzanan iskelet parmakları gibiydi.

Bu orman benim küçük kardelenimin mezarı mı olacaktı? Tanrım, eğer onu ben bulamazsam, kimse bulamaz. Cesedi bahardan önce vahşi hayvanlar tarafından sürüklenerek götürülürdü. Onu bir daha asla göremezdim.

Sıcak gözyaşları gözlerime hücum etti ve sabırsızca onları uzaklaştırdım. Gözlerim artık bulanıklaşmazdı. Onu bulmak zorundaydım. Çünkü az önce olanların hepsi benim hatamdı.

"Lütfen," diye dua ettim, kime ettiğimi bile bilmeden. "Lütfen. Onu bana geri ver."

Yürürken suçluluk duygusu göğsümde ağırlaşıyor, bastonumu bozuk kara batırıp altında bir şey olup olmadığını kontrol ediyor, düşüncelerim kafamın içinde yırtıcı kuşlar gibi dönüp duruyordu. Babamın haklı olduğunu düşünmekten kendimi alamıyordum. Karar verecek kişi ben olmalıydım. Sorumluluğu ona yüklememeliydim.

Söylediğim gibi kulübede kalsaydık, bunlar olmazdı. Ama yükü benden almasına

izin verdim ve şimdi o... O... "Kardelen!" Bağırđım, vücudum kederle gerilmişti.

Ben dünyanın en kötü kocasıydım. Çünkü evlendikten bir hafta sonra bile karımı öldürtmüştüm.

"Kardelen!"

Bir ses. Durdum, dikkatle dinledim. Bir şey vardı...

Yamacın aşağısında bir kedi uludu ve göğsüm umutla kabardı. Kalınlaşan karanlıkta koştum, daha hızlı ve daha hızlı, sadece saf kararlılık beni düşmekten alıkoyana kadar, kuyruğum beni dik tutmak için çevik bir şekilde dengelendi. Küçük bir grup dağ kedisinin bir kar parçasının üzerinde dolaştığını gördüğümde ağlamaya hazırdım.

Oradaydı. Olmak zorundaydı.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve kedileri uzaklaştırmak için kazdım. Avuçlarımla karı küreyerek, her yerde bulunan beyaza karşı siyah bir şey parlayana kadar giderek daha da çılgınlaştım. Scarlett'in eldivenin içindeki eli, parmakları zayıfça hareket ediyordu.

"Teşekkürler Ole Frost," diye mırıldandım, sıcak duygularla boğuluyordum. Burada olduğumu bilsin diye elini sıktım. O da sıktı. Tanrım, yaşıyordu. İyiydi. Onu öldürtmemiştim.

Onu delikten çıkaracak kadar açtım ve sonra kollarımdaydı, soğuk ve titriyordu, dondurucu dağ havasını yutuyordu.

"Güvendesin," diye defalarca tekrarlardım, ellerim titreyen bedeninin üzerinde geziniyordu. "Yanımdayım.

Güvendesin." "Beni buldun," dedi dişleri takırdayarak.

Etrafımızdaki kediler miyavlıyordu ama daha sakın görünüyorlardı, karanlıkta ürkütücü fenerler gibi parlayan sarı gözleriyle etrafı izliyorlardı. Ayağa kalktım, bacaklarım hâlâ titriyordu ve etrafıma bakındım. Av kulübesinden çok uzakta değildik.

"Hadi seni ısıtalım," dedim, ailemin evine ilk geldiğimizde yaptığım gibi onu hiç çaba harcamadan kucağıma aldım. Scarlett itiraz etti ama her zamanki ateşi yoktu, ben de çenemi sıkıp yürümeye devam ettim.

Kulübede hemen bir ateş yaktım ve aptal kedileri dışarıya kilitledim. Çok geçmeden oda ısındı ve Scarlett ıslak kışkık giysilerini çıkarıp kürklerin altına girerken ben de su kaynatmak için biraz kar getirmeye gittim. Küçük bir akşam yemeğine yetecek kadar paketlenmiş yiyeceğimiz ve kahvaltı için artıklarımız vardı ve bana zayıf bir bakış atana kadar onun yanında oturup yemesini izledim.

"Başka tarafa bakarsan kaybolmam," dedi, çektiği çileden sonra sesi hâlâ boğuktu.

"Burada kalmalıydık," dedim hemen, en büyük pişmanlığım ortaya çıkmıştı. "Daha dikkatli olmalıydık."

Yemeğini kaldırdı ve iç çekerek beni izledi. Yüzümde gördüğü her neyse kaşlarını endişeyle gerdi ve elimi tuttu.

"Yani yarın o yoldan yürüseydik bunların olmayacağını mı söylüyorsun?" dedi kaşlarını çatarak.

Başımı salladım. "Hayır, olabilir. Ama ikimiz de dinlenmiş olurduk ve seni yakalayabilirdim. Yeterince hızlı olabilirdim. Çünkü küçük bir çığ bir Frost için tehdit değildir. Sadece senin için."

Başını sallamadan önce bir süre beni izledi, gözleri parlıyordu, yüzü pembeleşmiş ve ısındığı için canlanmıştı. "Kendini suçluyorsun," dedi. "Ama benim durduğum yerden bakınca, sen her şeyi doğru yaptın. Yeterince hızlı davrandın Jack. Beni kurtardın."

"Buna engel olmalıydım!" Beni azarlamasını dileyerek tersledim. O zaman hiç olmazsa suçluluk duygusunu sindirebilirdim.

Scarlett'in gözleri, umduğum gibi ses tonuma alınmak yerine, eğlenerek kırıştı. "Sen bir tanrı mısın? Çünkü bunu bana evlenmeden önce söylemeliydin, biliyorsun."

"Ne?" Şaşkınlıkla ona baktım. "Hayır, ben bir tanrı değilim. Bunun ne alakası var?"

"Kendinden beklentilerin çok yüksek, ben de bu beklentileri karşılayacak tanrısal güçlere sahip olabileceğini düşündüm," dedi ağzını bükerek. Ben bir şey söylemeyince başını salladı.

"Jack, kimse her talihsizliği ve kötü şansını önleyemez. Elbette daha dikkatli olabilirdik. Seni dinlemeliydim. Bazen ulaşmak istediğim şeye kendimi o kadar kaptırıyorum ki, oraya daha hızlı ulaşmak için aptalca riskler alıyorum. Yani evet, sen haklıydın ve beni daha dikkatli olmaya itmeliydin. İkimiz de hatalar yaptık ve şimdi buradayız. Hayatta, birlikte, dersimizi aldık. Bu iyi bir sonuç değil mi?"

Sözlerini düşünürken omuzlarım gevşedi. Bu şekilde ifade edildiğinde, haklı olduğunu inkâr edemezdim. Yine de babamın öğütleri kafamın arkasını tırmalıyordu, görmezden gelinemeyecek kadar derine işlemişti.

"Babam iyi bir kocanın her zaman ailesi için en iyisini bildiğini söyler," diye mırıldandım, başka tarafa bakarak.

"Erkekler," diye alay etti Scarlett, sesinde küçümseme vardı. Ona şaşkın bir bakış attığımda elimi okşadı. "Sen değil, yavrum. Sen iyisin. Sadece... Bir ara annenle konuş. Babanın bir zamanlar nasıl keçi yetiştiriciliği yapmak istediğini anlatmasını iste."

aile şirketi."

şaşkınlıkla gözlerimi kırpıştırarak geri çekildim. "Biz hiç keçi beslemedik."

Hınzırca sırttı, gözleri parlıyordu. "Hayır, yapmadın. En azından o felaketten sonra. Annene bunu ve babanın yaptığı diğer tüm hataları sor, tamam mı? Baban yanındayken onlardan bahsetmez, çünkü gururunun kırılđan olduğunu bilir, ama bana çok şey anlattı. Görünüşe göre, ailenin doğru yolda kalmasını sağlamak için elleri dolu. Ve tüm övgüyü baban alıyor."

İnançsızlıkla Scarlett'e bakarak bunu sindirmeye çalıştım. "Ama neden annem bana bunların hiçbirini anlatmadı?"

"Bilmiyorum," dedi omuz silkerek. "Ona sor. Belki iyi sebepleri vardı, belki de aptalca sebepleri. Söylemeye çalıştığım şey, hiç kimsenin hatasız olmadığı. Bu, senin de öyle olman gerekmediği anlamına geliyor. Sadece... Gelecekte bana daha dikkatli olmamı söylediğinde seni dinlemeye çalışacağım, tamam mı? Bir yolunu buluruz. Zaten çok şey öğrendik."

"Babam gibi olmak istemiyorum," dedim aniden, içimdeki tiksinti beni delip geçti. "Sanki... Sanki yukarıda, sorumlulukla baş başaymış, herkes adına karar veriyormuş gibi konuşuyor. Bir kuklacı gibi."

Scarlett güldü, ateşin ışığı altın rengi buklelerinde dans ediyordu. "Sana garanti ederim ki yalnız değil. Annen tam yanında, onu sürekli doğru yöne doğru dürtüyor. Onu kıskanmıyorum ama görünüşe göre bu onlar için işe yarıyor. Ben bunu tercih ederim."

"Ne?" diye sordum. Ne demek istediğini anlamak için etrafıma bakınarak sordum.

Sırttı ve kucağıma tırmanarak elini göğsümdeki kürke gömdü. "Bu. Seninle konuşmak. Sen bana ne düşündüğünü söylüyorsun, ben de sana ne düşündüğümü söylüyorum. Eğer bunu yapabilseydik ve kararları birlikte alabilseydik, belki de en iyisi olurdu. Yine de otoriterim. Bazen benimle mücadele etmek zorunda kalacaksın."

Daha da yaklaştığında uzun, rahatlamış bir nefes aldım ve kollarımı ona doladım, kıvrak vücudunun sabit sıcaklığı uzuvlarımdaki gerginliği kovaladı.

"Beni daha sonra cezalandırdığın sürece," diye mırıldandım. "Böylece bırakabilirim."

Bölüm 26

Scarlett

Jack ateşi besledi ve yanıma geldi. O pantolonunu çıkardı, ben de tek kelime etmeden kıyafetlerimi çıkardım ve üzerimde sadece iç çamaşırlarımı bıraktım. Jack'in uzun boyuna sığacak kadar büyük ama birbirimize sarılmamızı gerektirecek kadar da küçük olan yatağa birlikte kıvrıldık.

"Bunu seninle yapabilirim," dedim usulca, kürkü sıcak ve yumuşak bir şekilde bana sarılırken. Benim kocaman, sevimli yavru köpeğim. "Neyi yapabilirsin?" diye sordu, göğsü sırtımda titriyordu.

"Her şeyi öğrenin ve keşfedin." Parmaklarımı ön kolundaki tüylerin arasında gezdirdim. Tüyler yine birbirine karışmıştı ve onun için nasıl taradığımı zevkle düşündüm. Bunu tekrar yapmak istedim.

"Birlikte nasıl çalışıyoruz. Nelerde iyi ve kötü olduğumuzu. Birbirimizi nasıl tamamladığımızı. Birlikte mükemmel olabileceğimizi hissediyorum Jack. Sadece birbirimize nasıl uyduğumuzu öğrenmemiz gerekiyor. En güçlü olduğumuz yeri."

Ona doğru kaydığında, göğsünde alçak bir mırıltı başladı ve beni gülümsetti.

"Konuşmaya devam et," diye mırıldandı, yüzünü başımın üstüne bastırarak. "Sesi hoşuma gidiyor."

Kıçımı ona doğru iterek usulca güldüm ve nefesi kesildiğinde memnun oldum. "Söyleyecek fazla bir şey var mı bilmiyorum. Sen bana bir şey söyle."

Bir süre sessiz kaldı, mırıldanırken parmakları hafifçe saçlarımda gezindi, ateşin çıtırtısıyla birleşen ses neredeyse dışarıdaki kedi sürüsünü unutturuyordu.

"Sana karım demekten korkuyordum," dedi Jack sessizce, kuyruğu kalçama dolanırken. "Evet, fark ettim." Gülümsedim ve kuyruğunu okşamak için uzandım. "Yani artık korkmuyor musun?" "Hayır. Bundan değil. Artık başka şeylerden korkuyorum."

Sıcacık yatağımıza uzandık, kuyruğu yavaşça kalçamı okşuyor, Jack'in tüylü kolu beni sıkıca kavıyordu. İçimdeki tüm gerginlik ve yorgunluk eridi ve rahatlayarak iç çektim. "Ne gibi?"

"Seni kaybetmek gibi," dedi sessizce, saçlarıma sokularak. "Ne kadar çok şey kaybettiğimi fark etmemiştim... Sadece birkaç gün oldu. Ama sanki... Sen benimsin, Scarlett. Ve artık aptalca korkularla vakit kaybetmeyeceğim. Sen benim karımsın. Bunu herkesin duyması için dağın tepesinden haykırabilirim."

"Bu bir çığ oluşturmaz mı?" Boğazının arkasından yumuşak bir ses çıkarana kadar yaklaşarak sordum.

"Hayır, neden olsun ki? Kar korkup kaçacak değil ya."

"Sen öyle diyorsan," diye mırıldandım, Jack öfkeli bir ses çıkarana kadar tekrar kıpırdandım. "Kardelen, ne yapıyorsun? Uyuyamayayım diye beni sertleştirmek mi istiyorsun?"

İçine doğru ittiğimde ofladı ve bir an sonra kaygan siki serbest kaldı. "İşte şimdi yaptın," diye mırıldandı Jack, bana olan sarılışını sıkılaştırarak. "Kıpırdamayı kesersen geçer."

Güldüm ve yüzümü koluna bastırdım. "Gitmesini istemiyorum."

"O zaman bana eziyet etmek ister misin?" diye sordu derin bir iç çekerek, yine de içime doğru sallandı. "Peki, kabul ediyorum. Çok güzel kokuyorsun."

Geriye doğru sallandım ve kürklerin altında kamburlaştık, Jack'in siki kuyruğunu iç çamaşırlarıma takıp çıkarana kadar bana doğru kaydı. "Sana eziyet etmek istemiyorum," diye nefes aldım, sert kayganlığı çıplak bedenime baskı yaparken karnımda hoş bir sıcaklık kıvrılıyordu. "Sadece iyi hissetmek istiyorum. Seninle."

"Yağı getirmeyi akıl edemedim," diye mırıldandı sıkıntıyla. "Sorun değil. Başka şeyler de yapabiliriz."

Sonra konuşmayı bıraktık, nefeslerimiz hızlanırken bedenlerimiz birbirine doğru hareket ediyordu. Jack sikini içime bastırdı, ileri geri sürtünürken kuyruğu bacaklarımdan arasına daldı. Islaklığımın üzerinde sekerek beni nefessiz bıraktı ve geri çekildi. Sinirli bir şekilde ona baktım ve onu kuyruğunun ucunu emerken yakaladım.

Yüz ifademi görünce hınzır bir sırıtışla "Tadın çok güzel," dedi.

İçim sıkıştı ve kuyruğunu yakalayıp hafifçe çekti. "Bana dokunmaya devam et. Beni iyi hissettir."

Gözleri ateşle parladı, sesi alçalarak cevap verdi: "Elbette kraliçem. Siz ne emrederseniz."

Bunun için ona iyi bir çocuk demek istedim ama kuyruğu önce klitorisime sonra da içime bastırınca nefesim kesildi ve sustum. Jack hâlâ içimde sallanıyor, ben doğrulup ona bakana kadar zevkle homurdanıyordu.

"Bana dokunmaya devam et," diye mırıldandım, onu sırt üstü iterek. "İşte böyle. İyi canavar çocuk."

Beline sarıldım ve sikini vücudumun altına hapsettim. Bastırdığımda Jack inledi, ağlayan ucu karnını işaret ediyordu, kalçalarımı hareket ettirdiğimde şaftı göbeğime sürtünüyordu. Geniş, koyu renk gözleriyle bana baktı, turuncu irisleri sadece ince

göz bebeklerinin etrafında daireler çiziyor.

Ona bindiğimde, vücudum zevk ve eforla ısınırken, "Çok güzelsin," diye nefes aldı. "Benim güzel kardelenim. Benim karım." Kuyruğu klitorisime saldırdı ve zevkle başımı geriye attım, daha sert ve daha hızlı sallandım. Jack kalçalarını esnetti, yumuşak homurtuları kalçalarımı ve kalçalarımı okşarken inlemeye dönüştü, büyük elleri tenimde nazikti.

"Ne güzel bir vücut," diye mırıldandı, bana hayranlıkla bakıyordu. "Muhteşemsiniz. Size bakmaya bayılıyorum kraliçem. Çok güzelsiniz."

İçimdeki zevk, Jack'in becerikli kuyruğu tarafından teşvik edilerek daha sıkı ve daha sıkı sarıldı. Hiç durmadan klitorisime sürtünüyordu ve ben onun sikine daha fazla bastırmaya, daha hızlı hareket etmeye çalışıyordum, ta ki o da benim ritmime uyarak bana karşı sallanana kadar.

"Boşalmak üzere misin?" Nefes nefese sordum, çünkü ben de bundan çok uzak

degildim. "Yakında," diye inledi, kalçalarını yukarı kaldırarak.

"Mükemmel." Üzerinden indiğimde sırttım ve Jack hayal kırıklığı içinde sızlanarak bana ihanete uğramış bir bakış attı. Başımı salladım ve sikini iki elimle kavrayıp aşağı yukarı hareket ettirdim. "Sana durmanı söyledim mi? Beni boşalt."

İnledi, kalçaları kavrayışına doğru büküldü ve kuyruğu içime girerek beni ciddi bir şekilde becerdi. İnceydi ama tüm doğru yerlere baskı yapıyordu, klitorisime ve içime sürtünmesi beni daha yükseğe çıkarıyordu. Ellerim Jack'in sert sikinin üzerinde uçu, hala ıslaktı, ucundan aşağıya doğru sarkan prekum vardı. Dokunuşumun altında zonklamasını izledim, karnım gerilene ve mutluluk kalın dalgalar halinde dökülene kadar içimde büyüyen ve büyüyen güç hissi.

"Çok iyiydin," diye nefes nefese söyledim, Jack'in sikini hızla okşarken bana dönük olduğundan emin oldum. "Sen çok iyi bir tüy yumağsın. Çok iyi bir kocasın. Beni çok iyi boşalttın. Kuyruğunu çok iyi kullanıyorsun, yavru köpek. Çok mükemmel."

Boynunu geriye atarak bağırdı. Aleti ellerimde sertleşip şişti ve döllerı fişkırđı, göğüslerime ve karnıma sıçradı, kalçalarımada damladı. Jack derin bir nefes alıp rahatlayana kadar fişkırđan spermler üzerimi kapladı.

Sikine son bir şefkatli vuruş yaptım ve avucumu yalayarak temizledim.

"Çok iyiydin, yavrum," dedim tekrar, onu hevesle izleyerek. Çünkü henüz bitmemişti. "Bir ödülü hak ediyorsun."

Dirseğinin üzerinde doğruldu, cam gibi gözlerle beni izliyordu, dudakları hızlı nefeslerle aralanıyordu. "Evet? Ne oldu?"

"Beni yalayarak temizleyeceksin," dedim, isteksiz olma ihtimaline karşı yüzünü yakından izleyerek. Onu hoşlanmayacağı bir şey yapmaya zorlamak istemedim. Pornosu hakkında konuştuğumuzda bana bunu istediğini söylemiş olsa da, bu o zamandı.

Jack inlediğinde, harcanan horozu seğirdiğinde, gerçekten içine girdiğini biliyordum. "Teşekkür ederim kraliçem," dedi yatağın yanında dizlerinin üzerine çökerek.

Bana itaat etmek için hiç vakit kaybetmedi. Kaba, geniş dili kalçamdaki pisliği karıştırdı ve Jack'in derimi parça parça temizlemesini hayranlıkla izledim. Beni hevesle yaladı, boğazından küçük sesler çıkıyordu. Duyulabilir bir sesle yutkunurken bana baktı.

"Döllerimle kaplı çok güzel görünüyorsun," diye mırıldandı, dili karnımda ilerliyordu. "Kraliçem. Seni yalayarak temizleyeceğim ve sonra tekrar boşalmanı sağlayacağım."

Jack meme ucumu ıslak bir sesle ağzına aldığıında "İyi... İyi çocuk," diye soludum.

"Sana her gün tapacağım," dedi diğer göğsüme doğru yalayarak. "Dizlerimin üzerinde. Tıpkı böyle."

Kollarımın üzerinde geriye yaslandım ve kendimi tamamen gösterdim. Jack'in hayranlığı içten ve güçlüydü. Kendimi güzel ve aziz hissedene kadar içimdeki aç bir parçayı besledi. Dilinin aç darbeleri altında parıldadım, ateşli bakışları beni kıvrandırdı. Az önce boşaldım ama daha fazlasını istiyordum.

İşi bittiğinde arkasına yaslandı ve vücudumu inceledi. Şehvetle titriyordum, bacaklarım onun iki yanında açıktı. Kukum arzuyla titriyordu.

"Beni boşaltacağımı söylemiştin." Sesim biraz mızımızdı, kelimenin tam anlamıyla ayaklarımın dibinde olmasına rağmen hiç de güçlü değildi.

"Yapacağım," dedi sırtarak, iç uyluklarımı okşayarak ve beni daha geniş açarak. "Sadece sana bakmak zorundaydım. Nefesimi kesiyorsun kraliçem."

Parmak uçları uyluğumun kıvrımına ulaştığında inledim. Hassas derimi okşadı, yaramaz gözlerle bana baktı. Ayaklarımın dibinde ama yine de kontrollü.

Ve umursamadım.

"O zaman bana tap Jack," diye fısıldadım, kelimeleri zorlayarak, çünkü tuhaf ve saçmaydılar ama yine de onları söylemek için ölüyordum. Bunu istemek için.

"Dileğin benim için emirdir," dedi usulca, gözleri ateş ışığında değerli mücevherler gibi parlıyordu.

Bölüm 27

Jack

Scarlett tüm ahlaksız fantezilerimi yaşamama izin verdi. Daha da iyisi, beni sadece şımartmadı. O da benim gibi her parçasını seviyordu. O gerçekten benim için yaratılmıştı. Benim mükemmel eşim.

Dilimi bacaklarının arasına gömüp kokusunu içime hapsetmek için derin derin nefes alırken inlemekten kendimi alamadım. Onu yalayıp okşarken kuyruğum çılgınca bir tahrikle havayı kesiyordu, ıslaklığının tadı bağımlılık yapıyordu. Artık onsuz yaşayamazdım.

Kıvraniyor ve inliyordu, dokunuşum onu çılgına çeviriyordu ve ben bundan zevk alıyordum. Evet, dizlerimin üzerinde ona itaat ediyordum ama artık gücün kimde olduğu çok açıktı. Güzel, insan karımı bacaklarının arasındaki dilimle parçalara ayıracaktım.

Çünkü yapmak zorundaydım. Onu memnun etmek için elimden gelen her şeyi yapmalıydım. Onu elimde tutmak için.

"Bu çok iyi hissettiriyor," diye inledi, klitorisini ağzıma alırken bana doğru eğildi. "Jack... Puppy... Çok iyi..."

Gülümsedim, klitorisini serbest bıraktım ve dilimle etrafında daireler çizdim. Zevkle haykırdığında, parmağımı sert horozumdan damlayan precum ile kayganlaştırdım ve onu onunla becerdim, ıslaklığı benimkiyle karıştı.

Parmağımın ve ağzımın her yerine boşalırdı.

Çok uzun sürmedi. Klitorisini tekrar emdiğimde amı parmağımın etrafında sertçe kenetlendi ve uzun bir ses çıkardı, kalçaları yukarı kalktı, vücudu gerginlikle titriyordu. Geriye düştüğünde, tüm uyarılmışlığını dilimde toplamak için onu usulca yaladım. Hiçbir şey boşa gitmeyecekti.

"Seni memnun ettim mi?" Kalçasının iç kısmını öperek sordum.

Scarlett titreyerek güldü ve başımı avuçladı. "Yaptın. Bu işte çok iyisin."

Sertleşmiş sikimi görmezden gelerek onunla birlikte yatağa girdim. "Ve senin için daha da iyisini yapacağım," diye gürledim kulağına, onu kendime yakınlaştırarak. "Uyu, karıcığım. Yarın için zinde olmalıyız."

Ertesi gün, göle kadar olan yolculuğu başka bir kaza olmadan yaptık. Kediler miyavlayarak arkamızdan geliyordu ama öğleden çok önce göle varmıştık. Çıplak taşların arasında duruyordu, soğukta ağır ağır buharlaşıyordu.

Scarlett burnunu kırıstırarak, "Demek bu yüzden donmuyor," dedi. "Ve bu yüzden kimse buraya yıkanmaya gelmiyor."

Hava sülfür kokuyordu ve su ılık olmasına rağmen çamurlu ve yoğun görünüyordu. Scarlett bulanık derinliklere bakarak, "Eh, buraya kadar gelebildik," dedi. "Hadi şu işi bitirelim."

Soğuktan titreyerek hızla soyundu ve ben de çantamdan büyük, kabarık bir havlu çıkardım. Onu tam da bu nedenle paketlemiştim. Sihirli göle daldıktan sonra çabucak kuruması ve ısınması gerektiğini biliyordum.

"Umarım kaynar sıcak değildir," diye ısırdı iç çamaşırını çıkarırken. "İçeri giriyorum."

Annem Scarlett'in tamamen suya dalması gerektiğini söylemişti, Scarlett de suyun kalçalarına ulaşacağı kadar derine iner inmez bunu yaptı. Bir an için gözden kayboldu, sadece yüzeyde patlayan küçük kabarcıklar vardı. Kalbim acı dolu bir şekilde çarptı. Su çalkalandı ve Scarlett eliyle yüzünü silerek sudan çıktı.

"Kediler gitti mi?" diye sordu.

Sonuncusunun kuyruğunun ağaçların arasında kaybolduğunu görmek için tam zamanında etrafıma baktım. "Başardın. Her yer temiz."

Dışarı tırmandı. Onu çabucak kuruladım ve giyinmesine yardım ettim. Kışlık montunu giymeden önce ona sarıldım ve ıslak saçlarını yün şapkasının altına sokarken onu bedenime yaslayarak ısıttım. Eve dönmek için hiç vakit kaybetmedik ve bacaklarımızın arasında kediler dolanmadığı için çok daha iyi bir hız tutturduk.

Hava karardıktan hemen sonra eve vardık ve sıcak, coşkulu bir karşılama ile karşılaştık. Dağın dondurucu soğğundan sonra sıcak mutfak mutluluk vericiydi. Özellikle de annem, bize kek pişiren ve teslim etmeye gelen Tatiana ile birlikte etrafta koşuştururken.

"*Mutlu Kedisizler*," diye okudu Scarlett pastanın üzerindeki krema ile yapılmış kelimeleri. Güldü ve baldızına sarıldı, yüzünü Tatiana'nın parlayan kürküne gömdü. "Teşekkür ederim! Tanrım, açlıktan ölüyorum. Bu pastanın tamamını tek başıma yiyebilirim."

Annem, Scarlett'in önüne et ve patates dolu kocaman bir tabak koyarak, "Önce akşam yemeği," diye azarladı. "Sonra da bütün pastayı yiyebilirsiniz. Seni şişmanlatmak zorundayız, kızım. Soğuk zayıf insanlara karşı acımasızdır, değil mi?"

Scarlett bana doğru eğilerek, "Burada kendi ısıtıcım var," dedi muzipçe. Başkalarının duyup duymamasını umursamayacak kadar memnun bir şekilde anında mırıldandım ve annem yüzünü ağırbaşlı bir şekilde başka tarafa çevirirken Tatiana güldü.

Mırlamak onun kuşığı için özel bir konu sayılırdı. Utanmasın diye durmayı başardım, ama kuyruğumu masanın altında Scarlett'in bacağına doladım. Artık geri döndüğümüze göre ona dokunmadan duramazdım.

Onu o dağ yolunda kaybettim. Belki sadece birkaç dakikalığına, ama bana bir ömür boyu yetecek kadar. Artık onu asla bırakmayacaktım, bana neye mal olursa olsun. Gözlerimiz buluşur buluşmaz sinsiliğe dönüşen tatlı bir gülümsemeyle bana baktığında, midem istek ve şefkatle zonkladı. O mükemmeldi.

Yule'nin geri kalanı neşe ve eğlence içinde geçti. Annem Scarlett'e tüm geleneksel Yule tariflerini öğretmeye kararlıydı, bu yüzden mutfakta birlikte çok zaman geçirdiler. Bir gece yatağa uzandığımızda, Scarlett artık on iki çeşit sıcak şarap yapabildiğini ve bunları tat ve kokularına göre ayırt edebildiğini söyleyerek övündü.

"Artık gerçek bir Frost oldun," diye keyifle gürledim, ne kadar gururlu olduğunu görerek. Aile hayatı ve annemin ilgisi ona iyi hizmet etmişti. "Ailedeki herkes sıcak şarap uzmanıdır."

Sabahlarımı ve öğleden sonralarımı atölyemde ve gizlice ziyaret ettiğim diğer yerlerde geçirdim. Bir koca olmaya karar verdiğimde, ne yapmam gerektiği açıkça ortaya çıktı ve Yule olmasına ve neredeyse hiç kimsenin çalışmamasına rağmen, ihtiyacım olan tüm malzemeleri almak için kandırdım ve tehdit ettim.

Karımı mutlu etmek istedim.

Akşamlarımızı ana meydanda geçiriyor, neşeli dağ müziği eşliğinde dans ediyor ve birbirimize dalıyorduk. Renkli peri ışıkları Scarlett'in gözlerinde ve saçlarında oynuyor, onu bir rüya ve şarkı yarattığı gibi gösteriyordu. Kalbim doluydu ve bazen onun benim olduğuna hala inanamıyordum.

Eski korkular saklandıkları yerlerden çıktıklarında, ondan beni süründürmesini ve yalvarmamı istedim, böylece endişelenmeyi bırakıp sadece olabilirdim. Onunla birlikte olabilmek için.

Yule'nin her gecesi görkemli bir yemek yedik. Lanet yüzünden kaybettiğimiz bayram neşesini şimdi telafi ediyorduk. Tüm aile ana evde toplanır, güler ve şarkı söyleyerek yer içerdik. Scarlett, annem ve baldızlarımla sohbet ederek, çocuklarla oynayarak ve hatta insan spesiyalitelerini servis ederek tam uyum sağladı.

Kardeşlerimin ve babamın yanında hâlâ gergindi ama bu da geçiyordu.

Sonunda Yule'nin son gecesi geldi ve hediyem hazırды. Ya da elimdeki kısa sürede hazırlayabildiğim kadarıyla. Akşam yemeğinden sonra herkes kalktı, inleyerek ve tatilin sona ermesinden şikayet ederek, çocuklar ise Ole Frost'un bu yıl onlara hangi hediyeleri getirdiğini merak ederek heyecanla sohbet ettiler. Geleneksel olarak, Yule'nin son gecesinde hediyeleri çocukların yatak odalarına bırakırdı. Ivo ve Ruslan'ın akşam yemeği sırasında gizlice dışarı çıktıklarını biliyordum, bu yüzden hediyelerin çoktan beklediğinden emindim.

Yetişkinler genellikle birbirlerine hediye vermezlerdi ama ben gerçekten bir istisna yapmak istedim. Uygun görünüyordu. Ne de olsa Scarlett benim Yule mucizemdi. Bunu şimdi yapmak mantıklıydı.

Elini tuttum ve onu odadan dışarı çıkardım.

"Dışarı çıkıyoruz kardelen. Paltonu ve botlarını giy."

Bana şaşkın bir bakış attı ama telaşlanmadan paltosunu giydi. Botlarını çekiştirmeden önce "Buraya geri dönüyoruz, değil mi?" diye sordu. Hemen cevap vermeyince doğruldu ve ellerini kalçalarına koydu.

Sürprizi bozmak istemediğim için dikkatle, "Bozmayabiliriz," dedim.

Gözlerini kıstı ve sonra sırtarak çenemdeki tüyleri yakalayıp yüzümü öpmek için aşağı çekti. "Bu durumda, bir şey getirmem gerekiyor. Bir dakika sürmez."

Koşarak merdivenleri çıktı ve elinde siyah bir çantayla hemen geri döndü. Bir açıklama yapmadı ve ben de sormadım, hediyemden başka bir şeye odaklanamayacak kadar heyecanlı ve endişeliydim. Ole Frost, gerçekten beğeneceğini umuyordum. Yolda yürürken, kar ayaklarımızın altında çıtırdarken, endişelendim. Ya eksik bulursa? Her şey mükemmel olana kadar beklemeli miydim? Ama ben daha endişelenmeden Scarlett elimi tuttu ve sokağın aşağısındaki ikinci evin pencerelerindeki peri ışıklarına baktı. "Jack... Bu..."

"Hadi," dedim, sesim hırçınlaşmıştı. "Göreceksin."

Beni takip etti, hızlı nefesleri dondurucu havada şişiyordu. Uzaklarda bir yerde bir kedi miyavladı ve ikimiz de irkildik ve sonra güldük. Kapıyı açtığımda menteşeler gıcırdamadı. Onları daha önce yağlamıştım ve bu, evde gizlice yaptığım pek çok işten sadece biriydi.

Onlarca yıldır boş duruyordu ve evlerde periyodik bakımlar yapmamıza rağmen, tamamen yaşanabilir hale getirmek için çok şey yapılması gerekiyordu. Tozdan arındırdım, pencereleri yıkadım, bacaları temizledim, şömineler için odun getirdim. Boru tesisatı iyi çalışıyordu, ki bu büyük bir şanstı. Kışın ortasında hiçbir tesisatçı tamirat yapmazdı.

"Bu..." Scarlett, şimdi sade bir altın ve mavi çelenkle süslenmiş olan ön kapıya bakarak sordu. Gözlerinin ve saçlarının renkleri.

"Evimiz," dedim. "Hâlâ çok iş yapılması gerekiyor. Çok az mobilya var ve benim de zamanım olmadı..."

Sözümü bitiremedim, çünkü Scarlett sıcak ve mutlu bir öpücük için beni kendine çekti. Sıcak ağzı ağzıma yapıştı, nefesi yüzümü okşadı ve beni o kadar derinden öptü ki, sikim anında ilgiyle kalktı.

Sonunda onunla gerçekten yalnız kalma ihtimali de yardımcı oldu.

"Jack, bu inanılmaz! Annen taşınmamızın aylar süreceğini söylemişti. Bu kadar kısa sürede nasıl başardın?" Utanç içinde yüzümü ovaladım. "Göreceksin. Henüz bitmedi ama şimdiden burada yaşayabiliriz."

Sonra, daha verandanın basamaklarını çıkamadan ayaklarını yerden kesip sırtarak kapıya kadar taşıdım. "Bu bir gelenek, kardelen. Karımı yeni evimize ben taşımalıyım."

Boynuma tutundu, çanta parmaklarından sarkıyordu ve ben de kollarımda onunla birlikte içeri girdim. Doğru hissettiriyordu ve buraya tam uyuyordu. Yeni evimdeki yeni ve güzel karım.

Onu yere bırakır bırakmaz ve Scarlett botlarını çıkarır çıkarmaz bütün endişelerim sona erdi. Hayranlıkla haykırarak odadan odaya koşuyor, yeni yenilediğim büyük mutfak masasını görünce çok seviniyordu. Gömme dolapları açıp kapattı ve ayak parmaklarını oturma odası için aldığım yeni, kalın halıya batırarak keyifle sırttı.

Birinci katı gezdikten sonra "Bayıldım," dedi, gözleri sevinçle parlıyordu. "Bu mükemmel."

"O zaman sana yatak odasını göstereyim," dedim, beklentim artıkça sesim alçalıyordu. Onu yeni yatağımızda, meraklı kulaklardan uzakta becermek istiyordum. Sadece ben ve o.

"Ah evet," dedi bana arsız bir sırıtış atarak. "Benim de senin için bir şeyim var."

Çantayı daha sıkı kavradı ve midem bulandı. Bir şekilde, bunun seksle ilgili bir şey olduğunu zaten biliyordum. Beni bağlayacağı bir ip bobini miydi? Beni cezalandırırken çığlık atamayayım diye bir tıkaç mı? Daha büyük, daha sert bir kürek mi?

"Ağzının sulandığını şimdiden görebiliyorum," dedi elinde sallanan çantayla yukarı çıkmadan önce. "Hadi, canavar çocuk. Buna bayılacaksın."

Bölüm 28

Scarlett

Yatak çok büyüktü. Bunun dışında yatak odasında başka hiçbir şey yoktu; sadece yanan bir şömine, bir odun yığını ve sıcacık battaniye ve yastıklarla dolu bir yatak. Perdeler çekiliydi ve peri ışıkları yere serpilmişti, romantik, büyülü bir ortam yaratıyordu.

Mükemmeldi.

Jack kapıyı yavaşça kapattı, ona baktığımda boğazı titriyordu. Gergin ve tahrik olmuştu ve kısa bir süreliğine merak ettim, acaba onun için aldığım şeyi gördükten sonra siki hemen dışarı kayar mıydı?

"Yeni ve bana kıyafet için verdiğin parayla aldım," dedim çantayı ona uzatarak. "Gerçi şehirde değil. Tatiana beni portaldan geçirdi, böylece gizlice alışveriş yapabildik. Hadi bakalım. Bak bakalım içinde ne var."

Jack bana temkinli bir bakış attı ve yavaşça çantayı açtı. Bir an öylece donmuş gibi durdu. Sonra kısık bir sesle serbest kaldı ve yatağa doğru koşarak çantayı aceleyle kaldırdı. Bağlama kayışı ve ardından bir şişe kayganlaştırıcı düştüğünde, siki anında serbest kaldı.

"Birileri heyecanlanmış," diye mırıldandım, kuyruğunu dibinden kavrayabilmek için yaklaştım. "Hediyeni beğendin mi, yavru köpek?" "Bu... Sen..." Bana döndü, gözleri kocaman, dudakları ayrıktı. "Bu mükemmel."

Kuyruğunun altındaki hassas deri parçasını okşadım, yüz ifadesi zevkle gerilirken onu da gerdim. "Beğendiğine sevindim. Bu gece kullanmamı ister misin?"

Hevesle başını salladı ve bu beni sırtmaya itti. "Emin misin, köpekçik? Kıçını sikmemi istiyor musun?" Parmaklarımı kuyruğunun dibine bastırarak mırıldandım. Jack bu hissin etkisiyle inledi ve ben de bu tür bir dokunuşun onu çılgına çevirdiğini bildiğimden derisini yavaşça yoğurdum.

"E-evet," dedi kalçalarını kıvrarak.

Parmaklarımın kıçının çatlağında gezinmesine izin verdim, dokunuşum tüy gibi hafifti. Jack anında gerildi, deliğinin şeklini izlediğimde vücudu kasıldı. "Burası mı?" Masumca sordum, kendi uyarılmam sıcak ve huzursuz büyüyordu.

"Buradayım," diye onayladı ve kalçalarını daha da yukarı kaldırarak kıçını sergiledi. Kuyruğu çılgınca sallanıyordu ve yüzüme çarpmadan önce onu yakaladım.

"Daha önce burada kendinle oynadın mı, köpekçik?" Parmağımın ucuyla deliğinin etrafında nazikçe dolaşarak sordum. Dokunuşumun altında zonklıyor, kasılıyor ve sarsılarak serbest kalıyordu.

"E-evet," diye kekeledi Jack, kuyruğu elimin içinde titriyordu. "Sadece parmaklarımla." "Mmm. Görelim o zaman."

Kuyruğunu daha yukarı kaldırarak deliğini tamamen ortaya çıkardım. Çok dar görünüyordu ve dildonun oraya sığacağından bile şüpheliydim, ama sonra o porno dergiyi hatırladım. O sahne çok ayrıntılıydı, tüm adımlar açıkça gösterilmişti. Yani evet, sığacaktı. Sadece biraz yağlanması gerekiyordu.

"Yere yat. Eller ve dizler," dedim ve kayganlaştırıcıya uzandım.

Jack hemen itaat etti, o kadar hızlı düştü ki dizleri çıplak zemine çarptı. Yüzünü buruşturdu, ben de dudak bükтім. "Kendine zarar verme, tüy yumağı. Seninle biraz daha oynamak istiyorum. Al bakalım."

Yere iki yastık attım ve onları dizlerinin altına koyarak rahatladı. Arkasına diz çöküp kuyruğunu tekrar yakaladım. Kıpırdamadan duramadığı için endişeyle kıpırdıyordu ve bu da beni rahatsız ederek tıslamama neden oldu. Onu tutmaya devam etmek istemiyordum.

Bu da onu bağlamam gerektiği anlamına geliyordu. Örgümün bağlı olduğu şenlikli, altın kurdeleyi aldım ve Jack'in kuyruğunun etrafına hızlıca düğümleyerek sağlam bir yatak ayağına sabitledim. Kuyruğu şiddetle seğirdiğinde, "Sakin koparmayın," dedim. "Böyle kalacak."

"Evet," diye inledi Jack. Onu sikine yavaş ve gevşek bir vuruş yaparak ödüllendirdim, geri döndüğümde düğümünü sıkıca sıkıttım. Jack'in kalçaları kıpırdadı, kuyruğu kırbaçlanmaya çalıştı ve ben memnun bir sırıtışa engel olamadım. Şimdiden berbat bir haldeydi ve ben ona daha yeni dokunmuştum.

"Ne kadar iyi bir canavar çocuk," diye övdüm onu, parmaklarıma kayganlaştırıcı sürerek.

Şişeyi elimden bıraktığımda irkildi. Kuru elimle yuvarlak, sert kalçasını kavradım ve parmaklarımı içine sokarak derisini kaşıdım. Bir gün önce fırçaladığım kürkü burada parlıyordu.

"Parmaklarımı kıçına sokmamı ister misin, köpekçik?" Yavaşça kaşıyarak sordum.

Jack inledi ve kalçalarını kaldırdı, kuyruğu çaresizce seğiriyordu. "Evet."

"Güzel." Kaygan elimi deliğine götürdüm ve nazikçe daireler çizerek, titrek bir nefes verip kasları gevşeyene kadar onu

gevşettim. İlk parmağımı içeri sokarken dikkatliydim ama Jack yüksek sesle, boğuk bir ses çıkararak donup kalmama neden oldu.

"İyi misin, sevgilim?" diye sordum.

"Mükemmel," dedi hemen. "Lütfen. Devam edin."

Parmağımı yavaşça içeri ve dışarı hareket ettirdim, yüksek sesle iç çekerek gevşeyene kadar ve ikinci bir parmak ekledim. Kısa süre sonra Jack inledi ve kolay ritme uymak için kalçalarını ileri geri hareket ettirdi. "Nefes al, köpekçik," diye mırıldandım, üçüncü parmağı dikkatlice içeri kaydardım.

Bu ondan derin, çaresiz bir inilti çıkardı. Jack geri iterken aleti havaya kalktı, kaygan boyu sertleşti ve yere prekum damlattı. Yatak odasında halı olmamasına gerçekten çok sevindim.

"İşte böyle," dedim, onun ne kadar çaresizce tahrik olduğunu gördüğümde amım tahrikle sıkıştı. "Ne kadar iyi bir canavar çocuk."

Jack yüksek sesli bir iniltiyle geri itti, siki sarsılıyordu. Parmaklarımı derinlere ittim, onu gerdim ve çabayla etrafına uzandım. Sikini kavradım ve yavaşça okşayarak zevkten titremesini sağladım. Kuyruğu çekiştirdi ve kıvrandı, ama kolayca kurtarabilecek olmasına rağmen, Jack emrime itaat etti. Kuyruk olduğu yerde, yatağın ayağına bağlı olarak kaldı.

"Şu haline bak," dedim, ne kadar sert olduğunu hissettiğimde kıvranarak. "Ne kadar dağınıksın. Seni böyle seviyorum."

Parmaklarımı çektim ve kıyafetlerimi hızla çıkarmak için elimi sildim. Jack titriyor, cam gibi, kocaman açılmış gözlerle beni izliyordu. Koşum takımını takmak için alıştırma yapmış ve kayışları bana uyacak şekilde ayarlamıştım, bu yüzden göz açıp kapayıncaya kadar takmıştım.

Beni gördüğünde inledi, sikinden bolca su akıyordu ama onu henüz sikmeyecektim. "Neden onu benim için ıslatmıyorsun?" dedim önünde durarak. "Arkana yaslan yavrum ve em."

Bölüm 29

Jack

Muhteşem görünüyordu. Altın sarısı saçları gevşemiş, sırtına ve omuzlarına dökülmüş, pembe meme uçları gergin, yüzü şehvetle kararmıştı. Koşum takımı kalçalarına sıkıca oturmuş, siyah kayışlar çıplak tenine yapışmıştı. Bacaklarının arasında sallanan sert, siyah uzunluğu görünce boğazım düğümlendi. İstedğim her şey ondaydı ve o da bunu bana bir hediye olarak vermişti. O gerçekten bir tanrıçaydı.

Topuklarımın üzerine oturdum, rahatlamış göt deliğim hoş bir şekilde sıkılıyordu, sıcak ve onun dokunuşuyla ıslanmıştı. Scarlett ayakta durduğu ve ben diz çöktüğüm halde, bacaklarının arasındaki sert uzunluğu yalamak için başımı eğmek zorunda kaldım. Soğuktu ve tadı hiçbir şeye benzemiyordu, ama yine de emerken inledim, beni onunla becereceğini biliyordum.

Ağzım ona gerçekten zevk veriyormuş gibi iç çekti ve başımın arkasını kavradı. Yapay penis ağzımda ısındı ve kısa süre sonra Scarlett kalçalarını sallayarak yavaşça daha derine itti. Çok derine girdiğinde ve ben boğulduğumda, başımı okşayarak geri çekti.

"İyi misin, sevgilim?"

Başımı salladım, hevesle ağzımı açtım. Gülümsedi. "Güzel köpekçik. Aynen böyle. Beni çok memnun ediyorsun."

Beni beslediği sert uzunluğun etrafında inledim, kuyruğum zevkle çarpmaya çalışıyordu. Şeritten dışarı kaymadan önce onu sakinleşmeye zorladım, Scarlett'in sikiyle dolu ağzım sulanırken kalbim hızlandı.

Tanrım. Bu zaten en çılgın fantezilerimden çok daha iyiydi.

Geri çekildi ve beni öpmek için eğildi. Dilini içeri sokarken ağzına doğru inledim, kendinden emin ve talepkâr. Gittikçe daha fazlasını alarak liderliği ele geçirdi ve ben sadece onu geri öpebildim, tüm vücudum titriyordu. Sikim o kadar sertti ki, en ufak bir dokunuş beni azdıracakmış gibi hissediyordum ve bu beklenti taşaklarımın zonklamasına neden oluyordu.

Kıçımı sikecekti. Yakında.

"Çok iyi, köpekçik. Çok iyi hissediyorsun," dedi geri çekilerek. Yüzü kızarmış, gözleri arzuyla kararmıştı. "İyi bir canavar çocuk olup bu siki kıçına alacak mısın?"

Anında başımı salladım, göğsümden titrek bir mırıltı döküldü. Vücudum aşırı hızdaydı, tüm duyularım aşırı duyarlılık noktasına kadar keskinleşmişti. Bekleyemezdim.

"Güzel," dedi etrafımda dolaşarak. "Hepsini alacaksın, yavrum. Her santimini."

"Buz gibi fırtınalar," diye mırıldandım hayretle, arkamda durduğunda ve kayganlaştırıcı şişesinin açılma sesini duyduğumda.

"Sen... Sen ulaşabilecek misin?"

Scarlett cevap vermeden mırıldandı. Odun yığınının doğru yürüdü, alçak, geniş bir kütük seçti ve arkama koymak için geri getirdi. Dudağımı ısırdım, boy farklarımızı gidermek için kullanacağımız özel bir mobilya takımı yapmayı planlıyordum. Dizlerini incitmemesi için yastıklı olacaktı ve...

Islak bir şey kıç deliğime dokundu ve ne düşündüğümü unutarak inledim. "Bu nasıl köpek yavrusu?" diye sordu, sesi alçak ve gırtlaktan geliyordu. "Beni içeri almaya hazır mısın?"

Ben bastırdım, Scarlett itti ve bir an sonra sikinin ucu içime kaydı. Derin bir nefes aldım, acı beni gerdi. Hareket etmeyi bıraktı, kuyruğum umutsuzca seğirirken elleri kalçalarıma yerleşti.

"İyi misin?" diye sordu usulca.

Hemen başımı salladım, acısı çoktan azalmıştı. "Lütfen. Daha derine. Sonuna kadar."

Düşük, memnun bir kahkaha attı ve yavaşça daha derine itti, inleyene kadar beni doldurdu. "Her şey yolunda mı?" "Evet," diye tısladım umutsuzca. "Lütfen. Becer beni. Lütfen."

Scarlett kıkırdadı, sesi o kadar kendinden emin ve seksiydi ki, ensem hoş bir şekilde karıncalanmasına neden oldu. Tanrım, o bunun için yaratılmıştı. Her sözüyle, her hareketiyle bana sahip oluyordu ve bu yüce olduğu kadar dehşet vericiydi de. Bana her şeyi yapabilirdi. Her şeyi. Ve ben buna bayılırdım.

Kalçalarımı sıkıca kavrayarak, "Ne ahlaksız bir tüy yumağı," diye mırıldandı.

Geri çekilip içeri girdiğinde bir sonraki nefesimde boğuldum. Göt deliğim kaygan girişin etrafında sıkıştı, kuyruğumun dibi zevkle karıncalanıyor, sikim zonkluyordu. Birkaç yavaş, keşfedici hamleden sonra Scarlett ritmini buldu ve dudaklarından çıkan yumuşak homurtularla içime girdi.

Kısa süre sonra, yüksek sesle inleyerek ona doğru geri itildim. Evde yalnızdık ve o nefes nefese gülüp beni cesaretlendirene kadar hiç çıkarmaya cesaret edemediğim sesler çıkararak kendimi serbest bıraktım.

"Sesin çok iyi geliyor," diye nefesini tuttu. "Ne kadar iyi bir köpek yavrusu, kışındaki bu siki seviyor. Çok iyi karşılıyorsun. Çok iyi bir çocuksun."

Kalçalarımı daha yukarı kaldırdım, sikim sertçe zonkluyordu ve Scarlett alçak bir hırıltıyla bana doğru eğildi. Dildo içimde bir yere, yoğun bir zevkle zonklayan bir noktaya çarptı ve çarpmanın etkisiyle bağırdım. "Bunun gibi! Lütfen!"

Yanıt olarak inledi ve beni o açıyla becerdi, göt deliğimin umutsuzca sıkılmasını sağladı, taşaklarım yaklaşan orgazmımla şişti. İnlemeye devam ettim ve sonra kuyruğumun dibini yakaladığında hıçkırdım, hiç de nazikçe değil ve ritmik bir şekilde yumruğunda sıkıttı.

O kadar çok titredim ki yere yığılmamam bir mucizeydi. Ama içimdeki her şey gerginlikten çok sertti, sıkıca kenetlenmişti ve ben yapamadım... yapamadım...

"Benim için gel, sevgilim. Her yere boşalmanı istiyorum. İyi bir çocuk ol, Jack."

İşte bu oldu. Sikim ve düğümüm şişti, içim ısındı, kıkımdaki o nokta yumuşak bir mutlulukla patladı. İçimden fişkıran döllere, Scarlett içime çılgınca vurmaya devam ederken, zemini vahşi çizgiler halinde boyuyordu. Sikimin ateşinin kesilmesi uzun zaman aldı ve kesildiği anda aşırı duyarlılıktan ağladım, kıkı deliğim o kadar sıkıydı ki, iten yapay penis içimdeki o hoş noktayla alay etmeye devam ederken bile çılgınca tatsız hissettiriyordu.

Scarlett zorlukla nefes alarak hareket etmeyi bıraktı ve sonra yavaşça geri çekildi. Sert bir nefes aldım, kaslarım ani bir boşlukla sıkıştı. Birkaç dakika sonra kuyruğumu çözdü ve vücudumdaki tüm gerginlik gitmiş olarak tembelce sallandı.

"Otur, köpekçik. Yaprak gibi titriyorsun."

Topuklarımın üzerine oturdum ve o da gelip önümde diz çöktü. Koşum takımını çıkarmıştı, vücudu çıplak ve muhteşemdi. Yüzümde gördüğü şey onu gülümsetti ve uzanıp yanağımı okşadı. Avucunun içine sokuldum ve o da usulca güldü.

"Ee? Hediyeni beğendin mi?"

"Evet. Lütfen seni de boşaltabilir miyim?" Ona yalvarırcasına bakarak sordum. Scarlett'in yüz ifadesi düşünceli bir hal aldı. "Hm, bilmiyorum..."

"Lütfen!" Umutsuzca yalvardım. "Sana bunu ne kadar sevdiğimi göstermek istiyorum. Seni ne kadar sevdiğimi. Lütfen, sana dokunmama izin ver." Sustu, kapüşonlu gözlerle bana baktı ve bir an için yatak odasındaki tek ses ateşin çıtırtısıydı.

Bir süre sonra yumuşak bir sesle "Ben de seni seviyorum," dedi. "Ve tabii ki bana dokunabilirsin."

Kalbim sevgiyle büyüdü ve sıkılaştı. Onu kollarıma aldım, kendime doğru çektim, kuyruğum beline sıkıca sarıldı. Onu sevdiğimi ve onun da beni sevdiğini biliyordum ama o söyleyene kadar bu sözleri duymanın ne kadar önemli olduğunu fark etmemiştim.

Onu yatağa yatırdım ve dilimle, parmaklarımla ve kuyruğumla ona taptım. Acele etmedim, onunla yavaşça oynadım, tadı bağımlılığımı besledi. Kokusu yüzümün ve burnumun her tarafındaydı ve onu içime çektim, daha derine ve daha derine, haykırıp boşalana kadar, beni ıslaklığa boğdu.

Yeni evimizde uykuya daldık, ateşin çıtırtısı bizi uyutuyordu. Karım kollarımdaydı ve tek düşünebildiğim ne kadar minnettar olduğumdu.

Hayatımın geri kalanında beni bırakıp gitmediği için minnettar olacaktım. Onunla evlenmemi sağladı ve bu hayatımın en iyi kararıydı.

Sonsöz

Jack

"Anne, bana keçileri anlatır mısın?"

Annem soymakta olduğu patates dağından başını kaldırdı, geniş bir gülümsemeyle bana bakarken bile elleri ustalıkla çalışıyordu.

"Keçiler, ha? Baban evde mi?"

Yavaşça cevap vermeden önce gözlerimi ona diktim. "Hayır, yaşlı Sloane ile içmeye gitti. Neden sordunuz?"

Son patatesi soğuk su dolu bir leğene attı ve lavabonun altında ellerini yıkadı. "Çünkü sana söylediğimi duyarsa günlerce üzülür ve ben buna izin veremem."

Bana dönüp ellerini önlüğüne silerken ona inanamayarak baktım. "Yani bu yüzden mi babamın hatalarını bize hiç anlatmıyorsun? *Mızımızlandığı* için mi?"

Parmağını bana doğru sallayarak homurdandı. "Onun üzüntüsünün neye benzediğini bilseydin bu kadar şaşırmazdın. Etrafta yaralı bir ifadeyle dolaşıyor ve haftalarca tek kelime etmiyor. Hayır, hayır, oğlum. Buna dayanamıyorum. Sana keçilerden bahsetmiştim, eminim. Yoksa o Ivo muydu?"

Başımı sallayarak homurdandım ama ona gerçekten kızamadım. Annem beni ve kardeşlerimi büyütürken bir yandan da babamı idare etmek zorunda kalmıştı. Scarlett'in de dediği gibi, hiç kimse yanılmaz değildi.

"Bana hiç söylemedin. Oğullarını birbirinden ayıramıyor musun?" Ciddi bir şekilde kızmış gibi davranarak ona sordum.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, rahatsız görünüyordu. "Özür dilerim Jack. Kendi çocukların olduğunda ve büyümeye başladıklarında anlayacaksın."

"İyi ki sadece bir tane olacak o zaman," dedim sakince. "Ama beş yıl kadar daha değil."

Annemin elleri iki yanına düştü ve şaşkın şaşkın bana baktı. "Sadece... bir tane mi? Ve sadece... beş yıl içinde mi? İkiniz *de deli* misiniz?"

Sırıttım ve elimi kayıtsızca salladım. "Senin altı torunun daha var anne. Bizi rahat bırak. Şimdi bana keçileri anlatacak mısın?"

Homurdandı ve bana sert bir bakış atarak bu tartışmanın bitmediğini söyledi. Ona masum bir gülümseme verdim, bizi rahatsız etmeye başladığında onu savuşturmak için hazırlandım bile. Başta nazik ama sert olacaktım, ama eğer vazgeçmezse, sertleşmeye hazırdım.

Yani anneme, Scarlett'le benim seks hayatımızın o kadar benzersiz olduğunu ve bu yüzden hamile kalma şansımızın çok düşük olduğunu açıklardım.

Ama şimdilik annem onun için neyin iyi olduğunu biliyor gibiydi, çünkü torun konusunu bırakıp sadede geldi. "Keçiler. Ben ve baban evlendiğimizde, her iki aileden de büyük para hediyeleri aldık. Baban kârlı bir işe yatırım yapmak ve bize rahat bir hayat kurmak istiyordu. Bazı nedenlerden dolayı keçilerin çözüm olduğuna karar verdi."

Bir bira aldım ve oturdum, bunun iyi olacağını biliyordum. Annem içini çekti ve masaya bir tabak kurabiye koyarak bana doğru itti.

"Dağın diğer tarafında yaşayan bir aileden büyük bir sürü satın aldı. Baban kasabanın hemen dışındaki çayırın etrafına bir çit çekti. Sabırsızdı. Başka bir hazırlık yapmadan önce sahiplerinin keçileri buraya getirmesini sağladı."

Durdu ve bir kurabiye kemirerek hikâyeye daldı. Annemin önemli kısımlardan önce ara verdiğini biliyordum, bu yüzden sabırla bekledim, merak içimi kemiriyordu.

"Trudy ve Gerta sürüyle birlikte buraya geldiklerinde ve babanızın kurduğu çiti gördüklerinde o kadar güldüler ki çimenlerin üzerinde dizlerinin üzerine çöktüler."

Annem sırtırken kuyruğunu salladı, gözleri odaklanamaz hale geldi, muhtemelen anılarında kaybolmuştu. "Neden güldüler?" Biramdan bir yudum alarak sordum.

"Çünkü onlar bir Frost adamı kadar yükseğe zıplayabilen iyi, sağlıklı dağ keçileriydi. Baban ise çelimsiz bir koyunu bile zor tutan bir çit inşa etti."

"Oh." Evet, bu bir hataydı. "Ama keçileri geri alamazlar mıydı, böylece çiti yeniden inşa edebilirdi?"

Annem neşeyle kıkırdadı, kuyruğu heyecanla sallanıyordu. "Bu akıllıca bir çözüm olurdu, evet. Benim önerdiğim ve üzerinde ısrar ettiğim bir çözüm. Ama baban bir şeyleri kanıtlamayı çok istiyordu. Bu yüzden onlara keçileri bırakmalarını söyledi ve onları kapıdan geçirdi. Trudy ve Gerta gitmeden önce keçiler çitin üzerinden atlamaya başlamışlardı bile. Muhteşemdi."

İçinden kıkırdadı, ben de başımı salladım. "Yani babam hâlâ keçileri geri almalarını istemiyor mu?"

"Hayır." Keskin dişlerini göstererek sırttı. "Sonraki haftayı o lanet şeylerin peşinden koşarak geçirdik. Kasabanın her yerindeydiler, iplerdeki çamaşırları yiyorlardı, ana meydanda dolaşıyorlardı, bazen insanların evlerine giriyorlardı. Baban daha yüksek bir çit çektiğinde sadece iki keçi kalmıştı. Onlardan o kadar bıkmıştım ki, satmasını söyledim." Söyleyecek söz bulamıyordum. Yani babam, bir sürü dersi, tavsiyesi ve iyi öğütleri varken, bu kadar aptalca bir şey mi yapmıştı? Ve bunu kabul etmeyecek miydi?

"Bütün paranı kaybetti o zaman?" İnanamayarak sordum.

Annem oflayıp pufladı ve yemeği bitirmek için kalktı. "Tabii ki hayır! Keçi yatırımı hakkında konuşmaya başlar başlamaz yarısını bir kenara koydum. Onu ahşap işleme atölyesine yatırdık. Babam bir marangozdu ve baban da onun yanında çıraklık yapmıştı. İyi becerileri vardı ve zamanla daha da iyi oldu. Gerçekten iyi iş çıkardık."

Başımı salladım ve biramı boşalttım. "Pekala. Demek Scarlett haklıymış."

Annem homurdandı ve bana döndü. "Şu kızı dinle oğlum. O çelimsiz boynunun üzerinde iyi bir kafası var. Böyle bir eşe sahip olduğun için gerçekten çok şanslısın."

Sırttım ve yanağından öpmek için ayağa kalktım. "Bu konuda haklısın anne. Bana keçilerden bahsettiğin için teşekkürler."

Burnunu emredici bir şekilde çekti ve bana sert bir bakış fırlattı. "Bana borcunu en kısa zamanda bir torun sahibi olarak ödeyebilirsin..." "Güle güle anne," dedim mutfaktan çıkarken. "Akşam yemeğinde görüşürüz!"

Marangozhaneme geri döndüm ve orada özel bir mobilya takımı üzerinde çalışıyordum. Yatak odamızda kalacaktı ve torun yapmamıza yardımcı olmayacaktı, bu kesindi. Ne de olsa karım onu beni becermek için kullanacaktı, tersi için değil.

SON

Sonsöz

Wed to Jack Frost'u okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Seriye yaptığım en uzun eklemeydi, ancak Scarlett ve Jack'in karakter yaylarını feda etmeden kısa kesemezdim. Umarım tatmin edici bir okuma olmuştur!

Ayrıca, güçlü diplerimi ve deneyimsiz dommelerimi ne kadar sevdiğimi söyleyebilir miyim? Sanırım artık basit dom/sub dinamiklerinin bana göre olmadığı oldukça açık hale geliyor. Güç oyunlarını ve iki (veya daha fazla) karakterin bir araya gelip parçalarının toplamından daha fazlasını yaratmak için etkileşime girdiği tüm yolları keşfetmeyi seviyorum.

Yule Delikanlıları Geçidi aslında İzlanda'da gerçekleşen bir Noel geleneğidir, ancak İzlandalı delikanlıların bu kitapta anlatılanlardan çok daha az yaramaz olduklarını hayal ediyorum. Ayrıca kimseyi kedilerle lanetlemediklerinden de eminim, yine de yanılıyor olabilirim.

Hayatınızda daha fazla *Düzenlenmiş Canavar Eşler* istiyorsanız, seride halihazırda 12 kitap var ve bu özel Noel turunda iki tane daha var: *Eden Ember'dan Kara Elfle Evlen* ve *Cara Wylde'dan Krampusla Evlen*.

2024'te daha fazla kitap geliyor, bu yüzden sizin için başka neler sakladığımızı görmek için kaydırmaya devam edin!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.